

தருவள்ளுவராண்டு 2054
2024 நவம்பர், திசம்பர், சனவரி - காலாண்டிதழ்
மலர்-7 இதழ்-23

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

E-ISSN : 2581 - 9712

வெளியீடு
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கிதழ்

ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் அவ்வை அருள்

இயக்குநர்(வா),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

தொலைபேசி: 0452-2530766

நிகர்: 0452-2530799

மின்னஞ்சல்: director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் வி.திருவள்ளுவன்

துணைவேந்தர்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: tamilunive@gmail.com

திரு.கோபிநாத் ஸ்டாலின்

இயக்குநர் (மு.கூ.வா)

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: iits@tn.nic.in

முனைவர் கோ.பிலவேந்திரன்

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: drarangapari@gmail.com

முனைவர் வை.இராமராஜபாண்டியன்

புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் தி.உமா

பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும்

இலக்கியவியல் துறை,

தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007

மின்னஞ்சல்: dumasdevi@gmail.com / umadchitra@gmail.com

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் சி.புவியரசு

மின்னிதழ் உருவாக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆசிரியர் குழு (அமெரிக்கா)

திரு.ம.ஜெயராமசர்மா

விக்கடோரியா இந்துக் கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்,

அக்கலிக்குக் கி.மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,

"தடாகம்" தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பண்பாட்டு

இலக்கிய ஆலோசகர், ஆகதிரேலியா,

மின்னஞ்சல்: jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் சி.இளங்குமரன்

விர்ஜீனியா, தமிழ்ப்பிரிவு,

தற்கால மொழிகள் துறை,

மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,

கல்தான் இடில் பல்கலைக்கழகம்,

தாஞ்சோம்மாஸம், டீராக், மலேசியா,

மின்னஞ்சல்: s.lingkumaran@gmail.com

முனைவர் இர.பிரபாகரன்

கனிவித் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,

பல்வேறு தமிழ்ச்சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,

அவையிக்கா,

மின்னஞ்சல்: prabu0111@gmail.com

முனைவர் வி.ஜீவகுமாரன்

அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப்பகுதியின் பொறுப்பாளர்,

ஆலோசகர், நகரசபையின் புனிமியல் சமூக

தொழில்நுட்பப்பிரிவின் பொறுப்பாளர், டென்மார்க்,

மின்னஞ்சல்: jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் ஆ.ரா.சிவகுமாரன்

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,

தேசியக் கல்விக்கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப்

பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்,

மின்னஞ்சல்: sivakumaran.r@nie.edu.sg

கொடர்புக்கு

☎ 0452 - 2530766 / 2530799

✉ utsmdu2@gmail.com

🌐 Uts Mdu

📧 @TamilUlaga

📺 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

முகவர்

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை,

மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,

சட்டக்கல்லூரி அருகில்,

மதுரை - 625020

உலகத்தமிழ்

காலாண்டிதழ்

உள்ளே

வ. எண்	தலைப்பு	பெயர்	பக்
1.	ஈழத்தில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாடும் மன்பேராய நோக்கும் -	பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் சிணையதம்பி	04
2.	ஐங்குறுநூற்றில் உளவியல்	- முனைவர் ந. தமிழ்மொழி	16
3.	செம்மொழி தலைக்கியங்களில் அமைதியும் நல்லிணக்கமும்	- முனைவர் சி.ரா.சிங்கராஜா	27
4.	மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கமும் தமிழாசிரியர்களின் ஈடுபாடும் - ஓர் ஆய்வு	- சீனிவாசன் சந்திரன்	34
345.	தமிழ்கூறும் 'மதுரைகள்'	- முனைவர் பி. ஆறுமுகம்	39
6.	கம்பராமாயணத்தில் தானங்கள்	- முனைவர் க.மங்கையர்க்கரசி	47
7.	அகவை நிர்மலாவின் 'மந்தாரை' கவிதைத் தொகுதிகளில் காணலாகும் சிபந்தனைகள்	- வைத்தியா	66
8.	ஓலி அடங்கிப் பேசும் அகப்பாத்திரங்கள்	- ச.கண்மணிகனேசன்(ஓய்வு)	82
9.	கறுப்புர் விடுதலையில் : ஆளுமைகளும் அரசியல் சிபக்கங்களும்	- ஊ. முத்துப்பாண்டி	71
10.	கைத்தாரற்றுப்படை குறிப்பிடும் நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியலும் பண்பாடும்	- ச.வாகதேவன்	83
11.	சூழலியல் நோக்கில் நற்றிணையில் வெள்ளிவிதியார் பாடல்கள்	- லி.ஜெயவிரியா	89
12.	சே.சிராமானுஜம் நாடகங்களில் விளிம்புநிலை மக்கள்	- க.சிவஞானசம்மந்தம்	96
13.	தமிழ் தலைக்கியங்களில் பாண்டிய நாட்டுச் சித்திர மாடங்கள்	- முனைவர் கு.கனிமணி	102
14.	திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் கையாளும் எண்ணுப்பெயர்கள்	- திருமதி ஜே.எஸ். ஷர்மிளா	107
15.	திருநெல்வேலி வட்டார வழக்குச் சொற்கள்	- முனைவர் மு.ரா.மஜிதா பர்வின்	116
16.	தென்கரையின் வரலாற்று கலைச்சார நெருக்கடியும் - 'தெனா' நாவலை முன்னவைத்து	- மு.காயத்ரி	121
17.	ஈ.பெரீசியஸின் தமிழ் தலைக்கண் எழுதியல்	- முனைவர் ச. முருகேசன்	128

ஈழத்தில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாடும் மன்பேராய நோக்கும்

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி

தென்னாசிய நுண்கலை கற்கை மையம்,

அண்ணாமலை, கனடா.

மின்னஞ்சல்: balasundaram@yahoo.com

முன்னுரை

மக்கள் வழிபடும் தெய்வங்களைப் பெருமரபுத் தெய்வங்கள், நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் (Folk Dieties) என வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், வேத - ஆகம வழிப்பட்ட சைவ, வைணவத் தெய்வங்களிலிருந்து பல்வேறு நிலைகளில் பண்பாலும் வழிபாட்டு முறைகளாலும் வேறுபடுகின்றன. ஆயினும் சைவ - வைணவத் தெய்வங்களோடு நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களைத் தொடர்புபடுத்தி, அவற்றுடன் ஒருங்கிணைக்கும் செயற்பாடுகளும் நடைபெற்றே வந்துள்ளன(1). இதன் தொடர்ச்சியாக இலங்கையில் கண்ணகி கோயில்கள் ஆரியமயமாக்கப்பட்டு மனோன்மணித் தெய்வம் எனப் பெயர் மாற்றமும் பூசை முறைகளும் மாற்றப்பட்டு வருவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ்க் கடவுள் முருகனது வழிபாட்டு முறைகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே வேத நெறிப்படுத்தப்பட்டு முருகன் - ஆறுமுகக் கடவுளாக(சுப்பிரமணியராக) மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளமை அறிந்ததேயாகும். ஆயினும் முருகன் - வள்ளி வழிபாடு, நாட்டுப்புற வழிபாடாகவும் கூத்துகளாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டே வருகின்றன.

கண்ணகித் தெய்வம் வேத - புராணங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படாத ஒரு தெய்வமாகும். நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் பெயர், வடிவம், வழிபடுவோர், பூசாரி, சாமியாடிகள், செயற்பாடுகள், தெய்வமுறல். இருப்பிடம், கோயில், பலி, நம்பிக்கைகள், புராண மரபுக்கதைகள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களை வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்(2). இக்கட்டுரை காரைதீவில் அமைந்துள்ள கண்ணகி அம்மன் பற்றிய நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், கண்ணகி

வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய மன்பேராயக் கட்டுமானங்கள், இயங்குநிலை என்பன பற்றி ஆராய்வதாக அமைகிறது.

ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் அறிமுகம்

இலங்கையின் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கண்ணகை கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் 60க்கும் மேற்பட்ட கோயில்கள் கிழக்கிலங்கையில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள்ளும் காரைதீவுக் கண்ணகி அம்மன் கோயில் மிகத் தொன்மையானதும் பெரிய கோயிலுமாகும். இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் மனையறம்படுத்த காதை முதலாகக் கண்ணகியை வணிகர் குலத்துதித்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பெண்ணாகவே வருமாறு படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும்
தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறம்”

(சிலம்பு, காதை-1, வரி-27, 28)

“இவளோ கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி
தென்றமிழ்ப் பாவை செய்த தவக்கொழுந்து
ஒருமா மணியா உலகிற் கோங்கிய - திருமாமணி”

(சிலம்பு, காதை - 12, வரி - 47, 50)

“கற்பு கடம்பூண்ட இத்தெய்வம் அல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாம் கண்டிலமால்”

(சிலம்பு, காதை - 15, வரி - 143, 144)

என இளங்கோவடிகளும், கவுந்தியடிகளும் கண்ணகியைப் போற்றியிருத்தல் நோக்கத்தக்கது.

ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றம், பரவல், கோயில்கள், நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், வழிபாட்டு சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், அவ்வழிபாட்டுடன் இணைந்த மன்பேராயக் கட்டமைப்புகளின் உருவாக்கம், அவற்றோடிணைந்த பொருண்மியச் செயற்பாடுகள் என்பனவை நாட்டுப்புறவியல் நோக்கில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. சிலப்பதிகாரப் பதிகத்தில், கயவாகு வேந்தன்; கண்ணகி வழிபாட்டை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்திய செய்தி கூறப்படுகிறது. கயவாகு மன்னனின் ஆட்சிக்காலம் கி.பி.

2ஆம் நூற்றாண்டாகும். சேரன் செங்குட்டுவன் நடத்திய கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்ட கயவாகு மன்னன் கண்ணகி சிலை ஒன்றுடன் இலங்கைக்குத் திரும்பி, யாழ்ப்பாணம் - சம்புத்துறைக்கு அருகேயுள்ள திருவடிநிலை என்ற இடத்தில் கண்ணகி சிலையுடன் வந்திறங்கி, அங்கிருந்து அனுராதபுரத்திற்குச் சிலையைக் கொண்டு வந்தான். கண்ணகிக்குக் கோயில் அமைப்பதற்கு மலைப்பிரதேசமே உகந்த இடமென்றெண்ணி, கண்டியில் கண்ணகி கோயிலைத் தலதா மாளிகைக்கு முன்புறமாக அமைத்தான். பௌத்தச் சிங்கள மக்களும் கண்ணகித் தெய்வத்தைப் பத்தினி தெய்யோ என்ற பெயரால் வழிபட்டு வருகின்றனர். வருடந்தோறும் கண்டியில் புத்தமதப் பெரஹரா (தெய்வ ஊர்வலம்) நடைபெறும்போது இக்கண்ணகி கோவிலிலிருந்தும் தெய்வச்சிலை ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படுவது வழக்கமாகும்.

ஈழத்துத் தொன்மை வரலாறு, கிழக்கிலங்கை சமூகக் கட்டமைப்பு, பண்பாட்டு கூறுகள் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் ஆராயும்போது, பண்டை நாட்களில் கிழக்கிலங்கையில் குடியேறிய சேரநாட்டு மக்களே தம்முடன் கண்ணகி வழிபாட்டை அங்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதே இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் கருத்தாகும்.

கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றக் காலம்

தமிழகத்தில் கண்ணகி தெய்வமாகப் போற்றப்பட்ட செய்திகளைப் பதிற்றுப்பத்தும், சிலப்பதிகாரமும் குறிப்பிடுகின்றன. சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு (கி.பி. 5 ஆம் நூ-டு) முன்னராகக் கண்ணகி வழிபாடு சேரநாட்டிலும், கன்னடத்திலும், இலங்கையிலும் இடம்பெற்று வந்திருக்கிறது. சேரன்செங்குட்டுவன் இமயமலையில் கல்லெடுத்து வந்து கண்ணகிக்குச் சிலை நிறுவிப், பெருவிழா எடுத்த செய்தி சிலப்பதிகாரம் வரந்தருகாதையில்(வரி:155-164) கூறப்பட்டுள்ளமை கண்ணகி வழிபாட்டின் தொன்மையைக் குறிப்பதாகும். சேரன் செங்குட்டுவன் எடுப்பித்த கண்ணகி விழாவுக்குப் பாண்டியர், சோழர், குடகர், கொங்கர், மாளுவர், ஈழவர் முதலான வேந்தர்கள் சென்றுள்ளனர் (சிலம்பு: உரைபெறு கட்டுரைக்காதை) என்ற செய்தி கண்ணகி வழிபாட்டின் பரவல் நிலையைக் குறிப்பதாகும்.

கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடர்ச்சி பற்றிய செய்திகள் தமிழகத்தில் பெறமுடியாதிருப்பினும், கண்ணகி வழிபாடு நாட்டுப்புற வழக்கில் பேணப்பட்டு வந்துள்ளமையைத் தமிழகத்து "கோவலனார் கதை" சான்றுபடுத்துகின்றது. கற்பைப்

போற்றிய சமணச் சமயமும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்குத் துணையாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இளங்கோ சிலப்பதிகாரக் காப்பிய ஆக்கத்திற்குப் புறநானூற்றின் ஏழு பாடல்கள் (171 - 177) வழிவகுத்ததோடு, இளங்கோவிற்கு முற்பட்ட காலத்துக் கண்ணகி தொடர்பான நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும்; நம்பிக்கைகளும் துணையாக அமைந்திருந்தன என்பதைச் சிலம்பிலுள்ள நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள் சான்றுபடுத்துகின்றன.(3) அதனைத் தொடர்ந்து, கண்ணகி வழிபாடு தமிழகத்திலும், அதன் வடக்கேயுள்ள நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது. பல்லவர் காலத்திலே தமிழகத்தில் வீறுடன் பரவிய பக்தி இயக்கத்தினாலும், ஆரியமயமாக்கத்தினாலும் கண்ணகி கோயில்கள் துர்க்கையம்மன், மனோன்மணியம்மன் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்ற கோயில்களாக நிலைபெறலாயின. கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசன் முதலாம் இராஜராஜன் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலுக்குச் சிறிது தூரத்தில் கண்ணகிக்குக் கோயில் அமைத்தமையும் கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்.

சேரநாடும் மட்டக்களப்புத் தமிழகமும்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் தொன்மைக்கால வரலாறு, தமிழரின் தொன்மைப் பண்பாடு என்பன பற்றி எஸ். ஓ. கனகரட்ணம், வி. சீ. கந்தையா, கே. தனபாக்கியம் கவிக்கோ வெல்லவூர்க்கோபால், பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்(4) முதலிய பலர் ஆய்வுசெய்து பதிவுசெய்துள்ளனர். 'ஒரு நாட்டில் வாழும் இனத்தின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு அகழாய்வுச் சான்றுகள், இலக்கியம், கல்வெட்டு, செப்பேடு, நாணயங்கள், கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள், மற்றும் பிறநாட்டார் குறிப்புகள் முதலியன துணையாகின்றன. இத்தகைய சான்றுகளும் உண்மைபேசாது அமைதி காக்கும்போது அல்லது மறைக்கப்பட்ட வரலாற்று செய்திகளை நாட்டுப்புறவியல் தரவுகள், உய்த்து உணர்வதற்குத் துணையாகின்றன. இப்பின்னணியில் ஈழத்தில் கண்ணகி வரலாற்றின் தொடக்கமும் அதன் பரம்பலும் பற்றிய ஆய்வுக்கு நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத் தரவுகள் பெரிதும்; பங்களிப்பு செய்துள்ளன. "தமிழர் திருமண மரபுகள் மட்டக்களப்பு மாநிலம்" (2002) என்னும் நூலிலே, "மட்டக்களப்புப் பூர்வீகக் குடிகள் சேரநாட்டு தொடர்புடையவர்கள் என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது"(5). அத்துடன் பண்டை நாட்களில் சேர நாட்டிலிருந்து கிழக்கிலங்கைக் கரையோரப் பகுதிகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவந்த சேரநாட்டு தமிழரே கண்ணகி வழிபாட்டைத் தம்முடன் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் உள்ளது. இக்கருத்து பற்றி இத்துறை அறிஞர் மேலாய்வு செய்வதற்குப் பெரிதும் வாய்ப்புள்ளது.

இலங்கையின் கரையோர மக்களின் வரலாறு மிகத் தொன்மையானது. கதிர்காமம், திஸ்ஸமகரகமை, மாத்தறை முதலிய இடங்களில் 1960களுக்கு முன்னர் அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்த புதைபொருள் சான்றுகள், அவற்றைத் தொடர்ந்து கிழக்கிலங்கையில் அகழாய்வில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு அதன் உண்மையை வெளிப்படுத்த விரும்பாதோரால் மறைக்கப்பட்ட சான்றுகள் அனைத்தும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களின் மிகப் பழங்காலத்து வரலாற்று தடயங்களாகும். இவற்றைவிட 2020இல் காரைதீவுக் கண்ணகி அம்மன் கோயில் படிக்கட்டு பொறிக்கப்பட்டிருந்த கி.மு.முதலாம் நூற்றாண்டு எழுத்து வாசகங்களும் இப்பகுதி வரலாற்று தொன்மையைக் குறிப்பனவாகும்.(6) எனவே காரைதீவுக் கண்ணகி கோயில் வரலாறும் வழிபாடும் கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டது என்பதன் அடிப்படையிலே இக்கண்ணகி கோயிலின் பழைமையும் புலனாகின்றது.

“கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் சேரன் செங்குட்டுவன் வஞ்சிமாநகரில் எடுத்த கண்ணகி விழாவில் இலங்கை வேந்தன் இரண்டாம் கஜபாகு கலந்து கொண்டதோடு, அவன் வஞ்சியிலிருந்து கண்ணகி சிலையுடன், நூற்றுக் கணக்கான சேரநாட்டு குடிகளையும் அழைத்து வந்து, கிழக்கிலங்கையில் குடியமர்த்தியதாகவும் கூறப்படுகிறது. அவ்வாறு சேரநாட்டு மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்ட பகுதி மட்டக்களப்பு பிரதேசம் என்பதற்குச் சான்றுகளுள்ளன. இதுதொடர்பாகக் கேரளத்துச் சமூகவியல் பேராசிரியர் எஸ். ஆர். பணிக்கர் “Journal of Kerala Studies” என்ற ஆய்விதழில் எழுதிய கட்டுரையில் வருமாறு குறிப்பிடுவர்: “கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தொடர்ச்சியாகக் கேரளத்திலிருந்து ஈழநாட்டுக்கு மக்கள் இடம்பெயரத் தொடங்கினர். ஈழத்தின் வடமேற்கு, மற்றும் தென்கிழக்குப் பகுதிகளில் இவர்கள் பெருமளவில் குடியேறினர். இவர்களில் முக்குவர், பணிக்கர் என்போர் இப்பகுதியின் முதன்மையான மண்பேராயத்தினர் ஆகின்றனர். சேரநாட்டு மரபுவழி வழக்காறுகளையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் இம்மக்கள் தங்களுடன் எடுத்துச் சென்றதோடு மேலும், அவற்றை அவர்கள் அங்கு உயிர்ப்போடு வளர்த்தெடுக்கலாயினர். இலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டின் உண்மையான வேர்களைப் புலம்பெயர்ந்துவந்த சேரநாட்டினர் பெருமளவு படிப்படியாக அழித்துவிட்டபோதிலும் ஈழத்துத் தென்கிழக்குப் பகுதி வாழ் மக்கள் அவற்றை இன்றுவரை வளர்த்தெடுத்ததன்வழி ஈழத்தமிழர் மரபுகளுக்கு அவர்களே பெருமை சேர்த்தவர்களாகின்றனர்”(7).

சேரநாட்டு குடியேற்றம் தொடர்பாக இலங்கை வரலாற்றில் அறியப்படும் செய்திகளும் முதன்மை பெறுகின்றனர். சேரநாட்டைச் சேர்ந்த சேனன், கூத்திகன் ஆகிய இரு படைத்தளபதிகள் படையெடுத்து வந்து, இலங்கை மன்னன் சூரத்தீசனுடன் போரிட்டு, அனுராதபுரி அரசைக் கைப்பற்றி, கி.பி. 236-214 காலப் பகுதியில் தாம் ஆட்சி செய்துள்ளனர். அவர்களில் கூத்திகன் மட்டக்களப்பு பகுதியிலுள்ள சம்மாந்துறையை இருப்பிடமாகக்கொண்டு மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்துள்ளான். இம்மன்னனின் ஆட்சியில் கிடைத்த சேரநாட்டு தொடர்பும் கண்ணகி வழிபாட்டுக்குத் துணையாக இருந்திருக்கும் என்பதை இவ்வரலாற்றுச் செய்தி உணர்த்துகிறது.

மேலும், சேரநாட்டினரின் வாழ்வும் வழிபாட்டு முறைகளும் ஈழத்திலும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. கேரளத்து மேற்கு காற்றாடிமலை உச்சியின் காட்டுப் பரப்பில் அமைந்துள்ள 'குன்னூர்' என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகி கோயில் பற்றியும், அங்கு நடைபெறும் கண்ணகி வழிபாட்டில் பெண்கள் மட்டுமே பங்குபெறுதல் குறித்து அறியும் வாய்ப்பும் இக்கட்டுரையாளருக்குக் கிடைத்தது. அங்குப் பெண்கள் மட்டுமே நடத்தும் கண்ணகி வழிபாட்டு சடங்குச் செய்தி ஈழத்துக் காரைதீவுக் கண்ணகி கோயில் நடைமுறைகள் சிலவற்றோடு ஒத்து காணப்படுதல் நோக்கத்தக்கது. காரைதீவுக் கண்ணகி கோயிலுக்குரிய சொத்து பேணல், சொத்துரிமை, வாரிசு என்பன பெண்வழியாகச் சேருதல் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது. சேர நாட்டிற்கும் கிழக்கிலங்கை ஊர்ப் பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு வழிகளிலே தொடர்பும் ஒற்றுமையும் காணப்படுதல் பற்றி ஆய்வுகள் உறுதிசெய்கின்றன. சான்றாகச் சேரநாட்டு இடப்பெயர்களான மலையாளன்சீமா, மலையன்சீமா, பணிக்கன்சாட்டி, மலையாளன்காடு, மலையாளன்வளவு, சேரன்கலட்டி, வில்லவன்தோட்டம், கோவளம், பாலைக்காடு, குதிரைமலை, குறும்பாவத்தை எனப் பல இடப்பெயர்கள் வழக்கிலுள்ளன. இலங்கையில் வழங்கும் மக்கட் சாதிப்பெயர்கள், உணவுப் பெயர்கள், அணிகலன்களின் பெயர்கள், ஆண்கள் கன்னக் குடுமி வைத்தல் எனப் பல சான்றுகள் சேரநாட்டுக்கும் ஈழத்திற்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. மேலும் சேர நாட்டில் கண்ணகி வழிபாட்டில் பெண்கள் குரவை இசைப்பது போன்றே கிழக்கிலங்கைக் காரைதீவுக் கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டிலும் பெண்கள் குரவையிட்டுப் பக்தியுடன் வழிபடுதல் ஒப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் 'ஊர் சுற்றுக் காவியம்', 'உடுகுச்சிந்து' ஆகிய நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையனவாகும். காரைதீவுக்

கண்ணகி அம்மன் சடங்கில் படிக்கப்படும் 'கண்ணகி வழக்குரை' நாட்டுப்புற இலக்கிய மரபில் தோன்றிய ஒரு பேரிலக்கியமாகும். அதுபோன்றே யாழ்ப்பாணம் மந்திகையில் அமைந்துள்ள கண்ணகி கோயிலில் "கோவலனார் கதை" என்ற நாட்டுப்புற இலக்கியம் கோயில் சடங்குகளுடன் தொடர்பு உடையதாக வழக்கிலுள்ளது. வடஇலங்கையில் கந்தரோடைப்பகுதியில் அங்கணாமைக்கடவை என்ற இடத்தில் அமைந்த கண்ணகி கோயில், பின்னாளில் மனோன்மணித் தெய்வமாக, வேதாகம முறையிலான வழிபாட்டு கோயிலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்த கண்ணகி கோயில்கள் ஆறுமுகநாவலரின் சமயசீர்திருத்தங்களால் மனோன்மணி, இராஜேஸ்வரி அம்மன் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. ஆயினும், அத்தகைய மாற்றங்கள் கிழக்கிலங்கையில் ஏற்படாமல்கு இப்பிரதேச மக்களின் தாய்வழி மரபும், அப்பகுதி மக்கள் கண்ணகித் தெய்வத்தின் மீது கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பக்தியும், அவ்வழிபாட்டில் கொண்டிருந்த தளராத ஈடுபாடும் காரணங்களாகும். கடந்த 20 ஆண்டுக் காலங்களில் இக்கோயில் வழிபாட்டு முறையிலும் பிராமணிய ஆகமப் பூசைமுறைகள் புகுத்தப்பட்டு வருதல் நோக்கத்தக்கது.

மிகப் பழமை வாய்ந்த காரைதீவுக் கண்ணகியம்மன் கோயில் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்குப் பழமரபுக் கதைகள் கைகொடுத்து உதவுகின்றன. ஜி.கே.சாம்பசிவம், 'ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் - காரைதீவு' (2003) என்ற நூலிலே, நாட்டுப்புற வழக்கியல் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் கோயில் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் கூறப்படும் பழமரபுக் கதைகள் காலம் காலமாக, காரைதீவு மக்களால் நம்பிக்கையுடன் பேணப்பட்டு வருகின்றன. சேரநாட்டிலிருந்து வந்தவர்களே இவ்வழிபாட்டைக் காரைதீவுக்குக் கொண்டு வந்தனர் என்பதே இக்கதையின் மையப் புள்ளியாக அமைகின்றது:

இக்கதையில் சேரமன்னன் சேனாதிராசனின் மகள் தேவந்தி(விதவை), தனது மகள் சின்னநாச்சியாருடன் கதிர்காம யாத்திரை நோக்கிக் கால்நடையாக வந்து, காரைதீவில் ஓய்வு எடுப்பதற்குத் தங்கியிருந்தார். இவ்வூர் மக்கள் அவர்களுக்கு ஓர் குடிசை அமைத்துக்கொடுத்தனர். அவர்கள் தம் வழிப் பயணத்திற்குக் காவலாகக்கொண்டு வந்த கண்ணகி சிலையையும் சிலம்பையும் அங்கு நன்கு நிழல் தந்துகொண்டிருந்த வேப்பமரத்தடியில் வைத்து வழிபட்டனர் எனக் கூறப்படுகிறது. இச்செய்தி ஈழத்தின் பூர்வீகக் குடியேற்ற வரலாற்றுடனும் ஒத்து செல்வது நோக்கத்தக்கது.

அடுத்ததாக, கிழக்கிலங்கையில் பட்டிப்பளைப் பகுதியில் ஆடகசுவந்தரியின் ஆட்சி நிலவியமையை வரலாற்று ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.(8) கண்ணகி அம்மன் கோயில் பட்டிப்பளைப் பகுதியில் அமைந்திருந்த சிங்கபுரத்தோப்பு (சிங்காரத்தோப்பு) என்ற மாளிகையில் அரசு வீற்றிருந்து ஆட்சிசெய்த எதிர் மன்னசிங்கனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இப்பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வரலாற்று தடயங்களும் கண்ணகி கோயிலின் தொன்மை வரலாற்று காலத்தை அறிவதற்குத் துணையாகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலாகக் காரைதீவில் கண்ணகி கோயில் அமைந்திருந்தமையை இப்பகுதி நாட்டுப்புற வழக்கிலுள்ள கதைகள் சான்றுபடுத்துகின்றன. காரைதீவுக் கண்ணகி கோயிலுக்குரிய “கண்கண்வெளி” 101 ஏக்கர் வயற்காணி பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் எதிர்மன்னசிங்கனின் மனைவியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. இம்மன்னன் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கண்ணகி கோயில் அமைத்து, அக்கோயிலுக்கு மானியமாக நிலபுலங்களும் வயற்காணிகளும், பட்டிமாடுகளும், பொற்காசுகளும் மானியமாக வழங்கிய செய்திகளும் மக்களிடையே வழங்கி வருகின்றன. அதுபோன்றே, எதிர்மன்னசிங்கன் பற்றிய கதைகளும் அவ்வகையில் வரலாற்று முதன்மை பெறுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில், காரைதீவுக் கண்ணகி கோயில் வரலாறு பற்றி ஜி.கே சாம்பசிவம் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“எதிர்மன்னசிங்கன் ஆலயம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, அருகாமையில் கல்லும்வெட்டிச் சுட்டு, அவற்றையும் அதற்கு வேண்டிய பொருட்களையும் ஏற்றி ஆட்களுடன் வந்து அம்மாள் இருந்த வேப்ப மரத்தடியில் சொற்பக் காலத்துக்குள் அழகான ஒரு மடாலயத்தையும் கட்டி முடிக்கலாயினர். பின் ஒரு சூமுசூர்த்தம் பார்த்துத் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களோடு வந்து ஊரவர்களையும் அழைத்து, அம்மாளை ஆலயத்தில் ஸ்தாபம்பண்ணி அதற்குரிய காணிகளுக்கு எல்லை வகுப்பதற்குச் சந்நிதானத்தின் தெய்வம் பிடித்து ஆடும் ஒருவரை அணுகிக் கற்களைக் கொடுக்க, அவர் ஓடி ஓடி நான்கு மூலைகளுக்கும் நான்கு கற்களைப் போட்டு வைத்தார். அதன் பின் அளந்து பார்த்தபோது 101 ஏக்கர் விஸ்தீரணமாகக் காணப்பட்டது. அதனையே எல்லையாகக் கொண்டு காணிகளையும் கோயிலையும் செப்பேடு திருமுகத்தில் எழுதித் தெய்வநாச்சி அம்மையாரிடம் ஒப்படைத்து, எக்காலமும் காணியின் ஊதிபத்தைக்கொண்டு தவறாது பூசை நடக்கவும், எல்லோரும் வந்து வணங்கி வழிபாடாற்றவும் ஏற்பாடு செய்து போயினர்” (9).

இவ்வாறாகத் தோற்றம் பெற்ற காரைதீவுக் கண்ணகியம்மன் கோயில் மூன்று குடிகளால் (Sub-clans) பேணிக்காக்கப்பட்டு வருகின்றது. சேரநாட்டிலிருந்து வருகை தந்த சின்னநாச்சி வழிவந்த மாணிக்கநாச்சி, கதிரநாச்சி, வன்னிநாச்சி என்ற பெண்களின் மரபினரே இன்றுவரை இக்கோயிலைப் பேணி காத்துப், பூசைசெய்து வருகிறார்கள். மூன்று பெண்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கோயில் உரிமைக்காரரை "வகுத்துவார்" எனக் குடிவழி (SUB-CLAN) வந்தோரைக் கோயில் அறங்காவல் குழுவாக அமர்த்தி, அக்குழுவினரே கோயில் நடத்துகை, கோயில் சடங்குகள், திருவிழாக்கள் முதலியவற்றிலும் பொறுப்பாளராகச் செயற்படும் மரபைக் கைக்கொள்ளும் வழக்கம், காரைதீவுக் கண்ணகி கோயிலின் மன்பேராயக் கட்டுமானத்தின் இயல்பா உள்ளது. மூன்று குடிகளுக்கும் தலைவர்களாக மூன்று வண்ணக்கர்களும், இம்மூன்று குடியினர் சார்பாகக் கண்ணகி அம்மனுக்குப் பூசை செய்வதற்காக மூன்று கப்புகன்மாரும் இக்கோயில் உரிமையாளர்களின் ஒப்புதலுடன் அமர்த்தப்படுகின்றனர். இக்கட்டுரை ஆசிரியர், "மாணிக்கநாச்சியார் குடிவழிப் பிறந்து, கண்ணகி அம்மனைக் குலதெய்வமாக கொண்டவர்". சுவாமி விபுலாநந்தரும் கண்ணகி அம்மனின் அருள் பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆண்டு தோறும் வைகாசி மாதம் நிறைமதிக்கு முன்பாக வளர்மதி நாட்களில் அம்மன் கோயில் திருக்கதவு திறக்கப்பட்டு எட்டு நாட்களும் சிறப்புப் பூசை வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டு, இறுதியில் பொங்கலிடுதல், குளிர்ச்சி பாடுதல் முதலியன இடம்பெறுதல் இக்கோயில் நடைமுறைகளாகும். எட்டு நாட்களும் பகலும் இரவும் 'கண்ணகி வழக்குரை' (ஏட்டிலக்கியம்) கோயில் சடங்கு நேரங்களில் இருவர் சேர்ந்துவிடுவது வழக்கமாகும். முதலாம் நாள் சடங்கு "கதவு திறத்தல்" என்ற பூசை வழிபாட்டுடன் தொடங்கி, அதன் ஐந்தாம் நாளில் "கலியாணக்கால் வெட்டுதல்" சடங்கு நடைபெறும். அலங்காரப் பந்தல் அமைத்து, திருமணக்கால் வெட்டிவந்து, அதனைக் கண்ணகி அம்மனாக ஒப்பனை செய்து, பூசை வழிபாடு நிகழும். அதனைத் தொடர்ந்து, கண்ணகி - கோவலனார் திருமண நிகழ்வும், 'கண்ணகி வழக்குரையின் கலியாணக்காதை' படிப்பும் இடம்பெறும். இறுதி எட்டாம் நாளில் "குளுத்தி" எனப்படும் சிறப்புப் பூசை இடம்பெறும். கண்ணகி அம்மன் சடங்கின் நிறைவு நிகழ்ச்சியாகப் பொங்கல் இடுவர். வைகறைப்பொழுது முதலாக 'குளுத்தி ஏட்டுப்படிப்பு' இடம்பெறும். ஊர் மக்கள் கோயிலைச் சூழவுள்ள வெளியில் நேர்த்தி அடிப்படையில் பொங்கல் செய்து படைத்துத், தத்தம் நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வர்.

கண்ணகி மதுரையை எரித்த பின்னர் இடையர்சேரி வந்தடைந்ததும், இடையர் குலப்பெண்கள் கண்ணகிக்குக் குளுத்திச் சடங்குகள் நடத்தியமை பற்றிய பாடல்களும் கண்ணகி வழக்குரையில், நன்கு பாடப்பட்டுள்ளன. நாட்டுப்புறக் காவியமாகிய கண்ணகி வழக்குரையில் 2220 சந்த விருத்தப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை கண்ணகித்தேவியார் சிவனருளால் மாங்கனியிலிருந்து தோற்றம் பெற்றவள் எனக் கூறுகின்றன. அதன் அடிப்படையில் சிங்கள மக்களும் கண்ணகியை 'அம்ப பத்தினி' (அம்ப = மாங்கனி) எனப் போற்றுகின்றனர். மட்டக்களப்புப் பகுதியிலுள்ள கண்ணகி கோயில்களில் சடங்கு காலங்களில் 'உடுகுச் சிந்து', 'ஊர்சுற்று காவியம்' என்னும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் படிக்கப்படும். அத்துடன் கண்ணகி அம்மன் சடங்கு காலங்களில் இடம் பெறும் கொம்பு முறித்தல் என்ற சமய விளையாட்டில் பாடப்படும் வடசேரி - தென்சேரிப் பாடல்கள், அம்மன் வசந்தன் பாடல்கள் என்பனவும் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய நாட்டுப்புற இலக்கியங்களேயாகும்.

கண்ணகி வழிபாட்டு காலங்களில் கோயிலில் இடம்பெறும் கொம்பு முறித்தல், போர்த் தேங்காய் உடைத்தல், தேர்க்கல்யாணம், தேர் இழுப்பு முதலிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய விளையாட்டுகளும் இடம்பெறுதல் வழக்கம். அந்நாட்களில் காரைதீவு மக்கள் அனைவரும் மிகப் பயபக்தியுடனும் விரத நடைமுறைகளுடனும் அம்மன் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பர். இவ்வழிபாட்டு நிகழ்வுகளில் கப்புகனார் உடுக்கடித்துப் பாட, பெண்கள் குரவையிட்டு அம்மனை வழிபடுவது சேரநாட்டு வழிபாட்டு தொடர்வை நினைவூட்டுவதாகும்.

பண்டைக் காலம் முதலாக வேம்பு, ஆல், அரசு, இத்தி முதலான மரங்களின் அடியில் தெய்வ வழிபாடு இடம்பெற்று வந்திருக்கிறது. அவ்வகையில் காரைதீவுக் கண்ணகித் தாயின் வழிபாடும்; வேப்பமரத்தடியிலே தோன்றியதாகும். இவ்வேப்பமரத்தின் ஆண்டுக் கணிப்பை 'DNA' அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் இக்கோயிலின் காலத்தை உறுதிப்படுத்தலாம். அனூராதபுரத்து வெள்ளரசு மரம் இலங்கையில் புத்தமத வரலாற்றை அறியத்தருவது போன்று, இக்கோயில் வேப்பமரமும் காரைதீவுக் கண்ணகி அம்மன் கோயில் வரலாற்றை உறுதிப்படுத்தும் சான்றாகின்றது.

இக்கண்ணகி கோயில் பண்டைய அரசு இறையிலி நிலபுலங்களைக் கொண்டிருத்தல் அதன் மேன்மைக்குச் சான்றாகும். பழமை மிக்க 101 ஏக்கர் இறையிலி வளமான வயற்காணிகளையும், கோயிலுக்கு உரிமையாகவுள்ள நிலபுலங்களையும் கோயில் உரிமையாளர் (கோயிற்காரர் - கோயிலார்) மிகச் சீரிய

முறையில் பேணிக்காத்து, கோயில் செயற்பாடுகளைச் செவ்வனே நடத்தி வருகின்றனர். பல நூற்றாண்டுகளாகக் கோயில் உடைமைகள் அழிந்து போகாமல் - பிறர் கைகளுக்குச் சேராமல் கோயில் அறங்காவல் குழுவினர் விழிப்புடன் பேணிவருகின்றனர். ஏற்கனவே வழிபாட்டிலிருந்த கண்ணகி அம்மன் கோயில் கட்டிடம், கோபுரம் முதலியவை சீர்திருத்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, இக்கோயிலில் 2014இல் "மீள் குடமுழுக்கு" நிகழ்ந்துள்ளது. கோயில் என்பது மக்களை நெறிப்படுத்தும் ஓர் அற நிலையமாகும். மக்களின் பன்முகத் தேவைகள், மக்களின் இன்பத் துன்பங்கள், கல்வி, நூலகசேவை, கலை வளர்த்தல், பண்பாடு பேணல் முதலான பல்வேறுபட்ட மன்பேராயப் பணிகளைக் கோயில்கள் முன்னின்று செயற்படுத்தல் வேண்டும். அவ்வகையில் காரைதீவுக் கண்ணகி அம்மன் கோயில் அறங்காவல் குழுவினர் மக்கள் பணியில் ஈடுபட்டு வருவதோடு, ஊர் முன்னேற்றத்திலும், ஊர் எல்லையைப் பேணிக் காப்பதிலும் மிக்க விழிப்புடன் செயற்பட்டு வருதலும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வூர் எல்லைகள் அயல் ஊரவர்களால் சுரண்டப்படும் போதெல்லாம் கண்ணகித் தாயார் தன் கோயில் அறங்காவல் குழுவினரை அனுப்பிக் காவல் செய்து வருகிறார் என மக்கள் நம்புவதும் இக்கோயிலின் சிறப்பாகும்.

சான்றெண் குறிப்புகள்

1. இராமநாதன், ஆறு, தமிழர் வழிபாட்டு மரபுகள் - நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டு ஆய்வு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2018, பக். 27.
2. மேலது: 2018, பக். 15.
3. இளையதம்பி, பாலசுந்தரம், தமிழர் நாட்டுப்புற இயல் களஞ்சியம், மணிமேகலை பிரசுரம், சென்னை, 2019, பக், 160 - 196.
4. (I) S.O. Kanagaratnam., Monograph of the Batticaloa District., (II) வி. சீ. கந்தையா., மட்டக்களப்புத் தமிழகம். ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை, 1964., (III) ஞா.தனபாக்கியம்., மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஓர் ஆராய்ச்சி., (IV) கவிக்கோ வெல்லவூர்க்கோபால்., மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம், மனுவேதா வெளியீடு, மட்டக்களப்பு, 3ஆம் பதிப்பு, 2011., (V) பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்., இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு - கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும் (கி.மு.250 - கி.பி.300) முதலிய வரலாற்று நூல்கள் நோக்கத்தக்கவையாகும்.

5. இளையதம்பி, பாலசுந்தரம்., தமிழர் திருமண மரபுகள் மட்டக்களப்பு மாவட்டம், விவேகா அச்சகம், கனடா. 2002.
6. பத்மநாதன், பேராசிரியர் சி., இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு - கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும் (கி.மு.250 - கிபி.300), இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சு, கொழும்பு, 2016.
7. கந்தையா, வி. சீ., பதிப்பாசிரியர், கண்ணகி வழக்குரை(மீள்பதிப்பு), கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு, மீள்பதிப்பு, 2017.
8. வெல்லவூர்க்கோபால், கவிக் கோ., - மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம். வி. சீ. கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற நூல்கள் நோக்கத்தக்கன.
9. சாம்பசிவம், ஜி.கே., பூநீ கண்ணகி அம்மன் ஆலய வரலாறு, கலைக்கோட்டம் வெளியீடு, காரைதீவு. 2003, பக் - 17.

ஐங்குறுநாற்றில் உளவியல்

முனைவர் ந. தமிழ்மொழி

உதவிப்பேராசிரியர்,

தியாகராசர் கல்லூரி,

மதுரை-09.

மின்னஞ்சல் : tamilmozhsatish@gmail.com

இலக்கியப் படைப்பில் உளவியல் உத்தி என்பது பற்றி, தமிழன் முதல் நூலான தொல்காப்பியம் மிக விரிவாகவே பேசுகிறது. தமிழ்க்காதல் என்ற தமது ஆய்வு நூலில் பேரறிஞர் வ.சு. மாணிக்கனார் என் ஆராய்ச்சியை உளவியல் ஆய்வாகவே செய்கிறேன் என்பார். உளவியல் என்பது தனிமனக்கூறு. இப்படியான கூறுகள் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் விரவிக் கிடக்கின்றன. இத்தகைய தனிமனக்கூறு பற்றி பிறிதோரிடத்தில் வ.சு.மாணிக்கனார் அவர்கள் 'நெஞ்சியல்' என்பார். உவமையாக உள்ளுறையாக, இறைச்சியாக உருவகமாக உளவியல் பாங்கு வெளிப்படும் என்பதே தொல்காப்பிய விளக்கம். புலப்பாட்டு வரிசையில் பாங்கு 'முன்னம்' என்ற உத்தி மிகுந்த இன்றியமையாமை பெறுகிறது. 'இவ்விடத்து இம்மொழி இவர் இவர்க்கு உரிய என்று அவ்விடத்து அவரவர்க்கு உரைப்பது முன்னம்" (தொல்: 1443) தொல்காப்பியம் சொல்லும் இந்த நூற்பாவுக்கு, தமிழண்ணல் அவர்கள் முன்னம் என்பது பொதுவாகக் குறிப்பு என்றும் ஒருவரது உள்ளக்குறிப்பு என்றும் பொருள்படும் என்பார். இத்தகைய முன்னம் என்ற உளவியல் சார்ந்த அகத்தினைப் பாடல்களான,

“அகவன் மகளே: அகவன் மகளே!

மனவுக் கோப்பன்ன, நன்னெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே:

இன்னும் பாடுக பாட்டே: அவர்

நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே!”(குறுந்தொகை - 23)

என்ற ஒளவையார் பாட்டு, உளவியல் அமைப்புக்கும் அழகுக்கும் புகழ்பெற்ற பாட்டாகும். தலைவனைப் பற்றிய பாடல்,

“அன்னாய் வாழி வேண்டு அன்னை நம்படப்பைத்

தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய - அவர் நாடு

உவலைக் கூவற் கீழ்

மான் உண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே” (ஐங்குறுநூறு - 203)

தலைவனோடு, தலைவி உடன்போய், அவனை மணம் செய்து கொண்டு, தாய்வீட்டுக்கு வருகிறாள். அவளைப் பார்த்த தோழி, நீ உன் தலைவனோடு போய்விட்டாய், அவனுடைய நாட்டில் கிணற்று நீர் நல்ல நீர் இல்லையாமே, இலைகளும் தழைகளும் விழுந்து அழுகிப்போன தண்ணீர்தான் கிடைக்குமாமே. நமது நாட்டில் தோட்டத்தில் தேனும் பாலும் கலந்தது போன்ற தண்ணீர் குடித்தாய், அப்படியிருக்க உன் தலைவனுடைய ஊரின் கிணற்று நீரை எப்படி அருந்தினாய்! என்று கேட்டாள். அவளுக்குத் தலைவி சொன்ன மறுமொழிதான் இந்தப்பாட்டு நீ சொல்வது போல், அவர் நாட்டில் கிடைக்கும் தண்ணீர் இலை மக்கியதும், விலங்குகள் கலக்கியதுமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் எனக்கு இனிமை தந்த தண்ணீர் என்று தலைவி சொல்கிறாள். இன்ப உணர்ச்சிக்கும் துன்ப உணர்ச்சிக்கும் மனம்தான் காரணம், உளவியல் ரீதியாகத் தலைவி துன்பச் சூழ்நிலையை இன்பச் சூழ்நிலையாக மாற்றிக் கொள்கிறாள் என்று எழுதினார்கள். சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் பாங்கு அல்லது சிறப்பு என்பது கூற்று நிலை பற்றியதும் ஆகும். எல்லாக் கருத்துகளையும் எல்லாரும் கூறிவிட முடியாது. இந்த வரையறை உளவியல் தொடர்பானது. ஒரு சூழ்நிலையில் நற்றாய் பேச முடியாத நிலையில், அவளது நிலைபற்றித் தோழி எடுத்து மொழிகிறாள். இவ்வாறு ஒரு பாத்திரத்தின் நிலை பற்றி வேறு ஒரு பாத்திரம் பேசுவதை ‘கொண்டெடுத்து மொழி’ என்று தொல்காப்பியம் (1447) குறிப்பிடுகிறது.

தலைவன் தலைவியின் காதல் உணர்வினை இருமனம் இணைந்து திருமணம் ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடும் வரை ஏற்படும் தவிப்பு, அச்சம், பதட்டம், பிரிவுத்துயர் ஆகியவற்றை நுண்ணிய உணர்வுப் பதிவாகத் தருகிறது. ‘வருவேன்’ எனக்கூறிச் சென்ற தலைவன், வராத காரணத்தால் ஏற்பட்ட உணர்வுக் கொந்தளிப்பையும் ஐங்குறுநூறு பதிவு செய்கிறது.

உள்ளமுறிவு எவ்வகை தீர்வும் இன்றித் தொடருமானால் உள்ள இறுக்கம் அதாவது ‘stress’ தோன்றும். உள்ள முறிவின் காரணமாக எதிர்மறையான ‘Emotion’ எனும் உள்ள கிளர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றன. அப்போது சினம், அச்சம், கவலை எனும் மூன்று நிலைகளை மனம் சென்றடைகிறது.

பகைவருக்குக் காத்திருக்கும் அரசாணையும் உடனிருக்கும் தலைவனையும் ஐங்குறுநூறு(451) சுட்டுகிறது. ஊர் திரும்பிய வெற்றியாளர் சொன்ன செய்தியில் தலைவி கவலை கொள்கிறாள். விநாடியில் அவள் மகிழ்கிறாள். மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் தலைவனின் வெற்றியும் அவனுக்கு ஊறு நேராவண்ணம் உள்ள தம் நிம்மதியுமே ஆகும். இவ்வாறான உணர்வுப் போராட்டம் தலைவியை அலைக்கழிக்கிறது.

“கடலின் நாரை இரற்றும்

மடல்அம் பெண்ணை அவனுடை நாட்டே” (ஐங்குறுநூறு - 114)

இப்பாடல் கடலை விட்டு நீங்கி வந்த நாரைக்குத் தலைவனின் நாட்டிலுள்ள பனை மரமானது தங்குவதற்கு இடம் கொடுத்ததைப் போன்று தலைவியும் அவளது இல்லத்தை விட்டு நீங்கித் தலைவனுடைய நாட்டிற்குச் சென்று விட்டாள் என உள்ளறையாகக் கூறப்படுகிறது.

பெரிய கடற்கரையில் வாழும் சிறுவெண்காக்கையினது செயல்பாடானது நெய்தல் நிலத்தில் இயல்பாக நடைபெறக்கூடியதாகும். இச்செயல்பாடுகளைத் தலைவனுடைய செயல்பாடுகளோடு பொருந்துமாறு ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

இருங்கழி அயிரை ஆரும்” (ஐங்குறுநூறு - 164)

என்றார்.

உளவியல் முழு வளர்ச்சி பெறாத ஓர் இளம் அறிவியலாகத் திகழ்கிறது. இது மனிதனின் இயல்புகளையும் நடத்தையையும் பற்றிய அறிவியலாதலின் உளவியல் அறிஞர்களிடையே பல கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

1. நடத்தைக் கோட்பாடுகள் 2. நோக்கக் கோட்பாடு

2. உளபகுப்புக் கோட்பாடுகள் 4. முழுநிலை காட்சி கோட்பாடு

என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

நடத்தை கோட்பாடுகள்

உளவியலின் ஆராய்ச்சிப் பொருள் மனிதனது வெளிப்படையான புறத்திலிருந்து பிறரால் பார்த்து ஆராயக்கூடிய நடத்தைக் கோலங்களே ஆகும். மனித நடத்தையின் அடிப்படையாகத் தூண்டல் - துலங்கல் தொடர்புகளே காரணமாக அமைகின்றன. இவ்வுயிர் உந்தல் பல்வேறு இயல்புக்கங்களாகக் கிளர்த்தெழுந்து மனித நடத்தைக்கு ஊக்கியாகச் செயல்படுகிறது. இவ்இயல்புக்கங்களே மனிதனது நடத்தைப் போக்கையும் ஒழுக்க வளர்ச்சியினையும் நிர்ணயிக்கின்றன.

எதிர்ப்பு

தலைவன் பரத்தையர் ஒழுக்கத்திற்குப் பிறகு மீண்டு வந்து தோழியிடம் வாயில் வேண்டுகிறான். ஆனால் தோழி தலைவனின் புறவொழுக்கத்தால் வெறுப்புற்ற தோழி அவன் மீண்டு வருகிற போது நீ இங்கு வருவதைவிட வராமல் இருப்பதுவே நன்று என்று புலந்து கூறுகிறாள். இதனால் தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் தலைவி வருந்துவதும் தோழியரின் மனத்தில் எதிர்ப்புணர்ச்சி தோன்றி அதன் மூலம் அவன் மீண்டு வருவதை வெறுக்கும் மகளிரின் மனநிலையை அறிய முடிகிறது.

“நினக்கே அன்று அ/து எமக்குமார் இனிதே

நின்மார்பு நயத்த நன்னுதல் அரிவை

வேண்டிய குறிப்பினை யாகி

ஈண்டுநீ அரளது ஆண்டுறை தல்லே” (ஐங்குறுநூறு : 46)

அறியும் ஆர்வம்

கற்பொழுக்கத்தில் சிறப்புற்று இருக்கும் தலைவன் - தலைவியைச் செவிலி கண்டு வருகிறாள்.

“மறியிடைப் படுத்த மாண்பினைப் போலப்

புதல்வன் நடுவண் னாக நன்றும்

இனிது மன்றவர் கிடக்கை முனிவின்றி

நீலநிற வியலகம் கவைஇய

ஈனும் உம்பரும் பெறலருங் குரைத்தே” (ஐங்குறுநூறு - 401)

என்ற செய்யுளில் தான் கண்ட காட்சியை நற்றாயிடம் வியப்புடன் செவிலித்தாய் கூறுகிறாள்.

கடிமனை சென்று வந்த செவிலி உவந்த உள்ளத்துடன் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது. பெருமாட்டி தன் குட்டியை இடைநிலத்தே கிடக்கவிட்டு இருமருங்கும் கிடக்கும் கலைமானும் பினைமானும் போலத் தன் மகனைத் தமக்கு இடையில் படுக்க வைத்து நம்பியும் நம் மகளும் இருவரும் இனிதுபாயல் கொண்டிருப்பது காண்பதற்கு இனிய காட்சியாகும். இவ்விற்பக் காட்சி நிலவுலகத்துக்கும், மேலுலகத்துக்கும் பெறுவதற்கு அரிய ஒன்று. அச்செய்யுளில் தலைமக்கள் நடத்தும் கற்பு வாழ்க்கையை அறியும் ஆவலோடு செவிலி செல்வதையும், அக்காட்சியைக் கண்டபின் வியந்து கூறுவதிலிருந்து தலைமக்களது நடத்தைக் கூறுகள் புலப்படுகின்றன.

போர்க்குணம் - கோபம்

“தன்பார்ப்புத் தின்னும் அன்புஇல் முதலையொடு
வெண்பதும் பொய்கைத்து அவனூர்என்ப அதனால்
தன்சொல் உணர்ந்தோர் மேனி

பொன்போல் செய்யும் ஊர்கிழ வோனே” (ஐங்குறுநூறு - 41)

தலைவனது ஒழுக்கத்தைச் சாட நினைக்கும் தலைவி அவன் பிறந்த ஊரும் கொடுமையானது என்கிறாள். அதாவது தலைவனின் ஊர், தான் ஈன்ற பிள்ளைகளைத் தானே கொன்று தின்னும் இயல்புடைய முதலைகளை உடையது அவ்வியல்பு உடைய அவ்வூரில் பிறந்தவனும் அவ்வாறே இருப்பான் என்று தலைவனது நடத்தையினைக் கோபத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

பாலுணர்வு

“வறந்த ஞாலம் தளிர்்ப்ப வீசிக்
கரங்குரல் எழிலி கார்செய தன்றே
பகைவெங் காதலர் திறைதரு முயற்சி
மெல்தோல் ஆய்கவனி மறையப்

பொன்புனை பீரத்து அவர் செய் தன்றே” (ஐங்குறுநூறு - 452)

இச்செய்யுளில் தலைவன் திரும்ப வராததால் தன்னுடைய மெல்லிய தோள்களின் அழகு மறைந்து பீர்க்கம்பூ போன்ற பசலை மிகுதியாகப் படர்கிறது என்று தலைவன் இல்லாமல் தனக்கு ஏற்படுகின்ற காமத்துண்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

வேண்டிதல் - துன்பம்

“அன்னாய் வாழி வேண்டன்னையென் தோழி
நனி நாண் உடையன் நின்னும் அஞ்சும்
ஒலிவெள் ளருவி ஓங்குமலை நாடன்
மலர்ந்த மார்பின் பாயல்

துஞ்சிய வெய்யள் நோகோ யானே” (ஐங்குறுநூறு - 205)

தலைவன் தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தைக் கூறி உடல் மெலிவிற்குரிய காரணத்தைக் கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவியின் நடத்தையினை அவளுடைய தூண்டல் துலங்கல் உணர்வுகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. உளநலத்தின் இயல்பு, நலத்திற்குத் தடையாக இருப்பவை, உளநலத்தை வளர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள்

முதலியன குறித்துச் சிக்மண்ட் பிராய்டும் அவருக்குப்பின் வந்தோரும் ஏராளமான ஆய்வுகள் செய்துள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மனஎழுச்சிகள்

“நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப” (தொல்காப்பியம் - 252)

என்று வகைப்படுத்துகிறார்.

களவு கைகூடுமோ இல்லையோ எனத் தீவிர மனப் போராட்டங்களுக்கு உட்படும் தலைவி, தீவிர மனவெழுச்சிகளால் பாதிக்கப்படும் போது, பசியின்றித் தூக்கமின்றி உடல்மெலிந்து, சோர்ந்து, எதையோபறி கொடுத்ததைப் போன்று காணப்படுகிறாள். இதைக் கண்ணூறும் தாய் தன் மகள் எதனால் இந்நிலையினை அடைந்திருக்கிறாள் எனத் தெரியாமல் தடுமாறி இறைவழிபாட்டிலும், குறிகேட்பதிலும் வெறியாட்டிலும் ஈடுபடுகிறாள்.

“முட்டுவயிற் கழறல் முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல்
அச்சத்தின் அகறல் அவன் புணர்வு மறுத்தல்
தூது முனிவின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்
காதல்கைமிகல் கட்டுரையின்மையென்று
ஆயிரு நான்கே அழிவில் கூட்டம்” (தொல்காப்பியம் - 272)

என்கிறது தொல்காப்பியம்.

பொருள்

பொருள் என்பது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. ஐங்குறுநூற்றில் பாலைத்திணையில் அமைந்துள்ள செலவழுங்குவித்த பத்து எனும் துறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள் காரணமாகப் பிரிவினை மேற்கொள்ளும் தலைவனைச் செல்ல விடாமல் அவன் மனதை மாற்ற நினைக்கும் தடைகளை விளக்கி இறுதியில் பொருள் மதிப்பு பெறுவதை அறிய முடிகிறது.

பொருள் மதிப்பு பெறுவதில் ஏற்படும் தடைகள்

1. தலைவனை அச்சுறுத்தல்
2. உறுதியற்ற மனநிலையை உருவாக்குதல்
3. நம்பிக்கையைப் பொய்யாக்கதே எனக்கூட்டல்
4. குழந்தையின் நகைப்பைச் சட்டிக் காட்டல்
5. காம உணர்வினைத் தூண்டல்

தலைவனை அச்சுறுத்தல்

பொருள்வயின் பிரியும் தலைவனைப் பல காரணங்களைக் காட்டி அச்சுறுத்துகின்றாள் தோழி பாலை நிலத்தில் இருக்கும் கொடிய மலைப்பகுதிகள் ஆபத்தானவை. அவைகள் துன்பம் தரக்கூடியவை என்பதை,

“மால்வெள்ளொத்திரத்து மையில் வாலினர்

அருஞ்சரம் செல்வோர் சென்னிக் கூட்டும்” (ஐங்குறுநூறு - 301)

இவ்வரிகள் விளக்குகின்றன. பாலை நிலத்தின் வெப்பம், ஆறலைக் கள்வர்கள், விலங்குகளால் ஏற்படும் ஆபத்து, உன் பிரிவில் தலைவி உயிர் வாழாமல் இறந்து விடுவாள் என்றெல்லாம் தோழி அச்சுறுத்துகின்றாள்.

“காட்டிடைச் செல்வோலைக் கொலைஞர்கள்

கொன்று கொல்லப்பட்ட” (கலித்தொகை : 12)

என்னும் வரிகள் காட்டிடைச் செல்வோரைக் கள்வர்கள் கொலை செய்வதைச் சுட்டுகின்றன. இவ்வாறு ஆறலைக் கள்வரின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சாமலும் கொடிய நீண்ட பாலை வழியினைக் கடந்தும் பொருள் தேடச் செல்வது வறியவர்களுக்கும் உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் என்பதை,

“இல்லோர் இல்லென் றியைவது காத்தல்

வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப” (அகநானூறு:53)

தன்னை நாடிவரும் இரவலர்க்கு இல்லையென்று கூறும் மனவலிமை இல்லாததால் தான் என்கிறது அகப்பாடல். பொருள் என்பது எல்லாக் காலத்திலும் மதிப்புடையதாக இருப்பினும் அதனை அறம் சார்ந்ததாகக் கூறும் கருத்து இருந்துள்ளது.

உறுதியற்ற மனநிலையை உருவாக்குதல்

தோழி தலைவனின் பிரிவைத் தடுப்பதற்குப் பல காரணங்களைச் சந்திக்கின்றாள். அதில் ஒன்றாகத் தலைவனின் மனநிலையில் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று நினைத்து,

“எனைப்பயஞ் செய்யுடுமா விடலை நின் செலவே” (ஐங்குறுநூறு : 305)

இதில் தலைவனை நோக்கி, தோழி நீ போகும் எண்ணம் நிறைவேறாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது? பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம் உறுதியாகக் கூறவியலாது. நன்றாகச் சிந்தனை செய்து முடிவு எடு என்கிறாள் தோழி. இப்படியெல்லாம் கூறித் தலைவனை உறுதியான முடிவு எடுக்கவிடாமல் மனத்தடுமாற்றத்தை உருவாக்குகின்றாள்.

நம்பிக்கையைப் பொய்யாக்கதே எனக் கூறல்

பண்டைக் காலத்தில் சமய நம்பிக்கை இருந்ததையும், சூளுரைக்கும் வழக்கம் இருந்ததையும் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தலைவனின் சூளுரையை முழுமையாக நம்பி இருக்கும் தலைவியின் மனநிலையைத் தோழி விளக்குகின்றாள்.

“முருகமர் மாமலை பிரிந்தெனப் பிரிமே” (ஐங்குறுநூறு-307)

எனும் வரி கடவுள் மீது நீ சூளுரை செய்திருக்கின்றாய். கடவுள் நம்பிக்கைக்கு மாறாக நடக்காதே அது தீமையை ஏற்படுத்தும் என்பதனைச் சுட்டுகின்றது. மேலும் தலைவிக்குப் பொய்யன் ஆகாதே என்றும் வலியுறுத்துகின்றாள்.

குழந்தையின் நகைப்பைச் சுட்டிக் காட்டல்

“நின்னயந்து உறைவி கருஞ்சூல் சிறுவன்

முறுவல் காண்டலின் இனிதோ

இறுவரை நாடநீ இறந்துசெய் பொருளே” (ஐங்குறுநூறு:309)

குழந்தைப் பேற்றினைப் பற்றிக் கூறாத அக இலக்கியங்களே கிடையாது. இல்லற வாழ்வின் முக்கியப் பங்கு குழந்தைப் பேறாகும். வெப்பம் மிகுந்த நிலத்தின் வழியே பொருளீட்டுவதற்குப் போக விரும்புகின்றாய். நீ தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று ஈட்டும் பொருள் தலைவி பெற்றெடுக்கும் மகனுடைய புன்னகையை விட இன்பத்தை உண்டாக்குமா? என்று வினவுகின்றாள் தோழி.

காம உணர்வினைத் தூண்டுதல்

“பிரிதல் வல்லுவை ஆயின்

அரிதே விடலை இவள் ஆய்நுதற் கவினே” (ஐங்குறுநூறு - 310)

எனும் வரிகள் இளமையும் அழகும் நாள்தோறும் கழியும் தன்மை உடையன. கழிந்தால் அவற்றை மீண்டும் பெற முடியாது எனக் கூறித் தலைவனை மூளைச்சலவை செய்கின்றாள்.

மனஅளவைக் கருவி - தோழி

தலைவன் பொருள்வயின் பிரிவைத் தோழியிடம் கூறுகின்றான். பிரிவின் துயரத்தையும் தலைவனிடம் மதிநுட்பத்தோடு எடுத்து உரைக்கின்றாள். தலைவியின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் தோழி சிறந்த வாயில் மட்டுமல்ல மனதின் ஆபத்தைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தும் உளவியல் ஆசிரியராகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

“அம்வரை இறக்குவை யாயின்

மை வரை நாட வருந்துவள் பெரிதே” (ஐங்குறுநூறு - 301)

என்ற வரிகள் தோழியின் உளவியல் அறிவைப் புலப்படுத்துகிறது.

கடுமையான பாலை நிலத்தின் கொடுமையைத் தலைவியால் தாங்க இயலாது என்று நீ வருந்துகிறாய். ஆனால் தலைவியோ உன்னைப் பிரிவதைத் தான் கடுமையான துன்பமாகக் கருதுகிறாள். நின் பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு என்ற மனநிலையில் உள்ளார்.

“போகில்தனைத் தடுக்கும் வேனில் அருஞ்சுரம்

தண்மிய இனிய வாக

எம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை நீயே” (ஐங்குறுநூறு - 303)

என்ற பாடல் வழியே அறிய முடிகிறது.

பசுலை

தலைவியின் அழகை நீயும் அனுபவிக்காது, அவளது நலமும் சிதைவது நீர்வறண்ட பள்ளங்களிடத்தே ஆநிரைக்காகக் கோவலர் குழி தோண்டுவர். அதில் ஊறிய நீரினைப் பசு உண்பதற்கு முன்னர் யானைக் குடித்துச் சென்று விடும். கோவலரது உழைப்பும் வீணாகி, ஆநிரையும் தாகம் தணியாமல் தவிப்பது போல உள்ளது. எனவே பயணம் மேற்கொள்வதைத் தவிர்த்திடு என்கிறாள்.

நோய் நோய்க்குரிய காரணம், நோய் தீர்க்கும் மருந்து முதலியவற்றைக் கண்டறிந்து செயல்படுகிற தோழியின் நுண்மான் நுழை புலத்தினை,

“கல்லதர்க் கவலை செல்லின் மெல்லியல்

புயங்நெடுங் கூந்தல் புலம்பும்

வயமான் தோன்றல் வல்லா ‘தமே” (ஐங்குறுநூறு - 304)என்ற வரிகள் கூறுகின்றன.

இன்பத் துன்பங்கள் பொருட்களிலும் சூழ்நிலையிலும் மட்டுமல்ல நுகர்வோரின் மனத்தை ஒட்டி அவை பெரிதும் மாறுகின்றன.

“மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே” (ஐங்குறுநூறு - 203)

மானின் எச்சில் நீர் தேனினும் பாலினம் இனிப்பதற்குக் காரணம் தலைவியின் உள்ளம். இதே மனநிலையை உற்ற தன்மையை,

“வள்ளிதழ் அவிழ்ந்த தாமரை

நள்ளூரும் பொய்கையும் தீயுமோர் அற்றே”

எனும் வரிகள் பெருங்கோப் பெண்டு பேசுகிறாள். கணவன் இறந்த பின்பு தனக்குக் கிடைக்கப் போகும் கைம்மைத் துயரை விடக் கணவனின் சிதையில் வீழ்ந்து மறைதல் பெருமை தரத்தக்கது என்கிறாள். நீயும் தாமரைக் குளமும் ஒன்றாதல் அவற்றின் இயல்பினால் அல்ல, அவற்றை அணுகுவோரின் மனநிலையில்தான் என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது.

பாலைச்சுரத்திடையே செல்லும் தலைவன் தலைவியை நினைந்து செல்வதால் வெப்பம் மிக்க காடு குளிர்ச்சியாகி விடுவதாகவும் (ஐங்குறுநூறு-322) ‘அரிய ஆயினும், எளிய அன்றே” என்னும் தன்மையில் தலைவியை நினைத்து வருவதால் வழியின் கடுமை குறைவதாகவும் (ஐங்குறுநூறு-360) பாடல்களில் அமைந்துள்ளது.

தலைவியை விட்டு நீங்கியதால் மழை பெய்து குளிர்ச்சியான காட்டு வழியும் வெப்பமுடையதாக மாறிவிடுவதாகவும் (ஐங்குறுநூறு-328) பிரிந்து செல்லும் போது நீண்ட நெடுவழி, தலைவியைக் காண்பதற்காகத் திரும்பி வரும் போது மிகச் சுருக்கமாகி விடுவதாகவும், தலைவன் கருதுவது அனைத்தும் மனம் சார்ந்த உணர்வின் வெளிப்பாடுகள் ஆகும்.

பொதுமை

ஓரிரு அனுபவங்களால் நேர்ந்த ஒரு முடிவினை அனைத்துச் சூழல்களுக்கும் பொருந்துவதாக ஆக்க நிலைக் கோட்பாடாக்கிக் கொள்வது பொதுமையாக்கம் என்று உளவியலார் கூறுகிறார்.

பரத்தமை தொடர்பை ஊரில் உள்ள எல்லாப் பெண்களுக்கும் பொதுமையாக்கமாக அமைக்கப்படுகிறது.

தலைமக்களின் மனநிலை, தோழியின் மனநிலை வாழ்வியல் சூழல் இவையாவும் ஐங்குறுநூலில் மிகுதியாக காணப்படுகிறது. அகவொழுக்கத்தை பற்றிக் கூறும் 500 பாடல்களும் சங்கக் கால வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் உடல், மனம் சார்ந்த உளவியல் பகுப்புகள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

பார்வை நூல்கள்

1. தமிழ்க்காதல் - வ.சு.ப. மாணிக்கம்.
2. தொல்காப்பியம் - தமிழண்ணல்.
3. ஐங்குறுநூறு - உரையாசிரியர் முனைவர் அ.மா.பரிமணம், முனைவர் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.
4. குறுந்தொகை - உரையாசிரியர் முனைவர் அ.மா.பரிமணம், முனைவர் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.

செம்மொழி இலக்கியங்களில் அமைதியும் நல்லிணக்கமும்

முனைவர் இரா.சிங்கராஜா

கௌரவ விரிவுரையாளர்,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
சிவகாசி - 626124.

மின்னஞ்சல்: rsingaraja77@gmail.com

நோக்கம்

இன்றைய மக்களின் வாழ்க்கைநிலை அமைதியின்றிச் சிக்கல்களும் பாகுபாடும் நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. மக்கள் மனத்தில் வேற்றுமை தோன்றியதால் சாதி, மத, இன மோதல்கள் அன்றாட நிகழ்வுகளாகிவிட்டன. வழிபாட்டுத்தலங்களில் கூட ஒற்றுமையின்றி யாருக்கு முதல் மரியாதை என்பதில் தொடங்கிப் பல்வேறு காரணங்களால் மோதல்கள் ஏற்படுவதைச் செய்தி ஊடகங்களில் படிக்கின்றோம். ஓர் ஊராருக்கும் மற்றொரு ஊராருக்கும் நல்லிணக்கம் இல்லாத காரணத்தால் மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. விளையாட்டில் வீரர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சண்டை சாதிய வன்முறை நிகழ்வுகளாக மாறிவிடுகின்றன. இவை மானுட வளர்ச்சிக்குத் தடையானவை என்பதை மக்கள் உணரவேண்டும். ஓர் ஊரைச் சார்ந்தவர் மற்றொரு ஊரிற்குச் சென்று தொழில் செய்யவும் ஒரு நாட்டைச் சார்ந்தவர் மற்றொரு நாட்டிற்குச் சென்று கல்வி கற்கவும், வணிகம் மேற்கொள்ளவும் நல்லிணக்கம் வேண்டும். மனிதர்கள் வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஒற்றுமையாக இருக்கவும் அமைதியாக வாழவும் குடும்பம், ஊர், நாடு என எல்லா நிலைகளிலும் அன்பு நெறி பரவினால் கொலை, கொள்ளை, ஏற்றத்தாழ்வு பார்த்தல், நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்தல் போன்ற கொடிய நிகழ்வுகள் நடைபெறாது. உலகில் போரும் நிகழாது. அந்த வகையில் அமைதியையும் நல்லிணக்கத்தையும் வலியுறுத்தும் விழுமியங்கள் செம்மொழித் தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகுதியாக உள்ளன. அவை பற்றி எடுத்துரைப்பது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அமைதிக்குத் துணைநின்ற தமிழ்ச்சான்றோர்

அடுதலும் தொலைதலும் உலகில் தவிர்க்க முடியாதவை என்பதைக் கண்டறிந்து கூறியவர்கள் சங்ககாலப் புலவர்கள். அதே நேரத்தில் போரினால் ஏற்படும் அவலங்களையும் சுட்டிக்காட்டி அமைதியை ஏற்படுத்தியவர்களும் தமிழ்ச்சான்றோர்களே ஆவர். இரண்டு நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட பூசல்களைத் தவிர்க்கச் சமாதானத் தூதுவர்களாகச் சென்று அமைதியை ஏற்படுத்தியதையும், அரசர்கள் வேற்றுமைகளைக் கடந்து நல்லிணக்கமாக இருக்க விரும்பிய புலவர்களின் அவாவையும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகின்றது. சமுதாயம் என்ற கட்டமைப்பின் தொடக்கப்புள்ளி குடும்பம் ஆகும். குடும்பம் நன்றாக அமைய வேண்டும். அதனடிப்படையில் இல்லறநெறியின் சிறப்பை,

“இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை” 1

என்றும்,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது” 2

என்றும் திருவள்ளுவர் உணர்த்தியிருக்கிறார்.

இல்லறநெறிக்குக் களங்கம் ஏற்படும்போது மன்னரே ஆயினும் உண்மையை எடுத்துரைத்து இல்லற அமைதிக்குத் துணையாக இருந்திருக்கிறார்கள். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பேகன் தன்மனைவியைப் பிரிந்து வேறொரு பெண்ணோடு வாழ்ந்தான் என்று பாடல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிரிவுக்கான காரணம் சொல்லப்படவில்லை. குளிரில் நடுங்கிய மயிலின் துன்பத்தை நீக்கும் ஓம்பா ஈகை மனம்படைத்த பேகன் தன் வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக்கொண்டவளைப் பிரியக் காரணம் என்ன? யார் மீது தவறு போன்ற வினாக்களுக்கான விடை கூறப்பெறவில்லை. அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து இல்லறக் கடமையாற்ற வேண்டுமென்று கபிலர், பரணர், அரசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார் ஆகிய நான்கு புலவர்கள் அமைதித் தூதுவர்களாகச் சென்றுள்ளனர்.

“அறம் செய்தீமோ அருள் வெய்யோய் என
இஃது யாம் இரந்த பரிசில் அஃது இருளின்
இனமணி நெடுந்தேர் ஏறி
இன்னாது உறைவி அரும்படர் களைமே” 3

என்று பேசினிடத்தில் பரணர் அறிவுறுத்துகிறார். அதாவது பேசினிடம் இன்றிரவே நீ உன்னுடைய தேர் ஏறிப்போய் உன் மனைவியின் பிரிவு நோயைத் தீர்க்க வேண்டும். அதுவே நீ செய்ய வேண்டிய அறம் ஆகும் என்கிறார். இவ்வாறு சங்ககாலப் புலவர்கள் குடும்ப அமைதிக்கு வழிவகுத்துள்ளனர். இன்று கணவன் மனைவிக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு மணமுறிவுக்காகக் குடும்பநல நீதிமன்றத்தை நாடுகின்றனர். நீதிபதி உடனே விவகாரத்து வழங்காமல் ஆலோசனை வழங்கிக் கால அவகாசம் தருகின்றார். அதன் பின்னரும் அவர்கள் தங்கள் தவறுகளை உணர்ந்து குடும்பம் நடத்த விரும்பாதநிலையில் தனிமனித உரிமைகாட்டி பிரித்துவிடுகின்றனர். ஆனால் சங்க இலக்கியங்களில் தனிமனிதனோ, அல்லது ஓர் அமைப்போ கணவன் மனைவியைப் பிரித்தது போன்ற செய்திகளைக் காணவியலாது. விட்டுக் கொடுத்தல், உள்ள உணர்வு ஒன்றுபடல் இல்லாதபோது இல்லறம் நல்லறமாக இருக்காது என்பதையும் உளவியல் நோக்கில் சிந்திக்க வேண்டும், பேசினும் அவன் மனைவி கண்ணகியும் புலவர்களின் அமைதி தூதுக்குப் பின் சேர்ந்து வாழ்ந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை என்றாலும் புலவர்களின் அமைதிமுயற்சி பாராட்டுதலுக்குரிய செய்தியாகும்.

சமூக அமைதிக்கான வழிகள்

பிறரின் துன்பத்தை நீக்குதல், இகழாதிருத்தல், கீழ்மக்களோடு சேராதிருத்தல், அனைவருடைய பசித்துன்பத்தைப் போக்குதல், பழித்தற்குரிய செயல்களிலிருந்து நீங்குதல், எல்லோரிடத்திலும் இனிய சொற்களைப் பேசுதல் போன்ற அறம் சார்ந்த வாழ்க்கையே சமூக அமைதிக்கு அடிப்படைக் காரணம் எனக் கணிமேதாவியார் அறமுரைத்துள்ளார்.

“இடர் தீர்த்தல் எள்ளாமை கீழ்இனம் சேராமை
படர் தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின் நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறும்சொல் - காணின் கல்வியின் கண்
விண்டவர்நூல் வேண்டா விடும்” 4

இன்றைய நிலையில் மனத்தளவில் சோர்வடையச் செய்யும் வகையில் பிறரை இகழ்ந்து பேசுதல், மாற்றுச் சிந்தனையாளரைத் துன்பப்படுத்துதல், தன் வீடு சுத்தமாக இருக்கப் பக்கத்துவீட்டார் இடத்தைத் தூய்மையற்றதாக்குதல், அண்டை வீட்டாரின் துன்பத்தைக் கண்டு நகையாடுதல், தனக்குப் பொருள் கிடைக்குமாயின் எத்தகை பழிச்செயலையும் செய்து முடித்தல் போன்ற சுயநல மனிதர்களால் இன்று சமூக அமைதி கேள்விக்குறியாகி வருகிறது. இந்நிலை மாறி அமைதி பூக்கக்

கணிமேதாவியார் கூறிய கருத்துகளை ஏட்டளவில் இல்லாமல் மனத்தில் பதித்து வைத்துப் பின்பற்ற வேண்டும்.

“அறிவினான் ஆருவது உண்டோ பிறிதின்றோய்

தன்னோய்போல் போற்றாக் கடை” 5

என்ற திருவள்ளுவரின் கூற்றையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தீங்கு செய்வதும் பதிலுக்கு மற்றொருவர் தீங்குசெய்வதும் கொடிய மனமாகும். இப்படிப் பழிக்குப்பழி வாங்கும் எண்ணம் மனிதனிடத்தில் தோன்றியதன் விளைவே அண்ணன் - தம்பி, அக்காள் - தங்கை, அங்காளி - பங்காளி என்று குடும்பங்களில் தீராப்பகை உருவாகின்றது. அதனால் பல குடும்பங்கள் நிம்மதியின்றிக் காவல் நிலையங்களிலும் நீதிமன்றங்களிலும் அலைவதைக் கண்டு இரக்கம் பிறக்கின்றது. அதே போன்று ஒரு கூட்டத்தார் மற்றொரு கூட்டத்தாரைப் பழிக்குப் பழிவாங்கத் துடிப்பது போன்ற செயல்கள் இன்று வாடிக்கையாகிவிட்டன. மன அமைதியைக் கெடுத்துப் பகையை வளர்க்கும் இத்தகைய குணத்தைக் கைவிட வேண்டும். பழிக்குப்பழி வாங்கும் செயல் எவ்வளவு இழிவானது என்பதை ஓர் உவமை மூலம் நாலடியார் விளக்குகிறது. மனிதர்களை, நாய் கடித்தால் யாரும் பதிலுக்குப் பதில் நாயைக் கடிப்பதில்லை. அந்த வகையில் பழிக்குப் பழி வாங்கல் என்ற எண்ணம் இழிவானது என்பதை,

“கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுத் தம்வாயால்

போத்துநாய் கௌவினார் ஈங்கில்லை - நீர்த்தன்றிக்

கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ

மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு” 6

என்கிறது நாலடியார். திருவள்ளுவர் இன்னும் ஒருபடி மேற்சென்று,

“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண

நன்னயஞ் செய்து விடல்” 7

என்றார்.

நாட்டு மக்கள் விரும்பும் அமைதி

பசி, நோய் போன்ற அகப்பகையும் அயலாரின் புறப்பகையும் இல்லாதிருத்தலே நாட்டுக்கு அழகு.

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேராது இயல்வது நாடு” 8 என்றார் திருவள்ளுவர்.

போருக்கான காரணங்களையும் போர் நிகழ்ச்சிகளையும் பற்றிக் கூறிய தொல்காப்பியர் போரினால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் காஞ்சித்திணையில் கூறியுள்ளார். அது மட்டுமன்றி நிலையாமையைச் சொல்லி அமைதி ஏற்படுத்த முயன்றுள்ளார்.

**“காஞ்சி தானே பெருந்திணை புறனே
பாங்கருஞ் சிறப்பின் பன்னெறியானும்
நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே” 9**

என்று கூறுகிறார். போர் செய்யும் வேந்தர்களை அணுகி அறநெறிகளைச் சொல்லி அவர்களை அமைதிப்படுத்திய நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைச் செம்மொழி இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

தலைவன் தலைவி இல்லறத்தில் சிறந்து விளங்கவும் வளம்நிறைந்த வாழ்க்கை வாழவும் நாட்டில் அமைதி இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு தோழிக்கு இருந்ததை ஒரு ஐங்குறுநூற்று பாடல் உணர்த்துகின்றது.

**“வாழி ஆதன் வாழி அவினி
வேந்து பகை தணிக யாண்டு பல நந்துக” 10**

‘வேந்து பகை தணிக’ என்பதன் பொருள் பகைவரெல்லாம் அரசனுக்கு நண்பர்களாக வேண்டும். அப்படியானால் நாட்டில் அமைதி நிலவும் என்பதாகும். நாடு நலம்பெற மன்னன் நீண்ட நாள் வாழ்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தையும் உணர்த்துகிறாள். அமைதியற்ற நாட்டில் இல்லறம் சிறக்காது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நல்லிணக்கத்தின் மேன்மை

கரிகால் பெருவளத்தான் என்னும் சோழமன்னன் ஆட்சிக்காலத்தில் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் வாணிபம் மற்றும் தொழில் காரணமாகச் சோழ நாட்டிற்கு வந்து வாழ்ந்தனர். தமிழ்மக்கள் அவர்களை வெறுத்துவிலக்கவில்லை. அதேபோலத் தமிழ்வணிகர்கள் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று வாணிகச் செய்தனர். இவ்வுண்மையினைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

**“மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உறையும்
முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்” 11**

என்று பாடியுள்ளார். காவிரி பூம்பட்டினத்திற்கு வந்தவர்கள் வேறு வேறு மொழிகளைப் பேசும் நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள். எனவே பழக்க வழக்கங்களிலும்

பண்பாடுகளிலும் பெரிய வேறுபாடுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனாலும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்ற உயர்கொள்கையோடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். வீடு செழிக்கப் பொருள் தேடவும், நாடு செழிக்க வாணிபம் செய்யவும் அந்த நாட்களிலேயே தமிழர்கள் கடல் கடந்து பிற நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஓர் இனத்தவரின் பழக்க வழக்கம் பண்பாடுகளை மதித்து நடப்பதால் கிடைக்கின்ற நன்மையைத் தமிழர்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். அதனாலேயே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த அயலவர்கள் தமிழர்களோடு கலந்து இனிது வாழ்ந்துள்ளனர். அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அக்கால மக்களிடையே இருந்த நல்லிணக்க நல்லுள்ளம் ஆகும்.

இக்காலத்தில் சமய நல்லிணக்க மாநாடு நடத்துகின்றனர், அமைதி உடனடிவலம் செல்கின்றனர். ஆனாலும் சாதியாலும், மதத்தாலும் மக்கள் பிளவுபட்டு அரங்கேற்றப்படும் வன்முறை நிகழ்வுகள் ஏராளம். சாதி பார்த்து மேலத்தெருவிற்குள் கீழ்த்தெருவைச் சார்ந்தவன் வரக்கூடாது போன்ற மோதல்கள் நடைபெறுவதைப் படிக்கின்றோம். ஆடுமாடுகள், பன்றிகள் செல்லும் தெருவில் மனிதர்களில் ஒருபிரிவினர் நடக்க அனுமதியில்லை என்றநிலை இந்த நாட்டில் இருந்ததை வைக்கம் போராட்டம் சான்றாக உள்ளது. மனித மனங்கள் வறண்டு போய்விட்டது. அக்கொடுமையினைச் சான்றோர்கள் கவலையோடு பார்க்கின்றனர். ஒருவர் இன்ன உணவை உண்ணவேண்டும் இன்னமாதரி உடையை உடுத்தவேண்டும் என்று மற்றொருவர் கட்டாயப்படுத்தும் கொடுமை நடக்கின்றது. இவற்றுக்குத் தீர்வு பட்டினப்பாலையிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை முன்னரே கண்டோம்.

1914முதல் 1918வரை நடைபெற்ற முதல் உலகப்போர், 1939முதல் 1945வரை நடைபெற்ற இரண்டாம் உலகப்போர் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை மனங்கொண்ட சான்றோர்களின் முயற்சியின் காரணமாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1945ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 25ஆம் நாள் உருவாக்கப்பட்டது. செப்டம்பர் 21ஆம் நாள் ஆண்டுதோறும் 'உலக அமைதி தினம்' என்று கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அமைதியையும் நல்லிணக்கத்தையும் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலகினுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பது பெருமை கொள்ளத்தக்க தகவலாகும்.

"குடும்ப ஒற்றுமை, சமூக ஒற்றுமை, உள்நாட்டில் அமைதி, அண்டை அயல் நாட்டினரோடு நல்லிணக்கம் ஆகியவை நிலவினால் மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பர். இந்தக் குறிக்கோளோடு சான்றோர்கள் படைத்த செய்யுட்கள் காலத்தை வென்று நிற்கின்றன"12 என்ற தமிழியலறிஞர் இ.கி. இராமசாமி அவர்களின் கூற்றும் இங்குப் பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

அறிவும் அறிவியலும் அழிவுகளைக் கொண்டுவந்து விடக்கூடும். ஆனால் அன்பின் உணர்தல்தான் சமாதானத்தைக் கொண்டுவர முடியும். மனித நேயமும் தனிமனித உரிமையும் பேணப்படவேண்டும். குடும்பம், ஊர், நாடு என எல்லா நிலைகளிலும் சமத்துவம் மலரவேண்டும். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற உலகத் தத்துவத்தை எல்லோரும் படித்துப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. குறள். 47.
2. குறள். 45.
3. புறநா. 145.
4. ஏலாதி. 4.
5. குறள். 315.
6. நாலடியார். 70.
7. குறள். 314.
8. குறள். 734.
9. தொல். பொருள் இளம்பூரணர் உரை, நூ.எண். 76.
10. ஐங்குநூறு, 6.
11. பட்டினப்பாலை, 216 - 218.
12. சிங்கராஜா, இரா., சங்க இலக்கியத்தில் போரும் அமைதியும் (அணிந்துரை - ப.

VII)

மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கமும் தமிழாசிரியர்களின்
ஈடுபாடும் - ஓர் ஆய்வு

சீனிவாசன் சந்திரன்

முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு மாணவன்,

மொழி & தொடர்பு புலம்,

சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.

மின்னஞ்சல் : seenilenovo98@gmail.com.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழாசிரியர்கள் அதிகம் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கம்: தமிழாசிரியர்கள் குறைந்த அளவில் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கம்: தமிழாசிரியர்கள் குறைந்த அளவில் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கத்திற்கான காரணங்கள் என்பவை ஆய்வின் மூன்று நோக்கங்களாகும். இந்த ஆய்வுக்கு 20 அலோர் ஸ்டார் வட்டாரத் தமிழாசிரியர்கள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். கேள்வி-பதில் பாரம் வழியாக ஆய்வின் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுப் பண்புசார் முறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அலோர் ஸ்டார் வட்டாரத் தமிழாசிரியர்களும் மலேசியத் தமிழ் நாவல்களும் ஆய்வின் வரையறையாகும். மலேசியத் தமிழ் நாவலில், தமிழாசிரியர்கள் அதிகமாக வரலாற்று புனைகதையும் குறைந்த அளவில் அறிவியல் புனைகதையும் கொண்ட கருப்பொருளை வாசிக்கின்றனர் என்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வு, மலேசியத் தமிழ் நாவலின் மீது, தமிழாசிரியர்கள் கொண்டிருக்கும் கண்ணோட்டத்தை அறிய வகை செய்கிறது.

கருச்சொற்கள் : மலேசியம், தமிழ், நாவல், கருப்பொருள், தமிழாசிரியர்கள்.

முன்னுரை

நாவல் என்றால் புனையப் பெறும் கதை வடிவம் உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நெடுங்கதை என ஆங்கிலேயர் என்பர்(சத்தியராஜ், 2017). நாவல் என்னும் வடிவம்

மேற்கத்திய நாடுகளில் தோற்றம் கண்ட பின்னரே தமிழிலக்கியச் சூழலில் அறிமுகமானது. 1889 ஆம் ஆண்டு, மாயூரம் முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய 'பிராதப முதலியார் சரித்திரம்' என்பது தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றிய முதல் நாவலாகும்(நீலமேகன், 2015). மலேசியத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் வெங்கடரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய 'கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி' என்பதே முதல் நாவலாகும்(அருச்சுனன், 2012). நாவல் வடிவத்திற்கென்று வரையறுக்கப்பட்ட கூறுகளில் கருப்பொருள் வகையாக்கமும் ஒன்றாகும். இதனை அடிப்படையாய்க் கொண்டு இவ்வாய்வு, தமிழாசிரியர்கள் அதிகம் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கம்: தமிழாசிரியர்கள் குறைந்த அளவில் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கம்: தமிழாசிரியர்கள் குறைந்த அளவில் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கத்திற்கான காரணங்கள் என்னும் மூன்று நோக்கத்தினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

கருப்பொருள் வகையாக்கம் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 'genre' என்பது இலத்தின் மொழியின் சொல்லான 'genus' சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும்(Beth Van der Pol, 2019). 'Richard Nordquist' அவர்களின் கூற்றின்படி இலக்கியத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்துப் பகுதியும் ஏதாவது ஒரு பொதுவகையில் அடங்கும் அதாவது கருப்பொருள் வகையாக்கம் என்று அறியப்படும் (Richard Nordquist, 2019). மருமம், காதல், வரலாற்று புனைகதை, அறிவியல் புனைகதை, பயம், திகில், நகைச்சுவை போன்றவை கருப்பொருள் வகையாக்கங்களாகும். கருப்பொருள் வகையாக்கம் தொடர்பாகச் சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 'Susan Peabody' அவர்கள் சில நாவல்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வரலாற்று புனைகதை மற்றும் புனைகதை இல்லா வரலாறு பற்றி விளக்கி இவற்றுக்கான வேறுபாடுகளையும் விளக்குகிறார். அடுத்து, 'Emild Strand' அவர்கள் 'Harry Potter' நாவலில் உள்ள அறிவியல் புனைகதைக் கூறுகளை விளக்குகின்றார். இதனையடுத்து, Burcu Yucesoy, Xindi Wang & Albert - Laszlo Barabasi அவர்கள் தங்கள் ஆய்வினில், அமெரிக்காவில் புனைகதை இல்லா நூல்களைவிடப் புனைகதை நூல்கள்தான் அதிகமாக விற்கப்படுவதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். இவை போன்ற ஆய்வுகள் ஆங்கில இலக்கியச் சூழலில் கருப்பொருள் வகையாக்கத்தை முன்னிறுத்தியே அமைந்துள்ளது. ஆய்வாளரின் ஆய்வானது, மலேசியத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் நாவலின் கருப்பொருள்

வகையாக்கத்தினை மையப்படுத்தியதால், இவ்வாய்வு மேற்கூறிய முன்னாய்வுகளோடு வேறுபடுகிறது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இந்த ஆய்வு பண்புசார் முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். ஆய்வுக்குக் கெடா மாநிலத்தின் அலோர் ஸ்டார் வட்டார 20 தமிழ் ஆசிரியர்கள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய தமிழாசிரியர்கள் தமிழ்மொழியையும் இதர மொழிகளையும் கற்பிக்கும் தொடக்கப்பள்ளி, இடைநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆவர். தரவுகளைப் பெற, 'கூகல்' பாரம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்பாரத்தில் நான்கு கேள்விகள் அடங்கியுள்ளன. அவை, 'நீங்கள் மலேசியத் தமிழ் நாவல் வாசிப்பீர்களா?', 'நீங்கள் மலேசியத் தமிழ் நாவலில் எவ்வகை கருப்பொருள் வகையாக்கத்தை அதிகம் வாசிப்பீர்கள்?', 'நீங்கள் மலேசியத் தமிழ் நாவலில் எவ்வகை கருப்பொருள் வகையாக்கத்தைக் குறைவான அளவில் வாசிப்பீர்கள்?'; 'இவ்வகை கருப்பொருள் வகையாக்கத்தைக் குறைந்த அளவில் வாசிக்கக் காரணங்கள்' என்பன ஆகும். இரண்டாம் மூன்றாம் கேள்விக்கு ஆசிரியர்கள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பதில்களைத் தெரிவு செய்வதுபோல அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தரவாளர்களிடம் பெறப்பட்ட தரவுகள் வட்ட விளக்கப்படம் வழி, விழுக்காடு கொண்டு காண்பிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

தமிழாசிரியர்கள் அதிகம் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கம்

மேற்கொண்ட ஆய்வின் வழியாக 20% விழுக்காட்டில் பெரும்பாலும் தமிழாசிரியர்கள் 'வரலாற்று புனைகதை' கருப்பொருள் வகையாக்கம் கொண்ட மலேசியத் தமிழ் நாவலையே அதிகம் வாசிக்கின்றனர். அடுத்ததாக, 16% விழுக்காட்டு ஆசிரியர்கள் 'மர்மம்' மற்றும்

'திகில்' வகைக் கருப்பொருள் வகையாக்கத்தைத் தெரிவு செய்துள்ளனர். 'மர்மம்' மற்றும் 'திகில்' வகைக் கருப்பொருள் சமமான விழுக்காடே பெற்றுள்ளது. 'காதல்'

வகைக் கருப்பொருள் வகையாக்கத்தினைத் எட்டு ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்துள்ளனர். இதன் விழுக்காடு 14% ஆகும். அதற்குப் பின்னர், 'நகைச்சுவை' வகைக் கருப்பொருள் வகையாக்கம் ஏழு ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்து மொத்தம் 12% விழுக்காட்டினைக் கொண்டுள்ளது. 11% விழுக்காடு என்று சமமாக 'அறிவியல் புனைகதை' மற்றும் 'பயம்' கருப்பொருள் வகையாக்கம் கொண்டுள்ளது. இவ்வகை கருப்பொருளைத் தனித்தனியே தெரிவு செய்தவர்கள் ஆறு ஆசிரியர்கள் ஆவர்.

தமிழாசிரியர்கள் குறைந்த அளவில் வாசிக்கும் மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கங்களும் அதற்கான காரணங்களும்.

மேற்கொண்ட ஆய்வின் வழி, 20% விழுக்காட்டில் பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் 'அறிவியல் புனைகதை' கருப்பொருள் வகையாக்க மலேசியத் தமிழ் நாவல்களைக் குறைந்த அளவிலே வாசிப்பதாகத் தெரிவு செய்துள்ளனர். இவ்வகை கருப்பொருளைத் தெரிவு செய்யக் காரணங்கள், கற்பனைப்

புனைவுகளில் நம்பிக்கையும் நாட்டமும் இல்லை என்று கூறுகின்றனர். மேலும், தங்கள் துறைக்குத் தொடர்பில்லாமல் இருப்பதாலும் சிந்தனைக்கு எட்டாத தகவலாகவும் இருப்பதால் குறைவான அளவில் இவ்வகை நாவல்களை வாசிப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். இவ்வகை நாவல்களில் எதிர்பார்ப்பு நிலை 'suspense' பிடிக்காது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அடுத்ததாக, 'பயம்' கருப்பொருள் வகையாக்க நாவல்களை 17% விழுக்காட்டு ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்தனர். சிறுவயதிலிருந்து இவ்வகை நாவல்களை வாசிக்காததால் அதில் ஆர்வம் குறைவாக உள்ளது என்று ஆசிரியர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இதனையடுத்து, 'நகைச்சுவை', 'மர்மம்' மற்றும் 'காதல்' போன்ற கருப்பொருள் வகையாக்கத்தினைத் தனித்தனியே ஐந்து ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்திருப்பது ஒவ்வொன்றும் 14% விழுக்காட்டினைக் கொண்டுள்ளன. ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு இவ்வகை நாவல்களை வாசிக்க ஆர்வம் ஏற்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அடுத்ததாக, 'வரலாற்று புனைகதை' வகையினை 12% விழுக்காட்டு ஆசிரியர்களும் 'திகில்' வகையினை 9% விழுக்காட்டு ஆசிரியர்களும் தெரிந்து எடுத்துள்ளனர். இவ்வகை கருப்பொருள் கொண்ட மலேசியத் தமிழ் நாவல்களைக் குறைந்த அளவில் வாசிக்க, ஆசிரியர்கள் சில

காரணங்களை முன் வைக்கின்றனர். அவை, இவ்வகை நாவல்கள் வந்ததாக அறியவில்லை என்றும் குறைவான எதிர்காலச் சிந்தனையும் ஆழமான வாசிப்புத் தேவையென்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

முடிவுரை

ஆய்வின் வழி மலேசியத் தமிழ் நாவலை வாசிக்கும் பழக்கம் இன்னும் தமிழாசிரியர்களிடம் உள்ளது என்று இவ்வாய்வின் வழி அறிய இயலுகின்றது. கருப்பொருள் வகையாக்கமே ஒருவர், சில குறிப்பிட்ட நாவல்களை வாசிப்பதற்குத் தூண்டுதலாக விளங்குகின்றது என்பது இவ்வாய்வுவழிச் சான்று நிறுவலாம். ஆசிரியர்கள் சில கருப்பொருள் வகையாக்கம் கொண்ட மலேசியத் தமிழ் நாவல்களைக் குறைந்த அளவில் வாசிப்பதாகக் கூறிய காரணங்களை இருவகையாகப் பகுக்கப்படுகின்றன. ஒன்று சுயக் காரணங்களும் மற்றொன்று அவ்வகை கருப்பொருளுக்கு ஏற்படும் குறைகளும் ஆகும். இன்றைய சூழலுக்குப் பொருந்தும் நிலையில் ஏற்றக் கருப்பொருள் வகையாக்கம் கொண்ட நாவல்களை உருவாக்குவது மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தினை உயர்த்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

1. Nordquist,R. (2018, March 1). Genres in Literature. Retrieved from. <https://www.thoughtco.com/genre-in-literature-1690896>.
2. Van Der Pol, B. (2019, October 8). What is genre. Retrieved from. <https://medium.com/writers-blog/what-is-genre-364d3e601672>.
3. அருச்சுனன்,வே.மா. (2012, நவம்பர் 16). உலகத் தமிழ் இலக்கியம்: மலேசிய நாட்டில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும் எதிர்காலமும்!. Retrieved from. https://www.geotamil.com/index.php?option=com_content&view=article&id=179:2012-11-16-07-36-29&catid=17:2011-03-03-20-13-15.
4. சத்தியராஜ்,க. (2017). புதினங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், 1(3), 161-163.
5. நீலமேகன்,ச. (2015, செப்டம்பர் 28). நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். Retrieved from http://neelamegan.blogspot.com/2015/09/blog-post_28.html?m=1.

தமிழ்சுறும் 'மதுரைகள்'

முனைவர் பி. ஆறுமுகம்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,

செந்தமிழ் கலை மற்றும் கீழ்திசைக் கல்லூரி,

மதுரை - 625001.

மின்னஞ்சல் : parumugam72@gmail.com

முன்னுரை

மதுரையைப் பார்க்காதவன் மாபாவி. மதுரையைக் காணாத கண்கள் புண்கள். 'மது' என்றாலே 'தேன்' என்று பொருள். தேன்கூடுகள் நிறைந்த சோலைகள் பகுதி 'தேன்வனம்' (Madhu bit) என்றழைக்கப்பட்டது. இந்தத் தேன் அடிப்படையில் தோன்றிய ஊர்கள்தான் பின்னாளில் மதுரை என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தான் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் மதுரை என்ற ஊர் பெயர்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அம்மதுரைகளை ஒவ்வொன்றாக ஆய்ந்து வெளிக்கொணர்வது தான் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தென்மதுரை

தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் இது அமைந்திருந்ததால் தென்மதுரை எனப்பட்டது. இங்குத்தான் முதற் சங்கம் இருந்தது. இம்மதுரை தான் முதன்முதலில் தோன்றிய மதுரை ஆகும். இம்மதுரை பஃறுளி ஆற்றங்கரையில் தோன்றியது. தமிழின் இரண்டாம் காப்பியம் என்று அழைக்கப்படுவது மணிமேகலையாகும். இது பெண்ணின் பெருமை பேசும் ஒரு ஒப்பற்ற காப்பியம் ஆகும். இது தென்மதுரையை "தென்தமிழ் மதுரை"¹ என்று கூறுகிறது. நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரமோ இத்தென்மதுரையை "தென்தமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரை"² என்று புகழ்கிறது. இத்தென்மதுரையின் வளத்தை ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடலும் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“கட்டு கலங்காணும் கதிர் உழுக்கு நெல் காணும்

அரிதாள் அறுத்துவர மறுதாள் பயிராகும்

அரிதாளின் கீழாக ஐங்கலத்தேன் கூடுகட்டும்

காளை கட்டிப் போரடித்து மாளாது செந்நெல் என்று

ஆனை கட்டிப் போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை”³

இத்தகைய சிறப்புமிக்க தென்மதுரை கடல்கோள்களால் அழிந்துவிட்டது. இதை,

“புற்றுளி ஆற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக்

குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள”⁴

என்ற சிலப்பதிகார வரிகளால் அறியலாம்.

பழமதுரை

தென்மதுரை கடலால் அழிவுற்றதும், தற்போதுள்ள மதுரைக்குக் கிழக்கே பழமதுரை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது கடல்கொள்ள வந்த மதுரை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம்மதுரையில் “பழமதுரை மேடென்ற ஓரிடமும், பழமதுரை முனியென்ற ஒரு முனியின் கோயிலும் அங்கேயுண்டு”⁵ என்று திருவிளையாடற் புராணமும் கூறுகிறது. எனவே, மதுரையின் கிழக்கே அமைந்துள்ள பாண்டி முனிகோயில் பகுதியாகவோ, மதகு அணைப்பகுதியில் அமைந்துள்ள கல் மேட்டுப் பகுதியாகவோ அல்லது தொல்பொருள் ஆவணக்கிடங்காகத் திகழ்கின்ற கீழடிப்பகுதியாகவோ அல்லது மகாபாரதத்தில் பேசப்படுகிற மணலூர் பகுதியாகவோ இருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. பழைய மதுரை என்பதால் தான் இது பழமதுரை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வூரைத் தான் மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்,

“தமிழோடு பிறந்து பழ மதுரையில்

வளர்ந்த கொடி”⁶ என்கிறது.

வடமதுரை

இவ்வூர் தற்போதுள்ள புகழ்பெற்ற மதுரையாகும். இம்மதுரை வடக்கே அமைந்துள்ளதால் வடமதுரை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. இது “சத்த முத்தித் தலங்களுள் ஒன்று”⁷. இம்மதுரையில் பிறக்கின்ற அனைத்து உயிர்களுக்கும் முக்தி உண்டு என்பார்கள். ‘சத்த’ என்றால் ‘ஏழு’ என்று பொருள். அதாவது “அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை”⁸ என்ற ஏழு ஊர்கள் தான் சத்த முத்தித்தலங்கள் ஆகும். இம்மதுரையில் தான் கடைச்சங்கம் இருந்தது. இம்மதுரை வைகை ஆற்றங்கரையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இம்மதுரையைத்தான் கூடல், கூடல் மாநகர், நான்மாடக்கூடல் என்றெல்லாம் அழைப்பார். “உறையூர்(கோழி), காசி(வாரணாசி), காஞ்சி(கச்சி), அயோத்தி(காகேதம், கோகலம்), மதிலை(சனகை, விதேகை), புகார்(காகந்தி, காவிரிப்பூம்பட்டினம்), அலந்தி நகர்(உஞ்சை),

ஈழம்(சிங்களம்), வினதை நகர்(கோலம்) ஆகிய ஊர்கள் இம்மதுரையைப் போல் அமைந்துள்ள ஊர்களாகும்⁹. பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சின்னமனூர்ச் செப்பேடு இம்மதுரையில்தான் கடைச்சங்கம் இருந்தது என்கிறது. இதை,

“மகாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும், மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்”¹⁰

என்ற வரிகளால் அறியலாம். இறையனார் களவியல் உரை கூறும் மதுரையும் இதுதான். இம்மதுரையில்தான் மதுரை கனக்காயர், நக்கீரர், மருதன் இளநாகனார் என்ற பல சங்கப்புலவர்கள் இருந்தனர். இம்மதுரையில்தான் நக்கீரருக்குக் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இதே மதுரையில் தான் “கி.பி. 470இல் ‘உச்சிரணந்தி’ என்ற சமண முனிவர் ஒரு தமிழ்ச் சங்கமும் ஏற்படுத்தினார்”¹¹ எனலாம்.

இம்மதுரை மூன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழன் காலத்தில் முடிகொண்ட சோழபுரம் என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. இதை,

“வண்டறைதார் வழுவியரைக்

கொண்ட பாண்டி மண்டலத்தை

சோழப் பாண்டி மண்டலமென்

றேழுபாரும் சொலநிறுத்தி

மல்லல்வையை மதுரையையும்

மதுரையென்று பேரொழித்துத்

தொல்லைமுடித் தலைகொண்ட

சோழபுரம் என்றருளி

தாடொழுத மண்டபத்தில்

சேரபாண்டியர் தம்பிரானென்று, பேரெழுதி”¹²

என்ற அவனது மெய்க்கீர்த்தியால் அறியலாம்.

இம்மதுரையில்தான் “14.09.1901இல் பாண்டித்துரைத்தேவர்(பாலவந்தம் சமீன்தார் உக்கிரபாண்டியன்) மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவினார்.”¹³ அச்சங்கம் இன்றும் இன்னொரு நிலவாய் நித்தமும் இருந்து வருகிறது. இதேபோல் பின்னாளில் பல வடமதுரைகள் உண்டாகியிருக்கின்றன. அவை போலச் செய்தல் முறையிலோ, தேன் அடிப்படையிலோ, வெற்றியின் குறியீடாகவோ, விழாவின் அடிப்படையிலோ அல்லது இங்கிருந்து பிடிமண் எடுத்துச்சென்றோ உருவாகி இருக்கலாம். அவற்றைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

வேடசந்தூர் வடமதுரை(திண்டுக்கல் மாவட்டம்)

திண்டுக்கல்லுக்கு வடக்கே 18 கிலோமீட்டர் தொலைவில் வேடசந்தூர் அருகே வடமதுரை என்ற பெயரில் ஊர் உள்ளது. இவ்வூர் ஒன்றியத்தின் தலைநகராக விளங்கி வருகிறது. இங்குப் புகைவண்டி நிலையம் உண்டு. இங்குள்ள செளந்தரராசப்பெருமாள் கோயில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற கோயில் ஆகும். இங்கு ஆடி பெளர்ணமியில் ஆண்டுதோறும் தேர்த்திருவிழா நடைபெறுவது வழக்கம். கொரோனா நோய் பாதிப்பின் போது, 'பசியில்லா வடமதுரை' என்று பெயர் வாங்கிய ஊராகும். வளமையின் குறியீடாக வடக்குத் திசையில் உண்டானதால் வடமதுரை என்று பெயர் உண்டாகியிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஊத்துக்கோட்டை வடமதுரை

இம்மதுரை திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில், ஊத்துக்கோட்டை வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்குப் புகழ்பெற்ற செல்லியம்மன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இவ்வூரைப் பெரியபாளையம் என்றும் பெயரிட்டு அழைத்துவருவதை ஆய்வாளர் நேரில் காணமுடிந்தது.

கோயமுத்தூர் கே.வடமதுரை

இம்மதுரை கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள ஸ்ரீலிங்கம்மாள் கோயில் புகழ்பெற்று விளங்கியிருக்கிறது.

சென்னை வடமதுரை

சென்னையில் வடமதுரை என்ற ஊர் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாராதூர் மதுரை

இம்மதுரை செய்யாறிலிருந்து சேத்துப்பட்டு செல்லும் சாலையில் பாராதூர் அருகே அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் பாராதூர் அருகே அமைந்துள்ளதால் பாராதூர் மதுரை என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது எனலாம். பூவின் தேன் அல்லது மதுவின் அடிப்படையில் தோன்றிய இவ்வூர் பாண்டியர் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கல்வெட்டு செய்திகள் பின்வருமாறு, "வீரபாண்டியன் 4ஆம் ஆட்சியாண்டில் மதுரையாகிய திருவம்பலப் பெருமாநல்லூர் என்ற ஊர். திருவோத்தூர் விஸ்வேஸ்வர நாயனார் பூசைக்கும் அமுது படிக்கும் தபசிகளின் போஜனத்துக்காகவும் தானமாக

விடப்படுகிறது. அத்திப்பற்று அழிவடை தாங்கி நாட்டவர் இம்முடிவைக் கல்வெட்டாகப் பொறித்து வைத்தனர்”.¹⁴

நல்லூர் என்று மின்னொட்டுகளோடு முடியும் பெரும்பான்மையான ஊர்கள் இடைக்காலத்தில் தோன்றியது எனலாம். இடைக்காலம் சோழர்களுடைய காலம் ஆகும். எனவே பாராதூர் மதுரை சோழர் காலத்தில் திருவம்பலப் பெருமாநல்லூர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இவ்வூரில் ஒரு பெரிய திருவிழா நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். இவ்வூர் மக்களின் வரி அரசுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்காது. மாறாக அத்திருவிழாவின் செலவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கும். வீரபாண்டியன் காலத்தில் அவன் வெற்றியின் குறியீடாகவோ, விழாவின் குறியீடாகவோ மதுரையாகிய அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனலாம். இவ்வாறு பல இடங்களில் ஏற்படுத்துவது தமிழ் மன்னர்களின் மரபாக நிகழ்ந்துள்ளது.

இந்தோனேசிய மதுரை

உலகத்தில் மகிழ்ச்சியான நாடு என்றால், அது இந்தோனேசிய நாடு என்று ‘இம்போஸ்’ என்ற ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. உலகிலேயே அதிகமாக இந்நாட்டில் தான் நிலநடுக்கமும் ஏற்படுமாம். இங்கு நிறையத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழ்மொழியை நன்கு ஒத்துழைப்புகொடுத்துவரும் நாடும் இந்தோனேசியா. இந்த இந்தோனேசியாவில் ‘மதுரை’ என்ற பெயரில் ஒரு தீவும், ஒரு கோயிலும் இருக்கிறது”¹⁵ என்று அறியப்படுகிறது.

மானாமதுரை

இவ்வூர் சிவகங்கை மாவட்டத்தில், வைகையாற்றின் கரைகளின் இரு பக்கங்களிலும் அமைந்துள்ளது. மதுரையில் நடைபெறுவது போலவே ஆற்றில் வீரஅழகர் இறங்கும் நிகழ்ச்சியும், மீனாட்சி திருக்கல்யாணமும் ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வருகிறது. அப்போது நூற்றுக்கணக்கான ஊர்களிலிருந்து மக்கள் வந்திருந்து மண்டகப்படிகள் அமைத்து ஆண்டுதோறும் விழா கொண்டாடுவர். இவ்வூரில்தான் வெள்ளையர்களுக்கும், வேலு நாச்சியாருக்கும் இடையே புகழ்பெற்ற போர் நடைபெற்றது. நான்கு திசைகளிலிருந்து வரும் புகைவண்டிகளின் சந்திப்பாக இவ்வூர் விளங்கி வருகிறது. “14ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியை மானவீரன் என்னும் பாண்டிய மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவனால் இந்த ஊர் அமைக்கப் பெற்றதால், ‘மானவீரன் மதுரை’ என்று விளங்கியது. அனுமன் சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இராமபிரான் அனுமனுக்கு இந்த ஊரில் சேனாதிபதி பதவி

கொடுத்தார் என்றும், அதனால் இந்த ஊர் வானர வீரர் மதுரை என்று பெயர் பெற்று நாளடைவில் மானாமதுரை என மருவி வழங்குகிறது”¹⁶ என்பது புராண வரலாறு.

“முசுலீம்கள், மதுரைக்கோயிலை சேதப்படுத்தும்போது, மீனாட்சி மற்றும் சுந்தரேசுவரரின் செப்புத்திருமேனிகள்(உற்சவர் திருமேனிகள்) மானாமதுரைப் பகுதியில் இருந்த முசுமுசுக்கை(குராங்குகள் வாழ்ந்த பகுதி) காட்டில் மறைத்து வைத்துச் சேதுபதி மகாராசாவின் உதவியால் பூசை செய்து காப்பாற்றப்பட்டன”¹⁷ என்று சீதாள் நூல் கூறுகிறது. எனவே மானாமதுரையிலுள்ள சுந்தரபாண்டியன் குறடு, லேனா தமிழ்வாணன் கருத்து, மதுரை போல் மானாமதுரையில் நடைபெற்று வரும் சித்திரைத் திருவிழா, மீனாட்சியம்மன் கோயில் சீதாள் நூலில் உற்று நோக்கும்போது தற்போதைய பெரிய வடமதுரைக்கும், மானாமதுரைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு தெரியவருகிறது. அதனால்தான் “மானா” என்ற சொல்லின் பின்னொட்டாக ‘மதுரை’ என்ற சொல் உருவாகியிருக்கிறது.

கீழ்மதுரை

இவ்வூர் மதுரை நகரின் கிழக்கே, சுமார் 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. புகைவண்டி நிறுத்தமும் இங்கு உண்டு. தமிழகத்தில் குறிப்பாகப் பாண்டியர் கால ஊர்கள் எதிர்ப்பதங்களாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால்தான் மேலமாத்தூர் X கீழ்மாத்தூர், மேலூர் X கீழூர், மேலடி X கீழடி, மேல உரப்பனூர் X கீழ் உரப்பனூர், பெருந்தேனூர் X சிறுந்தேனூர், சிறுகுடி X பெருங்குடி, மேலவளவு X கீழ் வளவு என்ற ஊர்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இதேபோல் மேல்மதுரை X கீழ்மதுரை என்ற ஊர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நெடுமதுரை

மதுரை என்ற ஊர், மதுரை மாவட்டம், தெற்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ளது. இங்கு 599 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. திருப்பரங்குன்றம் அருகே இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. ‘நெடு’ என்றால் ‘நீளமாக’ என்பது பொருளாகும். நீளமான ஊர் என்பதால் நெடுமதுரை என்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கும்பிடுமதுரை

இம்மதுரை ‘இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கீழ்க்கரை அருகே அமைந்துள்ளது”¹⁸ கும்பிட்டு வரவேற்பது என்பது தமிழருடைய பண்பாட்டு கலாச்சாரங்களுள்

குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். வருவோரை இவ்வூர் மக்கள் கும்பிட்டு வரவேற்றிருக்கலாம். அதனால்தான் 'கும்பிடு மதுரை' என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

மதுரை மாவட்டம், திருமங்கலம் அருகே அமைந்துள்ள 'சித்தாலை' என்ற கிராமத்தில் ஒருவருக்கு 'கும்பிடுறேன் சாமி' என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் திருமங்கலம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள 'மொச்சிசுளம்' என்ற ஊரில் ஒருவருக்கு 'வணக்கம்' என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் ஆய்வாளர் நேரடியாகக் காணமுடிந்தது. இந்நிகழ்வை உற்றுநோக்கி அறியும்போது கும்பிடுதல் என்ற அடிப்படையில் பின்னொட்டாக மதுரை என்ற ஊர்ப்பெயர் உண்டாகியிருக்கிறது என்றே முடிவுக்கு வரலாம்.

முடிவுரை

- ❖ தமிழர் நாகரீகம் கடற்கரைப் பகுதியிலும், ஆற்றங்கரைப் பகுதியிலும் தோன்றியிருக்கின்றன.
- ❖ ஆதி பழமதுரை பூறுளி ஆற்றங்கரையில் இருந்தது. அது கடல்கோளால் அழிவுற்றபின் மணலும், கீழடி, பாண்டி கோயில், கல்மேடு, நாகமலை பழைய கோட்டைப் பகுதி ஆகிய பகுதிகளில் பல பழமதுரைகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். இவை அழிவுற்ற பின் தற்போதுள்ள மதுரை உண்டாகியிருக்க வேண்டும்.
- ❖ போர் காலங்களில் வெற்றி பெற்ற மன்னன், தான் வெற்றி பெற்றதன் குறியீடாக அவனது நாட்டை வெற்றி கொண்ட ஊருக்கு வைக்கும் மரபும் இருந்துள்ளது.
- ❖ தலைநகரங்கள் காலந்தோறும் மாறியதற்குப் பூமியின் கீழே அமைந்திருந்த நீரோட்டமும் ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். அதனால்தான் பாண்டியன் வரலாற்றில் 90 பாண்டிய அரசர்களும் 300 நகரங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. எனவேதான், நீரின்றி அமையாது உலகு என்ற வாசகம் பிறந்தது போலும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தேவிரா (தொகு.ஆ), தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், 2007, பக் - 29.
2. மேலது. பக் - 29.
3. நாட்டுப்பாடல் - பாண்டியர் காலம்.

4. தேவிரா (தொகு.ஆ), தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், 2007, பக் - 29.
5. அபிதான சிந்தாமணி, பக் - 1281.
6. மாணிக்கவாசகன், ஞா. (உரை.ஆ) மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், 2008, பக் - 5.
7. அபிதான சிந்தாமணி, பக் - 1675.
8. மேலது, பக் - 1616.
9. செல்வராசு, வீ.ஜெ. தமிழ் சொற்றொடர் அகராதி (தெசாரசு), மே, 2003, பக் - 404.
10. தேவிரா, (தொகு.ஆ) தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், பக் - 30.
11. மேலது, பக் - 32.
12. பொன்னுச்சாமி பிள்ளை, வ.குலோத்துங்க மூவர், அக், 1954, பக் - 125.
13. தேவிரா, (தொகு.ஆ) தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், பக் - 32.
14. கிருஷ்ணமூர்த்தி. ச., (செய்யாறு) கல்வெட்டுகளில் ஊரும் பேரும், மே, 2001, பக் - 62.
15. சிதம்பரம்.வி.என்., அங்கயற்கன்னியின் அற்புதங்கள்.
16. தமிழ்வாணன், லேனா, (பதி.ஆ) தமிழக ஊர்களின் பெயர்க் காரணங்களும், சிறப்புகளும், 1988, பாகம் - 2, பக் - 341.
17. மீனாட்சியம்மன் கோயில் சீதாள நூல்.
18. தினமலர், 23.01.2020, பக் - 3.

கம்பராமாயணத்தில் தானங்கள்

முனைவர் க.மங்கையர்க்கரசி

உ.தவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அகர்சந்த் மான்மல்ஜெயின் கல்லூரி - (சுழல் - II),
மீனம்பாக்கம், சென்னை.

மின்னஞ்சல் : gmangaichennai@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-0895-0460>

முன்னுரை

ஒருவருக்கு அவரின் நிலை அறிந்து கொடுப்பது தானமாகும். அன்னதானம், அடைக்கல தானம், மருத்துவ தானம், கோ தானம், யாத்ரா தானம், பூமி தானம், கன்னிகா தானம் ஆகிய தானங்கள் குறித்துக் கம்பராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில தானங்கள் குறித்த கருத்துகளை ஆராய்வோம்.

தானம் செய்வது ஏன்

தானம் செய்வது ஒருவரின் வாழ்க்கையை நல்வழி நோக்கிச் செல்வதைக் குறிக்கிறது. தானம் புகழுக்காகவோ, புண்ணியத்துக்காகவோ செய்யக்கூடாது. நம் வாழ்க்கையைச் செழுமையாக வைத்திருப்பவர்களுக்கும் இறைவனை எண்ணி, பிறருக்கு அவரின் நிலை அறிந்து தானம் செய்யும் உதவியே தானமாகும். பிறர் கோரிக் கொடுப்பது தர்மமாகும். பிறர் கேட்கும் முன் கொடுப்பது தானமாகும். நாம் செய்த தானம் நமக்கு மீண்டும் உரிய நேரத்தில் உதவி தரும்.

தானம் என்ற சொல்

திருக்குறளில் இரண்டு குறள்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

“தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்காது எனின்” (திருக்குறள் - 19)

மழை பெய்யாவிட்டால் இல்லறத்தான் செய்யும் தானமும், துறவறத்தார் செய்யும் தவமும் ஆகிய இவ்விரண்டு அறங்களும் இல்லாமல்போகும்.

“மனதோடு வாய்மை மொழியில் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை” (திருக்குறள் - 295)

ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருத்திய உண்மையைப் பேசக் கற்றுக் கொண்டால், அவன் தவமும், தானமும் ஒருங்கே செய்தவரைக் காட்டிலும், தலைசிறந்தவன் ஆவான்.

சிலப்பதிகாரத்தில் தானம்

குடும்பத்தில் எவரும் இல்லை என்ற நிலையில் துறவை மேற்கொள்ளும் ஒருவர், தன்னிடம் உள்ள செல்வங்களைத் தானமாகக் கொடுத்து விடுவார். பொருட்களைத் தானம் செய்த பிறகே, துறவை மேற்கொள்வார். கோவலன் இறந்த செய்தியை அறிந்த கோவலனின் தந்தையும், கண்ணகியின் தந்தையும் துறவினை மேற்கொள்ள எண்ணினர்.

“கோவலன் தாதைக் கொடுத்துயர் எய்தி
மாபெருந் தானமா? வான் பொருளீ தாங்கு”

(சிலப்பதிகாரம் - நீர்ப்படைக் காதை, 90-91)

என்றும்,

“அண்ணலம் பொருத்தவத்து ஆசீ வகர்முன்
புண்ணியத் தானம் புரிந்துறங் கொள்ளவும்”

(சிலப்பதிகாரம் - நீர்ப்படைக் காதை, 99-100)

மாதவியும், மணிமேகலையும் துறவு மேற்கொண்டபோது தானம் செய்தனர்.

“கோதை தாமம் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்”

(சிலப்பதிகாரம் - நீர்ப்படைக் காதை, 107-108)

கம்பராமாயணத்தில் தானங்கள்

கம்பராமாயணத்தில் தானங்கள் குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தானம் செய்தல்

இராவணனுக்கு ஆலோசனை வழங்கியும், எந்தப் பயனும் இல்லாததை உணர்ந்த இந்திரஜித், வானவர் தன்னிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுத்த போர்க் கருவிகளைக் கையாளும் வித்தைகளையும், பிறவற்றையும் தேர் மேல் எடுத்துக்கொண்டு விரும்பினவர்களுக்கெல்லாம் ‘யாத்திராத் தானம்’ செய்து விட்டு,

தன்னுடன் வீரர்கள் வரவேண்டாம், மன்னனைக் காத்திடுங்கள் என்று கூறி இராவணனைக் கடைக்கண்ணால் நோக்கி, இரு கண்களினின்றும் கண்ணீர் சிந்த, போர்க்களம் சென்றான்.

“கொடைத் தொழில் வேட்டோர்க்கெல்லாம் கொடுத்தனன் கொடியோன்
தன்னைக்

கடைக்கணால் நோக்கி நோக்கி, இருகண் நீர் கலுழப் போனான் “

(இந்திரசித் வதைப் படலம் - 9212)

இராமன் செய்த தானம்

இராமன் தான் மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசாட்சி என்னும் செல்வத்தை விலக்கிவிட்டு, காட்டுக்குச் செல்லும் நாளில் யாத்திராத் தானம் செய்தான். அப்போது தானம் பெறும் ஆசையோடு வந்த “திரிசடன்” எனும் வேதியனுக்குப் பசுக் கூட்டத்தைப் பரிசளித்த இராமன், வேதியனின் ஆசை எல்லையில்லாததாக இருந்ததைக் கண்டு புன்னகை செய்ததை, சீதை நினைத்து அழுதாள்.

"பரித்த செல்வம் ஒழியப் படரும் நாள்

அருத்தி வேதியற்கு ஆன் குலம் ஈந்து அவன்

கருத்தின் ஆசைக் கரை இன்மை கண்டு இறை

சிரித்த செய்கை நினைத்து அழும் செய்கையாள்" (காட்சிப் படலம் - 354)

கோசலை செய்த தானம்

இராமனுக்கு நாளை முடிசூட்ட இருக்கிறது என்பதை, தசரதன் தெரிவித்த செய்தியை அறிந்த கோசலை, மகிழ்ச்சியுடன் எல்லா உலகங்களையும் பெருமை மிகுந்த தன் வயிற்றிலே அடக்கிய திருமாலைத் தனது வயிற்றிலே அடக்கிய தவத்தை உடையவள், இப்போது என்னிடம் பிறந்த இராமனுக்கு அருள் செய்வது உன்னிடத்தில் உள்ளதாகும் என்று இறைவனை வேண்டிக் கொண்டாள். இவ்வாறு வணங்கித் திருமாலுக்குப் பொருந்திய நாண்கு வேதங்கள் கூறும் வழிபாடுகளைச் செய்தாள். அதன் பின்னர் அங்கிருந்த சிறந்த தவசிகளுக்கெல்லாம் கன்றை உடைய பசுவின் கூட்டத்தைத் தானமாகத் தந்தாள்.

"நன்று இழைத்து அவண் நல்ல தவர்க்கு எலாம்

கன்றுடைப் பசுவின் கடல் நல்கினாள்" (மந்திரப் படலம் - 94)

இராவணன் செய்த தானம்

இராவணன் போர் செய்யச் சிறந்த தன்னுடைய தேரினை நூல் முறையாகிய விதிப்படி அர்ச்சித்து வழிபட்டு இத்துணையர் என்று அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத கணக்கில்லாத பார்ப்பனர் அனைவருக்கும் செய்தற்குரிய சடங்கின்படி, நல்ல நிதியாகிய அளக்க முடியாத பெரும் பொருளை, நினைப்பதற்கும் எட்டாத நிலையில் மிக்கதொரு பெரிய தானமாக உள்ளம் உவந்து அளித்தான்.

"வினையின் நல் நிதி முதலிய அளப்ப அரும் வெறுக்கை
நினையின் நீண்டது ஓர் பெருங் கொடை அருங்கடன் நேர்ந்தான்"

(இராவணன் தேர் ஏறு படலம் - 3605)

தசரதன் செய்த தானம்

புதல்வர்கள் பிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மன்னன் தசரதன், இன்பம் மிக்க சரயு நதியில் நீராடினான். விதை நெல்லையும், இனிய செல்வத்தையும் மிகுதியாகத் தானம் செய்தான். பின்பு வெண்மையான மங்கலச் சங்குகள் முழங்க வசிஷ்ட முனிவரின் முனிவன் உடன் வர சென்று, அரசகுமாரர்களின் அழகிய முகத்தைக் கண்டான்.

"மா முனி தன்னொடு மன்னர் மன்னவன்
ஏமுறப் புனல் படஇ வித்தொடு இன் பொருள்
தாம் உற வழங்கி வெண் சங்கம் ஆர்ப்புற
கோமகார் திருமுகம் குறுகி நோக்கினான்" (திரு அவதாரப் படலம் - 289)

மகாபலி செய்த தானம்

மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி விண்ணுலகத்தையும், மண்ணுலகத்தையும் கைப்பற்றிய பின்பு ஒரு பெரு வேள்வி செய்தான். அந்த வேள்வியில் பூமியையும், கொடுத்தற்குரிய பிற பொருள்கள் அனைத்தையும் பார்ப்பனர்களுக்குத் தானம் செய்ய முடிவு செய்தான். (வேள்விப் படலம் - 417)

வேறுபாடு கருதாது தானம் வழங்கவேண்டும்

தானம் வாங்க வந்திருப்பவன் திருமாலே என்று சுக்ராச்சாரியார் கூற, அதற்குப் பதில் அளித்த மாவலி எவரும் மதித்தது கூறிய அறநெறி உரைக்கும் சிறந்த நூல்களை அறிந்த சான்றோர் தானம் செய்ய முன்வந்து தாங்கள் கருதிய தானத்தை யாவரும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூறிச் செய்வார்களானால், தானம் பெற வந்தவர்கள் நம் நண்பர்கள், பகைவர்கள் என்று வேறுபடுத்திப் பேச மாட்டார்கள்.

அதனால் தானம் பெற இங்கு வந்தவர்களுள் இந்த வாமனனைப் போலச் சிறந்தவர்கள் யார் உள்ளார். ஒருவரும் இல்லை என்று கூறினார். நீ வெள்ளியாக அறியாமை உடையவனாக இருப்பதால், இவ்வாறு கூறினாய். உயர்ந்தவர்கள் எவர் வந்தாலும், எதைக் கேட்டாலும் இல்லை. எண்ணாமல் ஈவது அல்லாமல், அவர்களால் கொடுக்கக் கூடாதவை என்று விளக்கப்பட்டவை சில என்ன உண்டு? ஒன்றும் இல்லை. எதனினும் இனிய தனது உயிரை இரந்து பெற்றுக் கொள்வது தீயது, உயிரையும் ஈவதே சிறந்தது. என் தந்தை போன்றவனே, இறந்தவர்கள் அனைவரும் இறந்தவர்களாக கருதமாட்டார்கள். யாசிக்க நேர்ந்த போது உயிரை விடாமல் பிறரிடம் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக நீட்டிய கையோடு யாசித்தவர்களே உண்மையில் இறந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள். இறந்து விட்டவர்கள் என்றாலும் தானம் செய்தவர்கள் அல்லாமல் உலகில் நிலைத்திருப்பவர்கள் வேறு யாரு உள்ளனர்? எவரும் இல்லை. தீராத பழி வந்து சேரும்படி செய்தவர்களும் அவருக்குப் பகைவராக மாட்டார். அவர்களுக்கு உண்மையான பகைவர் யார் எனில், பிறருக்குத் தானம் கொடுப்பவர் முன்னே நின்று கொடுக்காதே! என்று கூறிக் தடுப்பவர்களே கொடுப்பவர்களுக்குப் பகைவர்களாவர். அவ்வாறு தடுப்பவர்கள் தம்மைத்தானே கெடுத்துக் கொள்பவராவர். கொடுப்பதைத் தடுப்பது போல, ஒரு தீச் செயல் வேறில்லை என்றான் மாவலி.

தானம் கொடுப்பவரைத் தடுக்கக்கூடாது

அறநூலின் கருத்துப்படி தம்மிடம் செல்வம் இருக்கும் பொழுதே தானம் செய்து, இம்மையில் புகழையும், மறுமையில் புண்ணியத்தையும் அடையும்படி முயற்சி செய்பவர்களுக்கு, உள்ளேயிருந்தே கெடுக்கும் கொடிய பகையாய் இருப்பவர். உலோகக் குணத்தை விட்டு விடாதே என்று கூறிக் கொடுப்பவரைத் தடுப்பவரே ஆவர் என்று கூறினார்.

தடுப்பவர்க்கு என்ன நடக்கும்

நற்குணம் இல்லாத சுகராச்சாரியே, கொடுப்பதைத் தடுக்கின்ற கொடியவனே, ஒருவர் தம்மை யாசித்தவருக்கு ஒரு பொருளை எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு முன்பே, அக்கொடையைத் தடை செய்வது, குருவும் அமைச்சருமான உனக்கு அழகாகுமா? இச்செயலால் உன் சுற்றத்தார் உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் இல்லாமல் செய்து விடுகின்றாய்.

"எடுத்து ஒருவர்க்கு ஈதலின் முன்னம்

தடுப்பது நினக்கு அழகிதோ தகவுஇல் வெள்ளி
கொடுப்பது விலக்கு கொடியோய் உனது சுற்றம்
உடுப்பதும், உண்பதும் இன்றி விடுகின்றாய்"(வேள்விப் படலம் - 431)

இத்தன்மையான சொற்கள் அனைத்தையும் சொல்லிய மாவலி, அமைச்சனான சக்ராச்சாரியார், 'வந்திருக்கும் வாமனன் கொடியவன்' என்று கூறிய சொல்லைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. 'நீ கேட்ட மூன்று அடி நிலத்தை நீயே உன் காலால் அளந்து கொள்' என்று கூறி, நெடுமாலான அந்த வாமனனின் குறுகிய சிறிய கையில் தானம் செய்வதற்குரிய நீரை வார்த்தான்.

இராமன் அளித்த கோ தானம்

திருமணத்திற்காக இராமன் நீராடிக் கோலம் கொண்டான். காதுவரை சென்று மோதும் கயல் மீன் போன்ற கண்களை உடைய கன்னிப் பெண்களைப் பார்ப்பனர்களுக்கு வேத விதிகளின்படி கன்னிகாதானமாக இராமன் வழங்கினார். பின்பு குறைவில்லாத தவம் செய்த தன் குலத்து முன்னோர்கள் வழிவழியாகத் தொழும் முதன்மையான பேரொளிப் பிழம்பான அரங்கநாதனின் திருவடிகளை வணங்கினான். (கடிமணப் படலம் - 1155) திருமணத்திற்காக இராமன் அலங்காரம் முடிந்ததும் பதினாயிரம் பசுக்களையும் பசும்பொன்னையும், அளவற்ற நிலத்தையும், நவமணிகள் அனைத்தையும் நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தான். பின்பு 4 வேதங்களைச் செல்வமாகக் கொண்டு ஓதும் பார்ப்பனர்கள் வாழ்த்துகள் வழங்க, இராமன் வெளியே வந்து தேரிலே ஏறினான். (கடிமணப் படலம் - 1175)

ஜனகன் - கன்னிகா தானம்

சக்கரவர்த்தித் திருமகனான இராமன் முன்னே, ஜனகன் நின்று தாமரையில் வாழும் திருமகளும் பரம்பொருளான திருமாலும் போல, நீ என் சிறந்த மகளோடு சேர்ந்து வாழ்க என்று கூறி, இராமனது செந்தாமரை போன்ற பெரிய கையிலே குளிர்ந்த நல்ல நீரை வார்த்து, சீதையைக் கன்னிகா தானம் செய்தான்.

"கோமகன் முன் சனகன் குளிர் நல் நீர்
பூ மகளும் பொருளும் என நீ என்
மா மகள் தன்னொடும் மன்னுதி என்னா
தாமரை அன்னத் தடக் கையின் ஈந்தான்" (கடிமணப் படலம் - 1192)

மக்கள் தரச் சொன்ன தானங்கள்

இராமன் நாளை முடிசூட இருக்கிறான் என்பதை அறிந்த ஊர் மக்களுள் சிலர், இவை சந்தனக் கட்டைகள், குற்றமற்ற மாணிக்க மாலைகள், இங்கே இருப்பவை சிந்தூரத் திலகமிட்ட முகங்களை உடைய யானை வரிசைகள், வெற்றியுடைய குதிரைகள், பசிய பொன்னாகிய செல்வம் மகனே இவற்றை ஏழைகள் பெற்றுக் கொள்ளும்படி உன் கையால் கொடுத்தருள்க என்று கூறி இச்செல்வங்களை வரிசையாக வைப்பார்கள் சிலர். (கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் - 274)

அடைக்கலத் தானம்

இராவணனால் தூரத்தியடிக்கப்பட்டு, தன்னிடம் வந்த வீடணனுக்கும் இராமன் அடைக்கலம் அளித்தான். அந்த முடிவைக் குறித்துச் சுகர்வன், அனுமன், சாம்பவான், நீலன் ஆகியோரிடம் கேட்டு அவர்தம் மனநிலையை அறிந்து, பின் தன் நிலையை அவர்களுக்குப் புரியும்படி விளக்கிக் கூறிய பின்பே, அடைக்கலம் அளித்தான். (வீடணன் அடைக்கலப் படலம் - 422)

மருத்துவத் தானம்

ஒருமுறை இந்திரஜித் பிரமாஸ்த்திரத்தினாலும், ஒருமுறை இராவணனின் வேல் பட்டதாலும், இலட்சுமணன் மயங்கி விழுந்தான். சாம்பவன் வழிகாட்டுதலால் அனுமன் மேருமலை சென்று, மருத்துவமனையைத் தூக்கி வந்து, சிகிச்சை அளித்ததால் இலட்சுமணன் எழுந்தான். (மருத்துமலைப் படலம் - 2747)

முடிவுரை

திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் போன்ற இலக்கியங்களில் தானம் குறித்த தகவல்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் தானம் என்றால் என்ன, யாருக்கு எப்போது தானம் அளிக்கவேண்டும், அதன் பலன்கள் குறித்தும், அன்னதானம், அடைக்கலதானம், மருத்துவதானம், கன்னிகாதானம், கோ தானம், யாத்ரா தானம், பூமிதானம், மருத்துவதானம் ஆகிய தானங்கள் குறித்துக் கம்பராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகளை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. கருத்திருமன். பி.சி. கம்பர் கவியும் கருத்தும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2018.
2. காசி. ஆ, கம்பரும் திருத்தக்கத்தேவரும், தமிழ்ச்சோலைப் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.

3. காலமும், கணக்கும் நீத்த காரணம் கம்பன், கட்டுரைத் தொகுப்பு, (பதிப்பாளர்கள் பழ.பழனியப்பன், சொ.சேதுபதி) கபிலன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி.
4. சக்தி நடராசன்.க, கம்பரின் கை வண்ணம், சரசுவதி பதிப்பகம், ஆர்க்காடு, 2017.
5. பழனிவேலு. தா, காலத்தை வென்ற கம்பன், பல்லவி பதிப்பகம், ஈரோடு. 2021.
6. பூவண்ணன், கம்பராமாயணம் மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி - 1,2,3,4,5,6,7,8. வர்த்தமானன் வெளியீடு, சென்னை, 2011.

அவ்வைநிர்மலாவின் 'மந்தாரை' கவிதைத் தொகுதிகளில் காணலாகும் இயற்கை சிந்தனைகள்

வைநித்தியா

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

காஞ்சிமாமுனிவர் அரசு பட்டமேற்படிப்பு

மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

புதுச்சேரி - 605008.

மின்னஞ்சல் : puviabi@gmail.com

முன்னுரை

இயற்கையில் மனதைப் பறிகொடுக்காத மனிதர்களே இல்லை என்ற அளவுக்கு இயற்கையைச் சுவைக்கும் மனப்பாங்கு மனிதர்களிடத்தில் செறிந்திருக்கின்றது. இட, இன, மொழி, பருவ, பால் வேறுபாடு இன்றி மானிடர் அனைவரையும் எக்காலத்தும் தன்னுள் ஈர்த்துக் கொண்டிருப்பது இயற்கை. மானிடர் மட்டுமின்றி அனைத்து உயிரினங்களின் வாழ்வும் தாழ்வும் இயற்கையைச் சார்ந்து மானிடரின் உயிர் மூச்சோடு ஒன்றி நிற்கின்றன. இதனையே, ஆங்கிலக் கவிஞன் 'John Keats' கூறிய "Beauty is Joy for ever" தமிழில் இயற்கை என்னும் சொல்லாட்சி தொல்காப்பியம் முதலே(502) வழங்கப்பட்டுள்ளது. கை புனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு என நக்கீரர் இதற்கு விளக்கமளிக்கிறார். மனிதனின் கைப்படாது ஜம்புலன்களின் ஏதேனும் ஒன்றால் அல்லது சிலவற்றால் அறியப்படும் பொருள் இயற்கையாகிறது. இயற்கையிலிருந்து தான் கவிஞன் பிறக்கிறான். இயற்கையைப் பாடாத கவிஞனே இருக்க முடியாது. வானம், பூமி, காற்று, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மழை, காடு என இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் இடங்களைப் பாடிக் கவிதையாக்கியுள்ளனர்.

இயற்கையின் அழகியல் குறித்து உரத்துச் சிந்தித்த தத்துவ அறிஞராகிய சார்ஜ் சண்டாயானா தனது (The Sonse of Beauty) 'தி சென்ஸ் ஆஃப் பியூட்டி' என்ற நூலின் இது குறித்து விரிவாக ஆராய்கிறார். இயற்கை என்பது தெளிவாக வரையறுக்க முடியாதது. அது தன்னைப் பல்வேறு முறைகளில் புரிந்து கொள்ள அனுமதி அளிக்கிறது. ஓர் இயற்கை காட்சியில் எந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைத்

தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறோமோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளச் சுதந்திரம் அளிக்கிறது. இனம் புரியாத உணர்ச்சி தூண்டல்களின் செறிவான எண்ணங்களின் புதையலாக இயற்கை விளங்குகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இயற்கையின் செயல்பாட்டில் ஒரு கவிஞன் எப்படி இயங்க வேண்டும் என்று நம்மைச் சிந்திக்கத்தூண்டுகிறார். இயற்கை தன்னைத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கொள்ளாமல் இனம் புரியாத உணர்ச்சி தூண்டல்களின் புதையலாக இருக்கும் காரணத்தால் கண்ணில் கவிஞன் எதை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையை அது வழங்குகிறது.

இயற்கை எல்லை என்று நிற்கிறது. அதே நேரத்தில் இயற்கையின் ஒரு பார்வையாளனாகத் தன்னைப் பிரித்துப் பார்க்கிறோம். மனிதனே இயற்கை தனது ஒரு பகுதியாகவும் சேர்த்து அணைத்துக் கொள்கிறது. எனவே இயற்கை குறித்துக் கவிப்புலியும் கவிஞனின் முன்னாள் இரண்டு நிலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று இயற்கையைப் புறத்தே இருந்து பார்ப்பது இன்னொன்று இயற்கையை அகற்றே இருந்து பார்ப்பது இந்த இரண்டு நிலைப்பாடுகளையும் கவிஞர் கையாண்டுள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டில் எங்கும் இயந்திரமயமான செயற்கை வாழ்வு பெருகி இயற்கை வளமும் வாழ்வும் அருகிய அவல நிலை கலைஞர் நாட்டத்தை வளர்த்தது செயற்கையின் ஆரவாரமான வளர்ச்சிகள் இல்லாத காலத்தில் இயற்கையின் வளங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்த போது அதை வாழ்த்தியும் இயற்கையும் எல்லையற்ற ஆற்றல்களைக் கண்டபோது அதைப் பாராட்டியும் இயற்கையின் எதிர்பாராத இடர்களைக் கண்டபோது அஞ்சி வாழ்ந்துள்ளனர். நம் பழங்கால மக்கள் தமிழ் கவிஞர்களின் இயற்கை ஈடுபாடு வியக்கத்தக்க ஒன்றாகும். வாழ்ந்த சூழலின் இயற்கையோடு ஒன்றிக் கலந்ததால் ஏற்பட்ட விளைவு அவர்களது இயற்கை நேசமாகும்.

“இயற்கையின் எழிலைக்

கைப்புனைந்தியற்றாக் கவின் பெறு வனப்பு”¹

என டாக்டர் மு.கருணாநிதி நக்கீரனின் கூற்றை எடுத்துக்காட்டி, இயற்கை உலகைச் சூழ்ந்துள்ள பாங்கைக் கைப்புனைந்து இயற்றா அழகாகச் சூழ்ந்துள்ளன என்கிறார். இயற்கையின் அழகைக் கவிஞர்கள் இரசிக்கும் விதம் இனிமையானது.

“இயற்கையே இன்ப வனங்கொடுக்குந் தாயாகக்

கதிராற் கடல்முகந்து கார்மேக நல்கி

யிதஞ் செய் யியற்கை யென்றாய்”²

என்ற பாரதியின் வரிகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றில் கதிர் முகத்துக்கும் கடலாகவும் அச்செயலாளர் உருவான கார்மேகமாக உலகை வாழ வைக்கும் இயற்கை என இயற்கையைப் பாடும் விதத்தைக் கூறியுள்ளார்.

“இயற்கை என்ற சொல் தனிமை இயல்பு
பொதுவான ஆற்றல் என்ற பொருள்களில்
கம்பன் காலம் வரையிலும் ஆளப்பட்டுள்ளது”³

என்ற விளக்கத்தை முனைவர் நா.மாணிக்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இயற்கையின் குழந்தையே கவிதை”⁴

என இயற்கையின் சிறப்பு தன்மையைக் கூறியுள்ள பாங்கு எளிமையாக அதன் பொருளை உணர்த்துகிறது.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் இயற்கையைக் கண்டு வியந்து இயற்கையின் அழகு இரசித்துள்ள பாங்கு ‘அழகின் சிரிப்பு’ என்ற நூலில் அழகாக மிளிர்கின்றன. ‘தென்றல்’ என்ற தலைப்பில் தென்றலின் பயனாக,

“எழுதிக் கொண்டிருந்தேன் அங்கே
எழுதிய தாளும் கண்டாய்
வழியோடு வந்த நீயோ
வழக்கம்போல் இன்பம் தந்தாய்”⁵

என்ற வரிகளில் தனது இயற்கை இரசனையைக் காட்டியுள்ளார்.

இயற்கை சிந்தனைகள்

மந்தாரை - எழில்

மலைமுகட்டில் வெண்பனியும் தூங்குதே - உடன்
மனம் அங்குச் சென்றிடவே ஏங்குதே!
இலைதளிர்கள் பனித்துளியைத் தாங்குதே - மனம்
இதமான கவிதையடி வாங்குதே!
உலைகொதிக்கும் உற்சாகத் தளும்பலில் - பசி
உறவாடித் தாமதத்தை மறக்குதே!
குலை குலையாய்த் தொங்குகின்ற திராட்சையில் - எட்டிக்
குதிக்காமல் நாப்புளிப்பை உணருதே!”⁶

எழில் எனும் கவிதைத் தலைப்பில் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. மலைப்பகுதியில் பனியின் அழகு வர்ணிக்கப்படுகிறது. இலைதளிர்மீது பனிதுளியின்

அழகான காட்சி மனதை இதமாக வருடிச்செல்கிறது. குலை குலையாய்த் தொங்குகின்ற திராட்சையைப் பார்க்கும்போதே நாக்கானது புளிப்புச் சுவையை உணருகிறது. இவ்வாறாக இயற்கை சிந்தனைகள் மந்தாரை கவிதைத் தொகுதிகளில் காணப்படுகிறது.

மந்தாரை - பத்துமலை

“விண்ணின் கதிரவன் கரங்கள் நீட்டும்
தண்ணென் நிலவும் முகத்தைக் காட்டும்
பண்ணின் இசையைப் பறவைகள் கூட்டும்
பெண்ணின் கூந்தலாய் மேகம் மாட்டும்!”⁷

பத்துமலை என்னும் கவிதைத் தலைப்பில் முருகன் குடியிருக்கும் மலையின் அழகு கூறப்படுகிறது. மலையில் இருக்கும் கதிரவன், நிலா, பறவைகள், மேகம் ஆகியவற்றின் அழகு மேலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

மந்தாரை - பட்டாம்பூச்சி

“மலர்க் குடுவையின் தேனை
உறிஞ்சிக் குடிக்கும்
ஊதுகுழாயைச் சுமக்கும்
நாகரீகப் பொறி யாளன்”⁸

பட்டாம்பூச்சி என்னும் கவிதைத் தலைப்பில் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. தனக்குத்தானே சிறைத் தண்டனை விதித்துக் கொள்ளும் மனசாட்சியுள்ள பூச்சி, தன்னைத்தானே விடுவித்துக் கொள்ளும் சமூகப் போராளி, மலர்களுக்குள் ரகசியங்களைப் பரிமாற்றம் செய்யும் தூதுவன், மலர்களின் செயற்கைக் கருத்தரிப்பு மைய மருத்துவன், பல வண்ண ஆடைகளில் வலம்வரும் நடிகை, கிடைத்த வாழ்க்கையை அனுபவித்து நுகரும் ஜென் தத்துவ ஞானி என்று பட்டாம்பூச்சியின் இயற்கையழகு வர்ணிக்கப்படுகிறது.

மந்தாரை - மஞ்சள் முகத்தி தூரியகாந்தி

“அதிகாலை நீராடி விட்டுக்
காதலனை
வழிமேல் விழி பார்த்திருக்கும்
மஞ்சள் முகத்தி
தூரியகாந்தி!”⁹

மஞ்சள் முகத்தி சூரியகாந்தி என்னும் கவிதைத் தலைப்பில் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. இயற்கையான மஞ்சள் வண்ணம் கொண்ட சூரியகாந்தியின் இயற்கையழகு வர்ணிக்கப்படுகிறது.

மந்தாரை - நெகிழி மரம்

“நெகிழி மரங்கள்

நெகிழி மலர்கள்

நெகிழிப் பூச்செண்டுகள்

அழியாத நெகிழி மாசு

வரம் சாபமாகிறது”¹⁰

பசுமைவழிச் சாலை திட்டத்தினால் மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. பச்சை வண்ணம் மரத்தின் குறியீடாகக் கருதப்படுகிறது. குடிக்கவே நீரில்லை. மரங்களுக்கும் நீர் தேவைப்படுகிறது. நீரும் வேண்டாம் நிலமும் வேண்டாம் என்றும் பச்சை வண்ணம் கொண்ட நெகிழி மரங்கள் வைப்போம்! வாருங்கள். அழியாத நெகிழி மாசு, வரமானது சாபமாகிறது. இவ்வாறாகக் கவிஞர் அவ்வை நிர்மலாவின் மந்தாரை கவிதைத் தொகுதிகளில் இயற்கை சிந்தனைகள் அதிகமாகவே காணப்படுகிறது.

மந்தாரை - கடல்

“கடல்அது பூமித்தாயின் உடல்

நீரின் திடல் அலைகளின் படல்

மீன்கள் நடத்தும் செடல்

பவளக்கொடிகளின் குடல்

காற்று அடிக்கும் பெடல்

நிலவு அதில் அணிந்த மெடல்

சூரியன் தினமும் சுடல்

மேகம் தவழ்ந்து தொடல்

அவை மழைக்கு எழுதும் மடல்

அதில் கழிவுகள் இடல்

மாசுநீர் விடல்

மீத்தேன் குழாய் நடல்

மாந்த இனத்தின் அடல்!”¹¹

கடலில் கலக்கும் மாசுவினால் மனித இனத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படுகிறது எனக் கவிதையில் கூறப்படுகிறது. மேலும், இயற்கை சிந்தனைகள் குறித்த கருத்தும் காணப்படுகிறது.

மந்தாரை - வெட்டுக்கிளிகள்

“மக்களின் ஆதிக்கம்

மனைகளாய்

மானிகைகளாய்

மாடி வீடுகளாய்

எஸ்டேட்டுகளாய்

காபி தோட்டங்களாய்

ரப்பர் தோட்டங்களாய்

தொழிற்சாலைகளாய்

மீத்தேன் கிணறுகளாய்

அலைக்கற்றைகளாய்

அவனது தேவைகளாய்

அளவு கடந்தது!”¹²

வெட்டுக்கிளிகள் எனும் கவிதைத் தலைப்பில் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. மனித இனத்தின் சுயநலத்திற்காகக் காடுகள், மலைகள், நீர் நிலைகள் ஆகியவை அழிக்கப்பட்டன. இந்நிலை இப்படியே சென்றால் பஞ்ச அரக்கன் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் நிரந்தரமாய் இடம் கேட்பான் என்று கவிஞர் அவ்வை நிர்மலா கூறுகிறார். இவ்வாறாக மந்தாரை கவிதைத் தொகுதிகளில் இயற்கை சிந்தனைகள் காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

பல்லுயிர் போற்றுவோம்

“செயற்கை உரங்கள் பூச்சிக் கொல்லி

புயலாய்ப் புற்றினை உருவாக்கிடுமே

இயற்கையைக் காப்போம் இயற்கையில் வாழ்வோம்

இயற்கை இன்பம் கண்டிட விழிப்போம்!”¹³

இயற்கை அனைவருக்கும் உவப்பானதாக இருப்பதற்குக் காரணம் அது தன்னோடு உறவாடுபவனுக்குக் கொடுக்கும் சுதந்திரம். இயற்கை என்பது மதம்,

இனம், சாதி என்று வேறுபாடு பாராமல் யாருடனும் பேசத் தயாராக இருக்கிறது. அது திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டதல்ல. காண்பவனின் கவித்துவப் பண்பின் ஆழ அகலங்களுக்கு ஏற்பப் புதுப்புதுக் காட்சிகளைச் சிந்திக்கச் செய்கிறது. எனவே இயற்கையை ஒரு கண்ணாடி போலப் பயன்படுத்துகிறான் கவிஞன். கவிஞர் இயற்கையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு பல கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. காத்தையன் வே., பாரதிதாசன், வாணிதாசன் கவிதைகளில் இயற்கைப் புனைவு, ப - 10.
2. மேலது, ப - 38.
3. மாணிக்கம் நா., மு.மேத்தாவின் புதுக்கவிதைச் சாதனைகள், ப - 102.
4. மேலது, ப - 103.
5. பாவேந்தர் பாரதிதாசன், அழகின் சிரிப்பு, ப - 6.
6. அவ்வை நிர்மலா, மந்தாரை, ப - 37.
7. மேலது, ப - 51.
8. மேலது, ப - 199.
9. மேலது, ப - 200.
10. மேலது, ப - 216.
11. மேலது, ப - 207.
12. மேலது, ப - 220.
13. மேலது, ப - 316.

ஒலி அடங்கிப் பேசும் அகப்பாத்திரங்கள்

ச.கண்மணிகணேசன்(ஓய்வு)

முன்னாள் முதல்வர் & தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

ஸ்ரீகாளீஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி.

மின்னஞ்சல் : kanmanitamilsk@gmail.com

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்து அகப்பாடல்களில் சில பாத்திரங்கள் பாடல் காட்சியில் நேரடியாக இடம் பெற்றுப் பேசினாலும்; பேச்சு ஒலிக்காது. இங்ஙனம் ஒலி அடங்கிப் பேசும் பாத்திரங்களாகிய குறவனும் குறமகளும் பாடலின் சுவைக்கும், உயிர்ப்புக்கும் எப்படி அடிப்படையாக அமைகின்றனர் என்று காண்போம்.

'குறவன்' - பாத்திரப் பயன்பாடு

மலைநிலத்து மக்கள் இனத்தவன் ஆகிய குறவன் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கில் கூற்றிற்கு உரியவன் அல்லன் எனினும்; அவனது முழுமையான பாத்திரப் படைப்பைக் காண இயல்கிறது. உவமை, உள்ளுறை ஆகிய அணிகளில் இடம் பெறுவதுடன்; கால இடப் பின்புல விளக்கத்திற்கும் துணை செய்கிறான். அவன் பேசியதாகத் தோழி சொல்வதும்; அவனை மையப்படுத்தித் தலைவன் பேசுவதும் காண்கிறோம்.

குறவர் தோற்றமும் தொழிலும் செயலும்

குறவன் பொன் போன்ற வேங்கைப் பூங்கொத்தைச் சூடி; வளைந்த வில்லையும் விரைந்து செலுத்தக்கூடிய அம்புகளையும் தாங்கி; உடன் சேர்ந்து ஓடி வரும் வேகம் மிகுந்த நாயுடன் வேட்டைக்குச் செல்வான். இனிய பலாச்சுளைகளில் இருந்து செய்த தேறலைத் தன் சுற்றத்தோடு சேர்ந்து அருந்துவான் (அகம்.182). பாம்பின் விஷம் போல விரைந்து போதையூட்டும் தோப்பியை மலையுச்சியில் இருக்கும் கடவுளுக்குப் படைத்துக் குறவர் வழிபடுவர். தழையுடை அணிந்த குறமகளிர் ஊற்றிக் கொடுக்கத் தாமும் மாந்திப் புனக்காவலை மறந்து விடுவர். யானை வந்து தம்

புனத்தில் மேய்ந்து செல்லச் சினம் கொள்வர். பின் அந்த யானையை அழிக்கத் தம் கிளையோடு இளையவர் முதியவர் அனைவரும் சேர்ந்து வில்லோடு திரிவர் (அகம்.348). மலைப் புறத்தின் உச்சியில் கிடைக்கும் தேனைத் தம் கிளையோடு சேர்ந்து சேகரிப்பர் (அகம்.322). திணையை விளைவிக்க மழை வேண்டி ஆரவாரத்துடன் வழிபடுவர் (ஐங். 251); கதிர் முற்றிய பருவத்தில் அறுவடை செய்வர் (ஐங்.284).

உவமையிலும் உள்ளுறையிலும் குறவன்

தலைவியின் எழில் தொலையத்; தாய் வருத்தம் உற்ற போது:

“...குறவர்/மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கும்

ஆர்கலி விழவுக்களம் கடுப்ப” (அகம்.232)

அன்னை வேலனை அழைத்து வெறியாட்டு அயர்வாள் என்கிறாள் தோழி. இதில் குறவர் குலத்து மகப்பெற்ற மங்கலப் பெண்டிருடன் சேர்ந்து குரவை அயரும் போது எழும் ஆரவாரமும், சிதறிய மலர்களும் பலிப் பொருட்களும்: இனி நடக்கப் போகும் வேலனின் வெறியாட்டிற்கு உவமையாக அமைந்துள்ளன.

மலைக்காட்டு முள்ளம்பன்றியைக் குறவன் வேட்டையாடப்: புண்பட்ட பன்றியால் அருகில் இருந்த மல்லிகைப் புதர் குருதி சிந்துவதுபோல் காட்சி அளித்தது.

“...குறவன் காட்ட

குளவி தண்புதல் குருதியொடு துயல்வர

முளவுமாத் தொலைச்சும் குன்றநாட” (அகம்.182)

என்ற தோழியின் கூற்றில் குறவனின் செயல், விளைவு ஆகியன உள்ளுறையுடன் அமைந்து உள்ளன. காட்டு மல்லிகை மணம் மிகுந்தது: குருதி புலவு நாறுவது. குறவன் முள்ளம்பன்றியைத் தான் வேட்டை ஆடுகிறான். அது பதுங்கி இருந்த புதரில் குருதிபட: மல்லிகை மணத்தையும் மீறிப் புதர் புலவு நாறுகிறது. அதுபோலத் தலைவி பண்பிற் சிறந்தவள்: ஆனால் தலைவனது கேண்மையின் விளைவால்: இப்போது மேனி வேறுபடத்: தாய்க்கு அவளது களவு தெரிந்து: கறைபட்டவளாகக் காட்டி விட்டது என்கிறாள் தோழி. பாடலின் உரிப்பொருளை உள்ளுறையால் விளக்கக் குறவனது வேட்டையின் பின்விளைவு பற்றிய விளக்கம் பயன்பட்டுள்ளது.

பின்புலத்தில் குறவர்

தினை அறுவடையின் போது: புனத்தில் விதைத்த அவரைக்கொடி பூத்து இருக்கும் காலம் முன்பனிக் காலம் ஆகும்.

"பெரும்புனக் குறவன் சிறுதினை மறுகால்

கொழுங்கொடி அவரை பூக்கும்

அரும்பனி அச்சிரம் வாராதோரே" (குறு.82)

என்று தலைவி புலம்புகிறாள். தலைவன் வினைமுடிந்து மீளத் தாமதமாகும் காலத்தைக் குறிக்கக் குறவன் தினை அறுவடை செய்வதையும்; அப்போது தினைத்தாளில் பற்றிப் படர்ந்த சிறுபயறு எனும் பச்சைப் பயற்றுக் கொடியை விலக்கும் செயலையும் புலவோர் குறிப்பிடுகின்றனர். மிகுந்த மழை பொழியும் கார்கால நிலையும் குறவர் செயலால் தெளிவான பின்புலமாக அமைகிறது.

"நிலநீர் ஆரக் குன்றம் குழைப்ப ...

குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்

நறுங்காழ் ஆரம் சுற்றுவன அகைப்பப்

பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில எழிலி" (நற்.5)

எனும்போது; குறவர் வெட்டி அழித்ததால் குறைப்பட்ட நறைக்கொடி மீண்டும் தளிர்ந்துச் சந்தன மரத்தின் மேல் படர்ந்து ஏறிய காட்சி பருவ மாற்றத்தின் விளக்கமாகப் புலனாகிறது.

குறமகள் - பாத்திரப் பயன்பாடு

குறமகள் தலைமைப் பாத்திரமாகவும், முருகனின் காதல் மனைவி வள்ளியைக் குறிப்பதாகவும் அமைவது அப்பாத்திரத்தின் தனித்தன்மை ஆகிறது. புனம் காக்கும் பருவப் பெண்டிர் குறமகள்களே எனினும்; தலைவியைக் 'குறமகள்' என்று நேரடியாகச் சுட்டும் பாடல் ஒன்றே ஒன்று உளது (அகம்.188). வள்ளியும் 'குறமகள்' எனப்படுகிறாள் (பரி.8). தோழி, தலைவி ஆகியோர் கூற்றில் மட்டுமே இடம் பெற்று; நேரடியாகக் காட்சியில் இடம் பெறாத குறமகள் மூன்று பாடல்களில் சிறுபாத்திரம் எனச் சொல்லத் தகுந்த சிறப்பைப் பெறுகிறாள். உவமை, உள்ளூறை, படிமம் ஆகிய அணிகள் அமைக்க ஆதாரமாகக் குறமகள் பாத்திரம் பயன்பட்டு உள்ளது.

உவமையிலும் உள்ளூறையிலும் படிமத்திலும் குறமகள்

கள் மிகுந்த மலைப் புறத்துச் சீறாரில் முன்கை மிகச் சிறிதாக இருக்கும் பிள்ளைமைப் பருவப் புதல்வரை ஈன்ற குறமகள்கள் உரிப்பொருளை விளக்கத் துணை செய்யும் உவமையில் இடம் பெறுகின்றனர். கருமையான பெண்யானையின் இளைய மெல்லிய தலையை உடைய கன்று;

"நறவுமலி பாக்கத்துக் குறமகள் ஈன்ற

குறியிறைப் புதல்வ ரோடு" (குறு.394)

சுற்றிச் சுற்றி ஓடி விளையாடி இனிமை பயக்கிறது. காலம் செல்லச் செல்ல நிலைமை மாறி: வளர்ந்த யானை தினை புனத்தை மேய்ந்து துன்பத்தைத் தருவதாகி விட்டது. இப்பாடல் காட்டும் இருவேறு சூழல்களில் ஒன்று குழந்தைப் பருவத்துச் சூழல்: மற்றொன்று வளர்ந்த பிறகு காணும் சூழல். முதல் காட்சியில் யானைக்கன்றுடன் சேர்ந்து விளையாடும் சிறார்: இரண்டாம் காட்சியில் புனத்தில் மேய வந்த யானையை விரட்டும் இளைஞர். 'அதுபோல' எனத் தலைவனை இயற்புழித்துப் பேசித் தோழி: ஆற்றவியலாத தலைவியை ஆற்றுவிக்கிறாள். மேற்சட்டிய உவமையோடு ஒப்பிடப்படுவது தலைவன் தலைவியின் கேண்மை. முதலில் தலைவனின் நகையும் விளையாட்டும் இனிதாக இருந்தது: பின்னர்த் தலைவியின் நற்பெயருக்குப் பகை ஆகிவிட்டது. இந்த உவமையை வடிவமைக்கக் கருவியாகக் குறமகள்களும் அவரது புதல்வரும் ஆகிய சிறுபாத்திரங்கள் பயன்பட்டுள்ளனர்.

கிள்ளைப்பத்தில் சிறப்பிடம் பெறுவது கிளி எனினும்: கிளி கடியும் குறமகள் உள்ளூறையில் சிறப்பிடம் பெறுகிறாள்.

"பின்னிருங் கூந்தல் நன்னுதற் குறமகள்" (ஐங்.285)

'மென்தினை நுவணை உண்டு பசி தீர்கிறாள்: பின்னர்த் தட்டையைப் புடைத்து மலைநெற் கதிர்களைக் கொய்யவரும் சிறுகிளிகளை ஓட்டுகிறாள். இதற்கு இடனான நாட்டை உடைய தலைவனே' என்று தோழி விளிப்பதில் உள்ளூறை அழகு சேர்க்கிறது. குறமகள் தினைமாவினை உண்டு பசியாறுவது தலைவி தலைவனோடு சேர்ந்து நுகரும் இன்பத்திற்கு ஒப்பானது. சிறுகிளி ஓட்டிக் காவலில் ஈடுபடுவது: தலைவனது மனைச் செல்வத்தைப் பிறரொழியத் தானே நுகரும் வேட்கையைப் புலப்படுத்துவது. இத்தன்மையுடைய தலைவியைப் பற்றி அறிந்திருந்தும் அவள் மெலியும்படி நீ பிரிந்து சென்றது தகுமோ என்று தோழி தலைவனிடம் வினவுகிறாள். தலைவனை விளக்கும் பகுதியில் உள்ளூறை இடம்பெற்று: உரிப்பொருள் விளக்கம் பெறுவது அகப்பாடலின் பொதுவான அமைப்பு ஆதலால்: இங்குக் குறமகள் சிறுபாத்திரம் ஆகிறாள்.

செவிலியிடம் தோழி அறத்தொடு நிற்பாள் என உணர்ந்தவள்

"கிளர்ந்த வேங்கை சேனெண்டும் பொங்கர்ப்

பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமகள்" (அகம்.52)

ஆவாள். மலைப்புறத்தில் வள்ளிக்கொடி சுற்றிய வேங்கை மரத்தில் மிகவுயர்ந்த கிளையில் பொன்னை ஒத்துப் பூத்திருக்கும் பூக்களைப் பெற விரும்பிய குறமகள்

‘இன்னா இசையப் பூசல் பயிற்றி’னாள்: ‘துண்பத்தை விளைவிக்கும் ஆரவாரம் செய்தாள்’. அவ் ஆரவாரம் பற்றிய விளக்கம் மற்றொரு அகப்பாடலில் உள்ளது.

"ஒலிசினை வேங்கை கொய்குவம் சென்றுழிப்

புலிபுலி என்னும் பூசல் தோன்ற" (அகம்.48)

எனச் செவிலியிடம் அறத்தோடு நிற்கும் தோழி ஒருத்தி பேசுகிறாள். துண்பத்தை வரவழைத்த பூசல் ‘புலிபுலி’ என்று ஆரவாரிப்பது என்பது ஐயம் இன்றிப் புலன் ஆகிறது. அப்படிப் பூசலிட்டால் எட்டாத உயரத்தில் இருக்கும் வேங்கைப்பூ உதிரும் என்று ஒரு நம்பிக்கை. இவ் ஆரவாரத்தைத் தவறாகப் புரிந்து; பூசலுக்குக் காரணம் பக்கமலையில் உள்ள குகையில் இருந்து பசுவைக் கவரும் வலியப் புலி என்று கருதித்; தம் சீறார் தனித்து ஒழியக் குன்றத்து மக்கள் எல்லாம் ஆரவாரித்து வில்லோடு சென்றமை தலைவன் நாட்டில் காணக் கூடிய நிகழ்வு.

வள்ளிக்கொடி சுற்றிய வேங்கைமரம் தலைவன் தலைவியின் கேண்மையை உள்ளுறையாக உரைக்கும் படிமம் ஆகும். ஒன்று இன்னொன்றாக மனதில் படிவதே படிமம் ஆகும். புராணத்து வள்ளி ஒரு குறமகள் என்பது தொன்மம் ஆகும். அதனால் வள்ளிக் கொடியும் வேங்கை மரமும் கட்புல உருக்காட்சியாகத் தோன்றியவுடன் முறையே வள்ளிக் குறத்தி, முருகன் என்று நம் மனதில் படிகிறது. வேங்கை பூத்தமை கண்ட குறமகளின் ‘புலி புலி’ எனும் ஆரவாரம் ஊர் முழுவதும் பேரிரைச்சல் எழக் காரணம் ஆயினமை; அவர்களது கேண்மையால் பிறந்த கௌவை ஊர் முழுவதும் பரவி அலர் ஆயிற்று எனும் பொருளையும் தருகிறது. அக்கால மக்களின் நம்பிக்கையைச் சொல்லவும்: உள்ளுறை, படிமத்திற்கும் குறமகள் பாத்திரம் பயன்பட்டுள்ளது.

தந்தைமையின் சார்பாளன் குறவன்

குறிஞ்சித் திணைத் தலைவியின் பெருமை பற்றித் தலைவன் பேசும் போதெல்லாம் அவளது தந்தையாகிய குறவனின் பாசத்தை மையப்படுத்தியே பாடல்கள் அமைந்து உள்ளன. குறவன் கடவுளை வேண்டிப் பெற்ற மகள் எனத் தலைவி பேசப்படுகிறாள் (ஐங்.257). வண்டுபடு கூந்தல், தண்டழை உடை, வளைக்கை, முளைவாய் எயிறு, தேவலோகப் பெண் போன்ற சாயல், தலைமைத் தன்மை, பருவம் எய்திய இளமை, சிவந்த வாய், மயில் போன்ற ஓயில், மென்தோள் அனைத்தும் ‘குன்றக் குறவன் காதல் மடமகளிடம் இருப்பதாகத் தலைவன் பேசுகிறான் (ஐங்.251, 256, 258). குறமகளின் அழகு, பண்பு, பெருமை அனைத்தும் அவளது தந்தையாகிய குறவனோடு சேர்த்தே பேசப்படுகின்றன.

நீர் போலக் குளிர்ந்த சாயலும் தீயைப் போல மனஉறுதியை அழிக்கும் தன்மையும்;

"சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறமகளி"டம் (குறு.95)

இருப்பதாகத் தலைவன் உரைக்கிறான்.

மகள் தரையில் நடந்தால் கூடப் பாசத்தில் உருகி உனக்குத் தாங்க முடியாது மகளே; பாதங்கள் சிவந்து விடும்' என்று உரைப்பவன் குறமகளின் தந்தை ஆகிய குறவன் ஆவான். ஒரு தந்தைக்கும் மகளுக்கும் இடையில் இயற்கையாக அமையும் அன்பின் ஈர்ப்பினை;

"எந்தையும் நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப

எவனில குறமகள் இயங்குதி என்னும்" (அகம்.12)

எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறி உடன்போக்கைத் தவிர்க்க முனைகிறாள்.

மறித்து வரும் பாத்திரப் பெயர்களாகிய குறவனும் குறமகளும்

"குறவன் காதல் மடமகள்" (ஐங்.251, 255, 258, 259, 260)

என்ற தொடர் செவ்விலக்கியத்தில் மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெறும் வழக்கு ஆகும். மக்கள் வாய்மொழியில் பயின்று வந்த பெருவழக்கு ஆக; ஐங்குறுநூற்றின் குன்றக் குறவன் பத்திலும் நற்றிணையிலும் பயின்று வருவதைக் காண்கிறோம்.

"குறவன் காதல் மடமகள்" (நற்.201 & ஐங்.260)

பெறுவதற்கு அரியவள் என்று தலைவன் எண்ணுகிறான்.

"குறவர் காதல் மடமகள்" (நற்.353)

பற்றிய தோழியின் கூற்றில்: தலைவி இல்லறத்தில் இருந்து விருந்து அயர்வதில் வல்லவள் என்னும் உள்ளுறை பொதிந்துள்ளது.

பேச்சொலி அடங்கும் குறவனும் குறமகளும்

குறவனும் குறமகளும் பாடல் காட்சியில் நேரடியாக இடம் பெற்றுத் தம்முள் பேசிக் கொள்வதோடு; உணர்வுச் சித்தரிப்புக்கு ஏற்ற ஒப்பீட்டு களம் அமைக்கத் துணை செய்து; உரிப்பொருள் விளக்கக் கருவி ஆகின்றனர்.

குறவனும் அவனது மனைவியும் 'பால்' மடுத்தனர்; அதாவது சாராயம் குடித்தனர்.

"வங்கா வரிப்பறைச் சிறுபாடு முணையின்

செம்பொறி அரக்கின் வட்டுநா வடிக்கும்

விளையாடு இன்நகை அழுங்காப் பால்மடுத்து

உலையா உலவை ஓச்சிச் சில கிளையாக்
குன்றக் குறவனொடு குறுநொடி பயிற்றும்
துணைநன் குடையள் மடந்தை: யாமே
வெம்பகை அருமுனைத் தண்பெயல் பொழிந்தென
நீர்ஈர்ங் கரைநாள் மயங்கிக் கூதிரொடு
வேறுபுல வாடை அலைப்பத்
துணையிலேம் தமிழேம் பாசறை யேமே” (நற்.341).

இப்பாடலில் முதற்பொருளாவன மலைப்புறத்துக் காட்டுப் பாசறையாகிய இடப்பின்புலமும்; நாள் மயங்கிக் கூதிரொடு வேற்றுப்புல வாடை அலைக்கும் காலப் பின்புலமும் ஆகும். வினைவயிற் பிரிந்த பாடல் தலைவன் குறவனின் மனைவி நிலையோடு தன் மனைவி நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத்; தன் தலைவியை நினைத்து ஏங்கி ஆற்றி இருக்கிறான்.

சிறு மயக்கத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் சுற்றத்தோடு சேர்ந்து; விளையாட்டும் சிரிப்புமாகக் குழறித்; தன் தலைவனுக்கு இன்பமூட்டும் கேலிப் பேச்சில் ஈடுபடுகிறான் குறமடந்தை. இங்கே கூட்டுக் குடும்பக் காட்சி புனையப் பெற்று உள்ளது. சுற்றத்தார் அருகே இருந்தாலும்; அவர்களது புரிதலுக்கும் மேலாகத் தாம் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அந்தரங்கப் பேச்சில் குறவனும் குறத்தியும் ஈடுபட்டுள்ளனர்; அதாவது குறுநொடி பயிற்றுகின்றனர். இந்த இல்லற இனிமை முல்லைத் திணைக்கு உரியது. குறமக்களின் இந்த இன்ப நிலையுடன்; தன் நிலையையும் தன் தலைவியின் நிலையையும் ஒருங்கு எண்ணி முரண்படுத்திப் பார்க்கிறான் பாடல் தலைவன். மலைக் காட்டு ஆற்றின் கரையில் அமைந்த பாசறை குறவர் குடியிருப்பை அடுத்து இருந்ததால்; குறவனுக்கும் அவனது மனைவிக்கும் இடையே நிகழும் காதல் மொழி கேட்க இயலாதது எனினும்; அவர்களது முகங்களில் வெளிப்படும் காதல் உணர்வு தலைவனின் மனதில் தன் மனைவியின் நினைவைத் தட்டி எழுப்பியது.

‘ஆறாத சினம் காரணமான போருக்காக; மழை பொழியும் கூதிர் காலத்தில்; காட்டாறு பெருகும் கரையில்; பகலா? மாலையா? என்று சொல்ல முடியாத பருவத்தில்; வாடைக்காற்று துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்த; தலைவியைப் பிரிந்து தனிமையில் வாடுகிறேனே’ என்பது தலைவனின் தவிப்பு ஆகிறது.

பாடலில் இரண்டு ‘துணை’கள் இடம்பெற்று; அழகான ஒப்பீடு ஆகின்றன. குறமகளின் கணவனாகிய குறவனும் பாசறையில் பிரிந்து இருந்து வினை ஆற்றும் தலைவனின் மனைவியும் துணை என்றே சுட்டப்படுகின்றனர். கணவனுக்கு

மனைவியும்; மனைவிக்குக் கணவனும் என ஒருவருக்கு ஒருவர் வாழ்க்கைத் துணை ஆவர் என எடுத்துச் சொல்கிறது பாடல்.

பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் குன்றக்குறவனின் மனைவி போதையில் கிளையை ஒடித்துப் பேசுவதாக உரை எழுதுகிறார் (நற்றிணை ப.421). இதில் பொருள் மேம்பாடு இல்லை. பாடலில் குன்றக்குறவன் இடம் பெறுவதால் குறிஞ்சித் திணை சார்ந்த பாடல் என்ற உரையாசிரியர் கருத்தையும் (மேற்ப.ப.420) ஏற்க இயலாது. பாடல் தலைவன் பாசறையில் தலைவியைப் பிரிந்து ஆற்றி இருப்பதால் முல்லைத் திணைப் பாடல் என்பதே பொருந்தும். உரிப்பொருளின் அடிப்படையில் திணையை அறுதியிடுவதே முறையாக அமையும்.

முடிவுரை

குறவன் உவமையும் உள்ளுறையும் அமையத் துணை செய்பவனாகவும்; பின்புலச் சித்தரிப்பைச் சிறப்புறச் செய்பவனாகவும்; தந்தைமையை வெளிக்காட்டும் முழுமையான பாத்திரப் படைப்பாகவும் அகப் பாடல்களில் காணப்படுகிறான். பாடல் தோன்றிய காலத்து நாட்டார் வழக்காறில் 'குறவன் காதல் மடமகள்' எனும் தொடர் பெரிதும் பயின்றமை தொகைப் பாடல்களில் தெரிகிறது. குறமகள் உவமையிலும் உள்ளுறையிலும் இடம் பெறுவதுடன்; படிமப் பொருளாகி அக்கால நம்பிக்கையைப் புலனாக்குகிறாள்.

குறவனும் குறத்தியும் காட்சியில் நேரடியாக இடம் பெறினும்; உரிப்பொருள் விளக்கக் கருவியாகிப் பேசினும்; அவர்களது பேச்சொலி பாடலுள் கேட்க இயலாதவாறு அடங்கி விடுகிறது. உணர்வுச் சித்தரிப்புக்கு ஏற்ற ஒப்பீட்டு களம் அமைப்பவராக இருவரது பங்கும் அமைந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அகநானூறு - களிற்றியானை நிரை - ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் & ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை (உ.ஆ.) - திருநெல்வேலி தென்னிந்தியச் சைவச் சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் - 2009.
2. அகநானூறு - மணிமிடை பவளம் - கழக வெளியீடு, சென்னை. 2007.
3. அகநானூறு நித்திலக்கோவை - கழக வெளியீடு, சென்னை. 2008.
4. ஐங்குறுநூறு - பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.) - முதற்பதிப்பின் மறுபதிப்பு - 2009 - திருநெல்வேலித் தென்னிந்தியச் சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம் - சென்னை.

5. குறுந்தொகை - பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), கழகவெளியீடு 783 - சென்னை. 2007.
6. நற்றிணை - கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.) - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், மதுரை - முதல் பதிப்பு - 2004.
7. பரிபாடல் - கழக வெளியீடு, சென்னை. 2007.

கறுப்பர் விடுதலையில் : ஆளுமைகளும் அரசியல் இயக்கங்களும்

ஊ. முத்துப்பாண்டி

Reg.No. MKU21FFOL9979,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ் உயராய்வு மையம்,

அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை - 02

தொடக்கமாக...

ஆப்ரிக்காவிலிருந்து கறுப்பர்களை வெள்ளையர்கள் அமெரிக்காவிற்கு அடிமைகளாகக் கொண்டுவரும்போதே கறுப்பர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு தொடங்கிவிட்டன. உயிர்க்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்த நிலையிலும் தப்பி ஓடுவதற்கும், வெள்ளையர்களைச் சுட்டுக்கொள்வதற்கும் சில கறுப்பர்கள் தயங்கவில்லை. அதேபோல், அடிமைகளைக் கப்பலில் கொண்டுவரும்போது, பெண்களைப் பாலியல் ரீதியாக வெள்ளையர்கள் கொடுமைப்படுத்தினர். அதற்காகச் சில கறுப்பர்கள் தங்கள் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டும் வெள்ளையர்களைத் தாக்கினர். பிறகு, பண்ணைகளிலும் கறுப்பர்கள் தப்பிப்பதற்கும் எதிரிகளைத் தாக்குவதற்கும் அஞ்சவில்லை. மாறாக, இவையெல்லாம் ஆங்காங்கே தனிநபராக நிகழ்த்தப்பட்ட எதிர்ப்புகளாகும். இவை, வெள்ளையர்களால் உடனடியாகக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்நிலையில்தான் தனிநபர் தாக்குதலில் ஈடுபட்ட வந்த கறுப்பர்கள் தங்களுக்கென்று போராடக்கூடிய தலைவர்களோடு இணைந்து செயல்படலாயினர். குறிப்பாக, எதிர்ப்பின் வழியாக மட்டுமே உரிமைகளைப்பெற முடியும் என்ற நிலை உருவானபோது நிறத்தின் மீதான இனப் பாகுபாட்டுக்கு எதிராக உள்நாட்டு போர்களும் போராட்டங்களும் வெள்ளையர்களுக்கு எதிராகக் கறுப்பர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து உரிமைகள் கிடைக்கப்பெற்றாலும் பேரிழப்புகளும் ஒருசேர நிகழ்ந்தன. இதனால், கறுப்பினத் தலைவர்களிடையே இருவேறு இயக்கங்கள் கிளைக்கத் தொடங்கின. அதாவது, மார்ட்டின் லூதர் கிங் போன்ற மிதவாத இயக்கங்களும், மால்கம் எக்ஸ் போன்ற தீவிரவாத இயக்கங்களும் நிறவேற்றுமைக்கு எதிராகப் போராடத் துவங்கினர். அந்தவகையில், ஆப்ரோ-அமெரிக்கர்களின் விடுதலைக்கு வித்திட்ட ஆளுமைகள், இயக்கங்களின்

பங்களிப்பால் நடந்த மாற்றங்கள், எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் உள்ளிட்டவற்றை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மார்கஸ் கார்வி (Marcus Garvey)

1887ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் பதினேழாம் தேதி ஜமைக்காவில் பிறந்த மார்க்கஸ் மோசையா மரூன் பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்தவர். 'ஆப்ரிக்காவுக்குத் திரும்புங்கள்' (Back to Africa Movement) என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து கறுப்பர்களை அணிதிரட்டியவர். உலகமெங்கும் கறுப்பின மக்கள் அனுபவிக்கும் அவலங்களைப் பார்த்த கார்வி, அதிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கும் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். கல்வியில், வேலைவாய்ப்பில், பொருளாதாரத்தில் வெள்ளையர்களைச் சார்ந்து இருந்ததால், கறுப்பர்கள் விடுதலை பெற முடியாது. நமக்கான பள்ளிகளை நாமே தொடங்குவோம். நமக்கான பொருளாதாரத்தை நாமே கட்டியமைப்போம். நமக்கான வேலைகளை நாமே உருவாக்குவோம் என்றார் இத்தகைய தற்சார்பு மட்டும் போதாது. உலகெங்கும் உள்ள கறுப்பர்கள் யாவரும் தமது தாய்நாடான ஆப்பிரிக்காவுக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்றார் கார்வி. இதற்காக, உலக நீக்ரோ முன்னேற்றக் கழகம் (Universal Negro Improvement Association) என்ற அமைப்பைக் கார்வி உருவாக்கினார். 'நீக்ரோ உலகம்' என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தி வந்தார்.

ஜிம் குரோ சட்டங்கள் (Jim Crow Laws)

வெள்ளையர்கள் நீரருந்தும் இடங்களில் கறுப்பர்கள் நீரருந்த முடியாது. சினிமா திரையரங்கங்களில் வெள்ளையர்களோடு சமமாக உட்கார முடியாது. அவர்களுக்குச் சமமாக ஓட்டல்களில் அமர்ந்து உணவருந்த முடியாது. கறுப்பின மருத்துவர்கள் பிறருக்கு மருத்துவம் பார்க்க முடியாது. கருப்பினத்தவர் மீது ஏதேனும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டால் அவர்கள் வெள்ளையர்களைப் போல விசாரிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் பொது இடங்களில் வெள்ளையர்களால் அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டனர். கறுப்பினப் பெண்கள் பாலியல் ரீதியான தாக்குதல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர்.

கருப்பினத்தவர் கட்டாய ராணுவச் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுனர். அரசியல் ரீதியாக அவர்களுக்கு எவ்வித நிகராளித்துவத்தும் வழங்கப்படவில்லை. வேலைச் செய்தால், வெள்ளையர்களுக்கு இணையான ஊதியம் கறுப்பர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. மேலும், அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் சேர்வதற்கான உரிமையும் மறுக்கப்பட்டிருந்தது. கறுப்பினக் குழந்தைகள் தரம் குறைந்த பள்ளிகளில்

மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுனர். வெள்ளையினப் பிள்ளைகளின் படிப்புகாலம் குறைவாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. கறுப்பர்கள் பயிலும் பள்ளிகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மிகமிகக் குறைவாகவே இருந்தது.

முதல் உலகப்போர் முடிந்த பிறகு அமெரிக்காவில் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டது. கறுப்பின மக்களைப் பெருந்துன்பங்களில் ஆழ்த்திய சமயத்தில் அமெரிக்காவில் - குறிப்பாக, கறுப்பர்களின் வாழ்விடங்கள், கல்விக்கூடங்கள், போக்குவரத்து சாதனங்கள் முதலியவற்றை வெள்ளையர்களின் வாழ்விடங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து தனியாகப் பிரித்து வைப்பது போன்ற நிகழ்வுகள் இன ஒதுக்கல் உள்ளிட்டவற்றைச் சட்டரீதியாகவே பாதுகாத்துவந்த தென்மாகாணங்களில் - வெள்ளையர்களின் பயங்கரவாத அமைப்புகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. இவற்றில் மிகவும் கொடூரமான 'கு க்ளக்ஸ் க்ளான்' (Ku Klux clan) என்னும் இரகசிய அமைப்பு, கறுப்பினத்தவரைச் சித்திரவதை செய்வதையும் உயிரோடு எரித்துக் கொல்வதையும் தனது முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தது.

ஆபிரகாம் லிங்கன் (1809 - 1865)

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 16வது குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஆப்ரகாம் லிங்கன் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட எல்லைப் பகுதியில் நிலவிய நிறப் பாகுபாட்டினை ஒழிக்கப் பல்வேறு நிலைகளில் குரல் கொடுத்தார். அதேவேளையில் இவருடைய குடியரசுப் பதவிக்கு ஆபத்து வரும்போதெல்லாம் துயராது கறுப்பின மக்களுக்கு நம்பிக்கையளித்தவராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் நிறவெறிக்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்த நிலையில் அமெரிக்காவில் நிற வெறிக்கு எதிராக உள்நாட்டுப்போர் தொடங்கியது. அதாவது, ஆப்ரகாம் லிங்கன் பதவியிலிருந்த 1503 நாட்களில், 1458 நாட்கள் போரில் கழிந்துவிட்டன. இதற்கிடையில்தான் தன்னால் இயன்றவரை நிறவெறிக்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்து வந்தார். இந்தப் பின்னணியில்தான் 1863 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19ஆம் தேதி கெட்டிஸ் பர்க்கில் ஆப்ரகாம் லிங்கன் தனது புகழ்பெற்ற உரையை நிகழ்த்தினார். இந்த உரைக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்புதான் உள்நாட்டுப்போரில் இறந்த கறுப்பின மக்களுக்கு அஞ்சலியோடு வரும் தலைமுறையினர்க்கு ஊக்கத்தையளித்தார். அவ்வரையாக இவ்வாறாக அமைந்தது. அதாவது, அமெரிக்க நாட்டினைச் செல்வமிக்க நாடாக நிர்மாணித்தவர்கள் கறுப்பர்களே. அதேவேளையில் கறுப்பர்களை நிறத்தால் ஒடுக்கிய நாடும் இந்நாடே. தற்போது நம்முன்னோர்களை எண்ணி இவ்வொடுக்கு முறைக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்து போராடுவோம் என்று உரை நிகழ்த்தினார்.

“இந்தப் போர்க்களக் கல்லறையை அவர்களுக்காக அர்ப்பணிக்கவோ புனிதப்படுத்தவோ மதிப்புசெய்கவோ முடியாது. வாழ்ந்து மடிந்த வீரர்கள் நம் சக்திக்கு மேலாகவே இந்தப் போரைப் புனிதப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்”1 என்று உள்நாட்டு போர் குறித்தும் இறந்த கறுப்பின வீரர்களின் தியாகம் குறித்தும் ஆப்ரகாம் லிங்கன் கறுப்பின இளைஞர்களிடேயே உத்வேகத்தை அளிக்கும் வகையில் பேசினார். அதேபோல், அவருடைய அரசாட்சி குறித்து நம்பிக்கையளிக்கும் விதத்தில் கூறும்போது,

“இவர்களின் இறப்பு வீணானது அல்ல என்றும் இந்தத் தேசம் சுதந்திரத்தின் புதிய பிறப்பைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்றும்: மக்களால், மக்களுக்காக, மக்களே நடத்தி வரும் அரசாங்கம் இம்மண்ணில் என்றென்றைக்கும் அழியாது என்றும் உளமார உறுதியளிப்போம்”2 என்றும் குறிப்பிட்டார். அதாவது, கறுப்பின மக்களுக்களின் உரிமைகளுக்காக தனது பதவியின் மூலம் செயல்படுத்தக்கூடிய செயல்களைச் செய்து முடித்தவர்.

மார்ட்டின் லூதர் கிங் (Martin Luter King 1929 - 1968)

மார்ட்டின் லூதர் கிங் கறுப்பின மக்களின் பாதுகாவலராகவும் இனப் பகையை எதிர்த்த போதகராகவும் செயல்பட்டார். ஆப்ரிக்க - அமெரிக்க மனித உரிமை இயக்கத்தில் தலைவராக இருந்தவர். காந்திய வழியில் வன்முறையற்ற அறப்போராட்டத்தைப் பயன்படுத்தியவர். உலக அரங்கில் அமெரிக்காவின் மீது கற்பிக்கப்பட்ட புனிதப் பிம்பங்களை சரித்து உண்மையைப் பறைசாற்றியவர். குறிப்பாக, 1955, டிசம்பர் 1இல் கறுப்பினப் பெண் ரோசா பார்க்ஸ் அமெரிக்காவிலுள்ள க்ளீவ் லேண்ட் அவென்யூ பேருந்தில் பயணம் செய்யும் போது இருக்கையில் அமர்ந்தாலும், வெள்ளையர்கள் ஏறிய பிறகு இடம் கொடுக்காவிருந்ததாலும் அவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். இந்நிலையின்தான் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுத்தருவது போன்ற போராட்டங்களை நடத்திவரும் மார்ட்டின் லூதர் கிங்கிற்கு பேருந்துப் பயணப் பிரச்சினை கவனத்திற்கு வருகிறது. இந்நிலையில், பெண் ரோசா பார்க்: கைதிற்கு எதிராகக் கிங் போராட்டத்தை மேற்கொண்டு வெற்றியும் பெற்றார். இப்போராட்டத்தில் வெள்ளையர்களுக்கும் அமெரிக்க அரசிற்கும் பொருளாதார இழப்பு ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போராட்டம் கிங்கிற்கு மக்களவில் பெரிய நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

மார்ட்டின் லூதர் கிங் 28 ஆகஸ்ட் 1963 அன்று வாஷிங்டனில் உள்ள ஆப்ரகாம் லிங்கன் நினைவகத்தில் ‘எனக்குக் கனவு இருக்கிறது’ என்ற புகழ்பெற்ற உரையை 2,50,000 மக்கள் முன்னிலையில் நிகழ்த்தினார். அதில் 60,000 பேர் வெள்ளை

இனத்தவர்கள். இவ்வரை உலகளவில் பெரும் கவனத்தைப் பெற்றது. இவ்வரையில், கறுப்பின முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரமாக நடமாடும் உரிமை, கட்டுப்பாடற்றை புழங்கும் உரிமை என மனித உரிமைகளை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அதேபோல், வெள்ளையர்கள் அனைவரையும் எதிர்ப்பது நமது போராட்டத்தை வெற்றியடையச் செய்யாது. அதனால், நமது உரிமைக்காகத் துணைநிற்கும் வெள்ளையர்களோடு சேர்ந்து உரிமைகளை வென்றெடுக்க வேண்டும் என்றும் கிங் குறிப்பிட்டார். அதாவது, “கறுப்பின விடுதலையும் வெள்ளையின விடுதலையும் ஒன்றெனக் கருதும் வெள்ளையின மக்கள் இன்று வெகுவாக வளர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் சான்றாகவே பல வெள்ளையின மக்களை இங்கு நாம் காண்கிறோம். நம்மால் தனித்துப் பயணிக்க முடியாது.”³

அதேவேளையில், மார்ட்டின் லூதர் கிங்கின் கருத்தை மால்கம் எக்ஸ், முகமது அலி போன்றோர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். வெள்ளையர்களால் ஒருபோதும் கறுப்பர்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்று மால்கம் எக்ஸ் விமர்சனம் செய்தார். இதுபோன்ற விமர்சனங்களை எதிர்கொண்ட நிலையிலும் தொடர்ந்து கறுப்பின மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடியவர் மார்ட்டின் லூதர் கிங்.

மால்கம் எக்ஸ் (Malcolm X)

கறுப்பின மக்களின் போராட்ட வரலாற்றில் மிக முக்கியமானவர் மால்கம் எக்ஸ். மார்ட்டின் லூதர் கிங் முதலான மிதவாதப் போராளிகளிடமிருந்து சற்று வேறுபட்டவர். என்னவென்றால், தீவிரமாகவும் நேரடியாகவும் வெள்ளையர்களை எதிர்த்துப் போராடியவர். இவருக்குப் பின்னால் பல கறுப்பின மற்றும் வெள்ளையின இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடினர். இவர் போராளியாக உருவானதற்கு இவரது தந்தை முக்கியக் காரணமாக விளங்கியவர். இவரது தந்தையான ஏர்ல் லிட்டில் கென்யா நாட்டில் பிறந்தவர். கறுப்பினப் போராளி மார்க்ஸ் கார்வியின் பேச்சுகளாலும், போராட்டங்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டவர். குறிப்பாக, கார்வியின் கொள்கைகளைப் பரப்பியும் அதற்கான செயல்பாடுகளைச் செய்து வந்தவர். இது வெள்ளையர்களுக்கு வெறுப்பை உண்டாக்கியது. அதனால், வாகனத்தை வைத்து மால்கமின் தந்தை கொல்லப்பட்டார். இச்சூழலிலிருந்து தான் மால்கம் தன்னை வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடக் காரணமாக அமைந்தது. அந்தவகையில் தான், ரவிக்குமார் எழுதிய ‘மால்கம் எக்ஸ்’ எனும் நூலிலின் முன்னுரையில் தலித் ஆளுமைகளில் ஒருவரான அயோத்திதாசர் முன்வைத்த தமிழ்ப் பௌத்தத்தையும்

மால்கம் எக்ஸ் பரப்பிய நேஸம் ஆஃப் இஸ்லாமையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“மதத்தின் ஆசிபெற்ற சாதிவெறியை எதிர்க்க அயோத்திதாசர் கண்டு முன்வைத்ததைத் தமிழ்ப் பௌத்தம், நிறுவெறியை எதிர்க்க மால்கம் கைலெடுத்த இஸ்லாமை எனக்கு நினைவுபடுத்தியது. அயோத்திதாசரின் எழுத்துகள் தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்தினவென்றால் மால்கம் எக்ஸின் பேச்சுகளும், எழுத்துகளும் உறுதியைத் தந்து போராடத் துவங்கின.”⁴ அதேபோல், கறுப்பினப் போராளிகளின் போராட்டங்கள் உலகளவில் கவனிக்கப்படுவதால் அப்போராட்டத்தோடு தலித்களும் இணைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. என்றும், “ஆப்ரிக்க அமெரிக்கர்களின் போராட்ட வரலாறாக, அதை நடத்திச் சென்ற ஒரு போராளியின் வரலாறாக இது பார்க்கப்பட்டதை விடவும் இங்கு நடந்துவரும் தலித் மக்களின் எழுச்சிகரமான போராட்டங்களின் பகுதியாக இது உணரப்பட்டதே அதிகம். அந்த விதத்தில் தலித்துகளை அமெரிக்காவுக்கும், மால்கம் எக்ஸைத் தமிழ் நாட்டுக்கும் இது சொந்தமாக்கியிருக்கிறது.”⁵ என்று அயோத்திதாசரையும் மால்கம் எக்ஸையும் இணைத்துப் புரிந்துகொள்கிறார் ரவிக்குமார்.

மால்கம் எக்ஸ் தொடங்கிய ‘நேஷன் ஆஃப் இஸ்லாம்’ என்பது ஒரு மாற்று வாழ்க்கை முறையை முன் வைத்தே தவிர, மரபான மத நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படித் தான் அயோத்திதாசரும், அம்பேத்கரும் பௌத்தத்தை ஒரு மார்க்கமாக மாற்றினார்களேயொழிய மரபான புத்தமதத்தை அவர்கள் தழுவவில்லை. இதற்கான காரணங்கள் விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டியவை.

இசைத்துறையில் ஏற்பட்ட கறுப்புப் புரட்சி

பாப்மார்லே (Bob Marley) கரீபியன் கடலில் ஜமைக்கா தீவில் நைன் மைல் எனும் கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் இசையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் ஆளுமைகளில் ஒருவராக உருவானவர். ரெகே (Reggae) இசையை மிகப் பிரபலமான இசையாக மாற்றி இன்று ‘பா’ இசையாக உலகில் நிலைபெறச் செய்தவர் பாப்மார்லி. அவரே பாடலாசிரியர், இசையமைப்பாளர், பாடகர். பா இசையை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கீதமாக மாற்றியமைத்தவர். குறிப்பாக, பாப்மார்லே பா ரஸ் தஃபாரி என்ற மதத்திலும் அதன் கடவுளான ஜா (Jah) விலும் ஆழமான நம்பிக்கை கொண்டவர். கறுப்பினமே உலகின் உயர்ந்த இனம் என்று உரக்க அறிந்தது ரஸ்தஃபாரி தத்துவம். பா மார்லி பிறப்பதற்கு முன்பே ஜமைக்காவில் கறுப்பர்கள் வாழும் பகுதிகளில் அந்தக் கொள்கை

பரவலான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது என்றும் இச்சூழலைப் பாப்மார்லியே இச்சமயத்தைத் தழுவுவதற்குச் சுதந்திரத்தை நேசிப்பதற்கும் வழிவகுத்தது என்று ரவிக்குமார் எழுதிய பா மார்லி இசைப்போராளி எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவரது வசீகர வரிகளும், ஈர்த்திழுக்கும் இசையும் உருவாக்கின. பாதிப்பினால் நியூ சிலாந்து, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா, ஜிம்பாப்வே முதலிய எத்தனையோ நாடுகளில் ஏராளமானவர்கள் ரஸ்தாபாரி மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்கள். இவர் இசைக் கலைஞனாக உருவெடுத்துக்கொண்ட காலத்தில் ஒரு நாள் நாளேட்டில் வந்த அறிக்கையைப் படிக்கிறார். அறிக்கையில் சில பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. அவை,

“கறுப்பின மக்கள் தமது நிலைமையை எண்ணித் திருப்தி அடைந்துவிட்டதாக யாராவது நினைத்தால் அது தவறு அவர்கள் மாற்றத்தை விரும்புகிறார்கள். மரியாதையை அவர்களிடம் பணமில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் அடுத்த முப்பதாண்டுகளில் நிலைமை இப்படியே இருந்து விடாது. மாற்றம் என்பது சமூக வளர்ச்சிப் போக்கில் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வெள்ளையர்கள் என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி அந்த மாற்றத்தை நாம் கொண்டு வர வேண்டும். எப்படியாவது நாம் விரும்பியதை நாம் அடைந்தே தீருவோம்...”⁶ என்ற நாளேட்டில் வந்த அறிக்கையைப் படித்த பிறகு பாப்மார்லே தனது இசைப் பயணத்தை மாற்றியமைக்கத் தொடங்கினார். தனது இசையைச் சமூக விடுதலைக்கான ஆயுதமாக்க வேண்டியதன் தேவையை அறிக்கையின் மூலம்தான் உணரத்தொடங்கினார். அவரிடையே ஏற்கனவே மார்க்ஸ் கார்வியின் பிரச்சாரம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதேபோல், ஒரு வெள்ளையருக்கு மகனாகப் பிறந்தது தனது பிறப்பில் நேர்ந்துவிட்ட பிழையைச் சரிசெய்ய மார்லி தனது கறுப்பின அடையாளத்தையே கொடியாக ஏந்தினார். குறிப்பாக, ஜமைக்கா நாட்டிலுள்ள குப்பங்களில் மக்கள் எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள், எவரால் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பவற்றை மார்லி தனது பாடல்களில் மூலம் எடுத்துக்கூறினார். அதேபோல், ரெகே இசையென்பது மக்களின் இசைதான் அது மக்களிடையே அரசியல் கருத்துகளை எடுத்துச்சொல்லக்கூடியது என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார் மார்லி. உலகளவில் ஒடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களிடையே புரட்சி நாயகனாக இன்றுவரை வலம் வருகிறார் பா மார்லி. இந்நிலையில்தான் இந்தியாவில் தலித் இளைஞர்கள் தங்களின் கலையின் ஆதர்சநாயகனாக பாப்மார்லியை வரித்துக்கொண்டனர்.

கறுஞ்சிறுத்தை (Black Panther)

1960களில் ஹர்லாம் மறுமலர்ச்சியையொட்டிக் கறுப்பின மக்களிடையே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக, கறுப்பின இளைஞர்கள் நிறவெறிக்கு எதிராக பல்வேறு இயக்கங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். அவற்றில், கறுப்பினச் சமத்துவத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு அமைப்புகள் மிக முக்கியமானவை. ஒன்று புகர் வாஷிங்டன், மார்ட்டின் லூதர் கிங், ரே, அபெர்நதி போன்ற தலைவர்களின் அகிம்சை வழிப் போராளிகள் இயக்கம். இவ்வியக்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டங்களில் வெள்ளையர்களும் பங்கேற்றனர். அதேவேளையில் நூற்றாண்டுகளாகத் தொடரும் நிறவெறி ஒதுக்கல், வன்முறை கொடுமைகளைப் போதிய அளவு எதிர்த்துப் போராடுவதால் சலிப்புற்றவர்களின் மற்றொரு இயக்கம் உருவானது. இது டு போய்ஸ், கார்வி, மால்கம் எக்ஸ் போன்ற தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் வெள்ளையர்களின் மதம், கலாச்சாரம், மதிப்பீடுகள் என அனைத்தையும் மறுதலித்து இஸ்லாமைத் தழுவின கறுப்பர்கள் தமக்கென ஒரு இஸ்லாமியத் தேசத்தை உருவாக்க மற்றொரு வகை அமைப்பையும் உருவாக்கினர். அவ்வியக்கத்தில் புரட்சிகரமான கொள்கைகள் கடைபிடிக்கப்பட்டன. அதாவது, அவர்கள் தங்கள் எஜமானர்களின் பெயர்கள் தங்கள் பெயருடன் எக்ஸ் என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். தங்களை அழைக்க வெள்ளையர்களால் உருவாக்கப்பட்ட 'நீக்ரோ' என்ற சொல்லாடலுக்குப் பதிலாக 'கறுப்பர்' என்று சொல்லைப் பெருமையுடன் கூறிக்கொண்டனர். மால்கம் எக்ஸ் மெக்கா சென்று திரும்பிய பின் 1965இல் புதிய 'கறுப்பு ஆட்சி அதிகாரம்' எனும் அமைப்பைத் தொடங்கினார். கறுப்பு ஆட்சி அதிகாரம் எனும் இயக்கத்தின் வழி கறுப்பர்களுக்கெனத் தனிப் பண்பாட்டையும், சுதந்திரத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ள முயன்றனர். அதேவேளையில் கறுப்பர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெறுவதன் மூலம் உயர்பதவிகள் பெறவேண்டும் என்றனர். கறுப்பர்கள் வெள்ளையர்களின் பண்பாட்டு மதிப்பீடுகளை விட்டுத் தமக்கான மதிப்பீடுகளையும் அழகியலையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். இம்மாதிரியான கொள்கைகள் செயல்வடிவம் பெறல் இருப்பதைக் கண்ட ஹென்றி நியூட்டன், பாபி ஸ்கேல் எனப் படித்த இரு கறுப்பின இளைஞர்களால் 1966இல் ஒக்லாந்தில் 'கறுப்புச் சிறுத்தை இயக்க'த்தைத் தொடங்கினர். ஸ்கேல் இவ்வியக்கத்தின் தலைவராகவும், நியூட்டன் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்றனர். மாணவர் அறவழி குழுவைச் சேர்ந்த கார்மிகோல் பின் அதன் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றார். 'சிறுத்தைகள் எவரையும் முதலில் தாக்குவதில்லை. அது போன்றதே நம் இயக்கம்' என்று கொள்கையை

வகுத்துக்கொண்டனர். மேலும் அவர்கள் தங்களை மால்கம் எக்ஸ்சின் பிள்ளைகள் என்று அழைத்துக்கொண்டனர். மார்ட்டின் லூதர் கிங், மால்கம் எக்ஸ் ஆகியோரின் படுகொலைகள் கறுப்புச் சிறுத்தைகளைக் கொதித்தெழுச் செய்தன.

இயக்கம் தொடங்கிய நான்காண்டுகளில் கறுப்புச் சிறுத்தைகள் பெறும் வளர்ச்சி பெற்றனர். 70 கிளைகளில், 3000 இளைஞர்கள் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தனர். அதேசமயத்தில் கடுமையான ஒழுக்க விதிகள் கடைபிடிக்கப்பட்டன. இயக்கத்திற்கென்று முத்திரைகள், கறுப்புத் தோலாடைகள் அவர்களின் சீருடையாக அணிவிக்கப்பட்டன. மேலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கெதிராக பேரணிகள், போராட்டங்கள், மறியல்கள், கண்டனங்கள் போன்ற செயல்பாடுகள் வெள்ளையர்களை நிலைகுலைய வைத்தன. அதுவரையில் கறுப்பின இளைஞர்களாக மட்டும் செயல்பட்டுவந்த கறுப்புச் சிறுத்தையில் வெள்ளையினத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் பங்கேற்றனர். அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை முன்வைத்துச் செயல்பட்ட இவ்வியக்கம் அமெரிக்க அரசாங்கத்திடம் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். கறுப்பர்களின் போராட்டங்கள் வேலைவாய்ப்புக்காகவும், கறுப்பர்களைச் சுரண்டுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வீடு, கல்வி, நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் நடத்தப்பட்டன. இது தவிரப் போலீஸ் வன்முறைகளை எதிர்த்தும், சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ள நீக்ரோக்களை விடுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்பதும் அவர்களது கோரிக்கையாகும். கறுப்பர் மீதான வழக்குகளை விசாரிக்கக் கறுப்பு நீதிபதிகளே நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றனர்.

கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கம் கறுப்பின எழுச்சியையும் மார்க்சியத்தையும் இணைத்துப் போராடினர். கறுப்பின மக்கள் விடுதலைக்கான கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கம் ஒரு மார்க்சிய லெனினியக் கட்சியே. இது மார்க்சியத்தைச் செயல்படுத்தும் என்று நியூட்டன் அறிவித்தார். குறிப்பாக, கட்சி உறுப்பினர்களிடையே மாவே, சேகுவேரா, மால்கம், ஃபனான் போன்றோரின் கருத்துகளைப் பரப்பினர். மேலும், நாங்கள் முதலாளித்துவம், நிறவெறி என இரண்டு தீமைகளை எதிர்த்தும் போராடி வருகிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டார் நியூட்டன் என்று டி. ஞானையா எழுதிய 'அமெரிக்காவின் ஒபாமாக்களும் இந்தியாவின் தலித்துகளும்' என்ற நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார். எனவே மார்க்சியக் கருத்துகளுக்கும் கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கத்திற்குப் பின்புலமாக இருந்துள்ளது என்பது நியூட்டனின் கூற்றுவழிப் புரிந்துகொள்ளலாம். அதாவது, கறுப்பின எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் மார்க்சியப் பின்புலத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அதேவேளையில் கறுப்பின அரசியலையும் தொடர்ந்து விவாதத்திற்கு உட்படுத்தியவர்கள். அந்தவகையில், ஃபனான் மார்க்சியப்

பார்வையோடு கறுப்பின ஒடுக்குமுறையைக் கேள்விக்குட்படுத்தினார். மேலும், காலனிய அதிகாரத்தைப் பட்டவர்தமாக எழுதியும் பேசியும் வந்தவர். எனவே மார்க்சியப் பின்புலமும் கறுப்பின எழுச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளது என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கம் அல்ஜீரியா முதலான நாடுகளிலும் புரட்சிகர இயக்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற சூழலில்தான் கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கத்தைச் சிதைக்க (FBI) உளவுத்துறை பல நெருக்கடிகளைக் கொடுத்தது. காவல்துறையும் இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களைக் கொன்று குவித்தனர். காலப்போக்கில் கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கம் வலுவிழந்தது. ஆனால், இவ்வியக்கத்தால் பல மாற்றங்கள் கறுப்பின மக்களிடையே உருவாகின. குறிப்பாக, 1970-80களில் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிப்பு, ராணுவத்தில் பங்கு, கல்வி, அரசியலில் பங்கு எனப் பல மாற்றங்கள் உருவாகக் கறுஞ்சிறுத்தை இயக்கம் உதவியது. கறுப்பர்களின் மிதவாத தீவிரவாத இயக்கங்கள் வேற்றுமையின்றிக் கறுப்பின விடுதலைக்குப் போராடினர். நூறாண்டுகாலப் போராட்டங்கள் அடிமைத்தனத்தையும், வன்முறைகளையும், நிறவெறி ஒதுக்கலையும் படிப்படியாக வலுவிழக்கச் செய்தன.

கறுப்பு ஓவிய இயக்கம் (The Black Arts Movement)

இவோர் மில்லர் அமெரிக்க நா வெஸ்டர்ன் பல்கலைக் கழகத்தில் நிகழ் கலைத் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியார். இவர் எழுபதுகளில் நியூயார்க்கில் செயல்பட்ட 'ஓவிய இயக்கம்' பற்றியான ஐந்தாண்டு (1987-1992) பதிவுகளில் ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையை Race and Class July-Sep' 93 இதழில் இடம்பெற்றுள்ளது. எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையின் தழுவலாக ஆப்ரோ - அமெரிக்கன் சிறப்பிதழாக வெளிவந்த நிறப்பிரிகையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1970களின் தொடக்கத்தில் நியூயார்க் நகரில் கறுப்பர்களால் தொடங்கப்பட்ட 'கறுப்பு ஓவிய இயக்கம்' ரயில் நிலையங்களிலுள்ள சுவரங்கப் பாதைகளிலும், சுவரங்கப் பாதை ரயில்களிலும் இந்த ஓவியக் கலைஞர்கள் தமது கையெழுத்தோவியங்களைப் பதித்தனர். 'கெரில்லாக் கலைஞர்கள்', 'தலை மறைவு ஓவியர்கள்', 'தொல்வரிப்பாணி (Graffiti) ஓவியர்கள்', தூசிப்படல (Aerosol)ஓவியர்கள்' எனப் பலவாறும் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தக் கறுப்பினக் குழுக்கள் பல்வேறு உட்பிரிவுகளாகச் செயல்பட்டனர். ஆனால் இந்த இயக்கம் தோன்றிய பிறகு இணைந்து செயல்பட வழியேற்பட்டது.

முகமது அலி

வெள்ளையர்களின் பண்ணையில் கூலி வேலைச் செய்த ஒடெஸ்ஸா லீ - க்ரேடி க்ளே தம்பதிக்கு 1942 ஜனவரி 17ஆம் தேதி பிறந்தவர் தான் முகமது அலி. இவருக்குத் தோட்ட முதலாளியான கேசியஸ் மார்சலஸ் கிளே ஜூனியர்(Cassius Maricellus Clay Jr.)யின் பெயரையே சூட்டிக் கேசியஸ் கிளே என்று முகமது அலி அழைக்கப்பட்டார். இப்பெயரில் ஏற்கனவே அடிமை ஒழிப்பு அரசியல்வாதியும் இருந்துள்ளார். ஆனால் தனது வெற்றியைக் கொண்டாட உணவகத்திற்குச் செல்லும்போது கறுப்பர்களுக்கு அனுமதி இல்லையென்று கூறும்போது தான் பெற்ற தங்கப் பதக்கத்தையும் தனது பெயரையும் தூக்கியெறிந்தார் முகமது அலி. அவரே குறிப்பிடுவதுபோல, 'கேசியஸ் கிளே அடிமையின் பெயர். முஹம்மது அலீ விடுதலையின் அடையாளம்' என்று தனது பெயரை மாற்றிக்கொண்டார் முகமது அலி. 1996 ஒலிம்பிக்கில் எறியப்பட்ட தங்கத்திற்கு ஈடாக 1996 ஒலிம்பிக்கில் அதற்கு ஈடான ஒரு தங்கப் பதக்கத்தை வழங்கி அவரை அமெரிக்க அரசு மதிப்புசெய்தது. முகமது அலி தனது 21 ஆண்டுகள் தொழில் முறை(Professional) குத்துச் சண்டை வாழ்க்கையில் 61 போட்டிகளில் ஈடுபட்டு 56 வெற்றிகளைக் குவித்துள்ளார். அவற்றில் மூன்று உலகச் சாம்பியன் பட்டங்கள். சிறது காலம் மதப் போதகராக இருந்த அலீ கறுப்பின ஒடுக்குமுறை எதிராகக் குரல்கொடுப்பதற்குக் கறுப்பின முஸ்லிம் இயக்கத்தில் இணைத்துக்கொண்டார். குறிப்பாக, கறுப்பின மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் மீட்சிக்காகவும் தன்னை அர்பணிக்கத் துணிந்த முகமது அலி, மார்ட்டின் லூதர் கிங்கின் போரட்டங்களையும் செயல்பாடுகளையும் விமர்சித்து வந்தார். இஸ்லாமியத் தேசம்(Nation of Islam) என்ற அமைப்பின் உறுப்பினரான, மால்கம் எக்ஸ் நிகழ்த்திய உரையால் கவரப்பட்டுத் தன்னை முழுமையாக இஸ்லாம் மார்க்கம் சார்ந்த அணுகுமுறையோடு வெள்ளையர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தார் முகமது அலி. அமெரிக்க வெள்ளையர்களிடம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“ஓ... அமெரிக்கா, நான் உன்னில் ஓர் அங்கம். ஆனால் அதை நீ அங்கீகரிக்க மறுக்கிறாய். என்னை அகம்பாவம் பிடித்தவன் என்கிறாய். பரவாயில்லை, அது என் பெயராகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும். அது என் பெயர். உன்னுடையது அல்ல. என்னுடைய இலட்சியம் என்னுடையது, உன்னுடையது அல்ல. என்னைச் சகித்துக்கொள்ளப் பழகிக்கொள்”7 என்று கூறியுள்ளார். இக்கூற்று அம்பேத்கர் தலித் மக்களை எண்ணி இந்திய அரசாங்கத்திடம் தலித் மக்கள் இந்தியாவில் அங்கமற்ற அங்கமாக (A Part Apart) நடத்தப்படுகிறார்கள் என்ற கூற்றினைப் பொருத்திப்

பார்ப்பது அவசியமாகிறது. எனவே, கறுப்பின வீரர்களையும், ஆளுமைகளையும் வெள்ளையர்கள் இழிவானவர்களாகவே கருதினர். இவற்றையெல்லாம் எதிர்த்துக் கடைசி வரை போராடி நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோனார் முகமது அலி. அவரது இறுதிச் சடங்கில் அமெரிக்க அரசால் குரான் வாசிக்கப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவாக

காலந்தோறும் கறுப்பர்கள் நடத்திய போராட்டங்களைத் தொகுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் இன்று அடைந்த உரிமைகள் என்பது எளிமையாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை என்று நமக்கும் புலனாகிறது. அதைப்போல், மால்கம் எக்ஸ், மார்ட்டின் லூதர் கிங், கார்வி போன்றவர்களின் போராட்டங்கள் மாயா ஏஞ்சலோ, ஹெரியட் ஜேகப்ஸ், டோனிமோரிசன், சிமாண்டா என்கோசி அடிச்சி, அலெக்ஸ் ஹேலி உள்ளிட்ட எழுத்தாளர் உருவாகுவதற்கு அடித்தளமிட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளையில், இந்தியாவில் நிலவுகிற இனரீதியிலான பாகுபாட்டைப் பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் கறுப்பின மக்களோடு ஒப்பிடுகிறார். எனவே, கறுப்பர்கள் கறுப்பு நிறத்தைப் போர்க்கொடியாக உயர்த்திப் பிடிப்பதற்கு இதுபோன்ற இயக்கங்கள் முன்னணியாக நின்றன. இந்நிலையின் கறுப்பர்களின் உரிமைப் போராட்டம் உலகளவில் முன்னுதராங்களாவும் முதன்மையாகவும் திகழ்கிறது. இன்றைய தலித் இலக்கியங்களின் தன் வரலாற்றையும் கறுப்பர்களின் தன்வரலாற்றையும் ஒப்பிட்டும் பார்க்கும் அளவிற்குக் கறுப்பிலக்கியம் வளர்ந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழில்: இஸ்கரா, காலத்தின் குரல், கிழக்கு பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு, டிசம்பர் - 2022, (ப-12).
2. மேலது, ப - 19.
3. மேலது, ப-19.
4. ரவிக்குமார், மால்கம் எக்ஸ், முதல்பதிப்பு : டிசம்பர் - 2010, ப-7.
5. மேலது, ப-8.
6. ரவிக்குமார், பா மார்லி இசைப்போராளி, ப-54
7. அப்துல் ஜப்பார், குதுப்தீன், அப்துல் சமது, நிறவெறியைக் குத்தி வீழ்த்திய வித்தகன், இலக்கியச்சோலை பதிப்பகம், ப-9.

கூத்தராற்றுப்படை குறிப்பிடும் நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியலும் பண்பாடும்

ச.வாசுதேவன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

இலக்கியத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,

தஞ்சாவூர் - 613 010

மின்னஞ்சல் : shankarvasu98@gmail.com

முன்னுரை

பண்பட்ட காலச் சூழலில் மக்களின் மகிழ்விற்காகவும் பண்பாட்டு விழுமியமாகவும் விளங்கியவை கலைகளாகும். கலைகளைத் தனது தொழிலாகக் கொண்டு நிகழ்த்தி வரும் ஆளுமையாளர்களாக இருப்பவர்கள் கலைஞர்கள். கலைஞர்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டின் உச்சமாக விளங்கிய காலம் சங்கக் காலம். தனித்தனிப் பாடல்களாகப் பாடப்பட்டவை பத்துப்பாட்டு எனும் தொகுதி உள்ளடங்கும் இதில் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களாகச் சூட்டப்படுபவை ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்களிலேயே அடி வரையறைகளால் பெரிய நூலான கூத்தராற்றுப்படை மன்னனிடம் இருந்து பரிசில் பெற்ற கூத்தன் மற்றொரு கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டது. தொல்காப்பியம் ஆற்றுப்படைக்கான இலக்கணம் கூறும் பொழுது கூத்தர் என்னும் மரபு வழிக்கலைஞரில் இருந்து தொடங்குகிறார். தொல்காப்பியர் கூட்டும் ஆற்றுப்படை இலக்கணங்களுக்கு உட்பட்டுப் பெருங்கௌசிகனாரால் பாடப்பட்ட கூத்தராற்றுப்படையில் குறிப்பிடும் நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியலையும் பண்பாட்டையும் திறம்பட விளக்குவது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்காகும்.

கூத்தராற்றுப்படையும் கலைஞர்களும்

கூத்தராற்றுப்படை கூத்தர் பொருநர் பாணர் விறலியர் ஆகிய கலைஞர்களின் வகைகளைப் பட்டியலிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. கூத்தரின் வாழ்வியல் தெளிவாக விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கூத்தர்கள் கலைகளையும், இசைக்கருவிகளை இசைப்பதையும் தங்களது அன்றாட வாழ்வியலின் பணியாகவே

மேற்கொண்டுள்ளனர். கூத்தர்கள் கூத்து நிகழ்த்துபவர்களாகவும் கூத்தினை மன்னனிடம் நிகழ்த்திக் காட்டிப் பரிசு பெறுபவர்களாகவும் வரையப்பட்டுள்ளனர். சங்க இலக்கியச் செவ்வியல் மரபில் பண்களுக்கு என்றே தனி இடம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. கூத்தர்கள் நாடகம் நடிப்பவர்களாகவும் பாணர்கள் யாழ் மீட்டிப் பாடுபவர்களாகவும் விறலியர்கள் ஆடிப்பாடி மகிழ்விப்பவர்களாகவும் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிகழ்த்து கலைஞர்களின் பண்பாட்டு ஆவணப் பதிவாக மலைபடுகடாம் விளங்குகின்றது. கூத்தன் தான் கூற வரும் கருத்தினை முன்னமே திறம்படத் தொகுத்து விளக்குவதை,

“ஆற்றின் அளவும் அசையுணர் புலமும்
வீட்டு வளன்சுரக்கும் அவன் நாடுபடுவல்வல்சியும்
மலையும் சோலையும்மாப் புகழ் காணமும்

தொலையா நல்லிசை உலகம் உடு நிற்ப.....” (மலைபடு)

என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம். “கூத்தர் என்பவர் தனிக்கூத்திலும் கதை தழுவி வரும் கூத்திலும் வல்லவர்” என்கிறார் மா.ராசமாணிக்கனார். (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பக் : 45) அவரே, “பொருநர் என்பவர் ஏர்க்களம், போர்க்களம் சென்று பாடும் கூத்தர்” எனவும் கூறுகின்றார். (மேலது, பக் : 45)

கூத்தரை மலைபடுகடாம் கொடிச்சியர், கோடியர் எனும் சொல் கொண்டு வழங்குகின்றது.

விறலியரின் குரல் திறத்தை,

“இரும்புது கருலிய இன் குரல் விறலியர்” (மலைபடு : 358 அடி)

என்கிறது மலைபடுகடாம். தொல்காப்பியம் ஆற்றுப்படைக்கான இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. அவை,

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க் அறிஞர்இ

சென்ற பயனெதிர் சொன்ன பக்கமும்” (தொல்.புறத் : 36)

கூத்தராற்றுப்படையில் குறிப்பிடப்படும் கூத்தரும் விறலியும் முழவு, பெருவங்கியம், யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளைக் கொண்டு அரசனை வாழ்த்திப் போற்றும் மரபினராக இருந்துள்ளனர் என்பதை,

“நெடுங்கடைத் துவன்றி முன்றிலை அணுகி

முரசு இருப்பவும் தூம்பு இமிரவும்

விறலியர் யாழின் நரம்போடு புணர்ந்து” (மலைபடு : அடிகள்)

எனும் பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. கூத்தராற்றுப்படை நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடிப்பதோடு மட்டுமல்லாது அவர்களின் பண்பாட்டினையும் கலை மரபுப் பதிவுகளையும் ஆவணப்படுத்தித் தன்னுள் பதிவுசெய்துள்ள கலைக்களஞ்சியமாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம்.

கூத்தராற்றுப்படை குறிப்பிடும் இசைக்கருவிகளும் இசைக்கும் கலைஞர்களும்

கூத்தராற்றுப்படை மக்களின் வாழ்வியல் குறித்துக் கூறும்பொழுது பலவகைப்பட்ட ஓசையைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. அதிலும் குறிப்பாகக் கொடிச்சியர் (கூத்தர்) பாடல் பாடிப் புலியால் ஏற்பட்ட காயத்தை ஆற்றும் பண்பாட்டின் விழுமியத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளது. மலைபடுகடாம் கூத்தரைக் கோடியர் என்ற பெயரால் வழங்குகின்றது. இசைக்கருவிகளை 'இயங்கள்' என்னும் சொல்லைக் கொண்டு பதிவுசெய்கின்றார் டாக்டர் மா.ரா (பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பக் : 529)

பெரிய வகையான இசைக்கருவிகளைக் நெடும்பல்லியங்கள் என்றும், சிறிய வகையான இசைக்கருவிகளை குறும்பல்லியங்கள் என்றும் அழைப்பர். (மேலது, பக் : 529) ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கில் இசைக்கருவிகள் மூன்றாவதாக உள்ளது. சமணர் நூல்களில் ஆடவர் கலைகள் எழுபத்திரண்டு என்றும் பெண்களுக்கு உரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. (தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறு, பக் : 492)

நன்னன் சேய் நன்னனை கூத்தர்கள் காணச் செல்லும்போது அவர்கள் இசைக்கருவிகளை மூட்டைக் கட்டி எடுத்துச் சென்றனர் என்றும் அக்கருவிகளை நான்கு வகையாக வகைப்படுத்தி உரையாசிரியர்கள் உரைகண்டுள்ளனர் எனபது தெளிவு. அவை, தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி.

தோற்கருவிகள் குறிப்பிடும் கூத்தராற்றுப்படை

தோற்கருவிகள் என்பவை ஆவின், மறி, கலைமான் ஆகிய விலங்குகளின் தோலால் செய்யப்படும் இசைக்கருவிகளாகும். நன்கு இறுகி வார்ப்பிடிக்கப்பட்ட மத்தளம் எல்லாக் கருவிகளுக்கும் அடிப்படையானது. சிறுபறை (ஆகுளி) சல்லிகை, கரடிகை (தட்டைப்பறை) மாக்கினை, ஒரு கண் மாக்கினை என்னும் பறை, பதலை, எல்லரி, முழவு, உடுக்கை, பம்மை (பம்பை) போன்ற கருவிகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இவ்விசைக்கருவிகள் பற்றி,

“விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்

திண்வார் விசித்த முழுவோ டாகுளி

நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில்” (மலைபடு, 2-4 அடிகள்)

எனும் பாடலடிகள் கூறுகின்றன. மத்தளம் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒரு பகுதி கண், மறுபகுதி தொப்பை(வயிறு). சமகாலத்தில் தெருக்கூத்துக்குப் பயன்படும் முக்கியமான இசைக்கருவியாகவும் மத்தளம் (மிருதங்கம்) உள்ளது.

துளைக்கருவிகள் குறிப்பிடும் கூத்தராற்றுப்படை

துளைக்கருவிகள் என்பவை, காற்றின் இயக்கத்தால் ஒலி தரும் கருவிகள். காற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இசைக்கருவிகள் பண்ணுக்குப் பயன்படும் பண்கருவிகளாகும். பண்கள் திணையை மையமிட்டதாகும். திணைசார் மக்களின் பயன்பாட்டிற்கு உரியது. துளைக்கருவிகள் பற்றிய நுட்பமான விடயங்களை இசைத்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் வகைப்படுத்தினாலும் மலைபடுகடாம் பல்வேறு கருவி வகைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

குழல், வங்கியம், தூம்பு, நெடுந்தூம்பு, குறுந்தூம்பு, நெடுவங்கியம் (யானையின் துதிக்கையினை ஒத்தது), ஊது கொம்பு (மாட்டின் கொம்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டது) ஆகிய இசைக்கருவிகளின் வகைகள் பற்றிய பதிவுகள் உள்ளன.

“கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி

இளிப்பயிர் இமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு

விளிப்பது.....” (மலைபடு, 6-8 அடிகள்)

கூத்தராற்றுப்படை குறிப்பிடும் நரம்புக் கருவிகள்

நரம்பினைக் கொண்டது நரம்புக்கருவிகளாகும். நரம்புக் கருவிகளை இந்நூல் குறிக்குமிடத்து ‘யாழ்’ எனும் ஒரு கருவியை மட்டும் பதிவு செய்கின்றது. யாழின் இயல்புகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. பெருங்கௌசிகனார் இசைத்தலைத் தொடுதல் என்னும் சொல்லைக் கொண்டு கையாண்டுள்ளார். யாழ் நான்கு வகைகளை உடையது. அவை பேரியாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ், மகரயாழ். இதில் பேரியாழ், சீறியாழை மட்டும் மலைபடுகடாம் குறிப்பிடுகின்றது. யாழ் பாணர்களின் வாசிப்புக் கருவியாக உள்ளது. “இசையையும் கூத்தையும் வளர்த்துப் போற்றிய குடியினர் பாணர்” என்கிறார் முனைவர் நர்மதா. (ஆடற்கலையும் தமிழ் இசை மரபுகளும், பக் : 24) யாழ் பண்கருவியாகும். யாழை வருணிக்கும் இந்நூல் மற்ற இசைக்கருவிகளைக் காட்டிலும் இக்கருவிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

யாழைப் பொன்றிறம் பூட்டப்பட்ட தோலைக் கொண்டு போர்த்தியுள்ள நிலையைக் காணமுடிகின்றது. யாழின் தன்மைக்கேற்ப 'நல்யாழ்' என்னும் சொற்றொடரைப் பல இடங்களில் ஆற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றன. அவை,

“மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டு சீறியாழ்
நரம்புமீ திறவா.....” (மலைபடு, 534 - 535 அடிகள்)

என்றும்,

“களங்கனி அன்னக் கதழ்ந்து கிளர் உருவின்
வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் - வள் உயிர் பேரியாழ்.....” (மலைபடு, 36 - 37 அடிகள்)

என்றும் பதிவுகள் உள்ளன.

கூத்தராற்றுப்படை குறிப்பிடும் கஞ்சக் கருவிகள்

கஞ்சக் கருவிகள் என்பவை பித்தளை, உலோகங்கங்களால் ஆக்கப்படுவது. பித்தளையை (கஞ்சம் - வெண்கலம்) தகடாக வடித்து உருவாக்கப்படுவது இக்கருவி. இதனைத் 'தாளம்' என்பர். கூத்துக் கலைஞருக்கு மத்தளமும் தாளமும் இருகண்களாகும். தாளத்தை மலைபடுகடாம் 'பாண்டில்' என்று குறித்துள்ளது. இதனை, உலோகத்தாளம் என்பார் நச்சினார்க்கினியர். (மலைபடு, பக் : 59) இதனை,

“நுண் உருக்கு உற்ற விளங்கு அடர் பாண்டில்” (மலைபடு, 4 அடி)

என்கின்றது.

முடிவுரை

கலைஞர்களுக்குப் பண்பாடும், கலையியலும் அன்றாட வாழ்வில் கடைபிடிக்கும் தலையாய தொழிலாக விளங்கின. கூத்தராற்றுப்படையே அதற்குச் சான்றாதாரம். தமிழ்ப் பண்பாட்டு பெட்டகமான பத்துப்பாட்டில் கூத்தராற்றுப்படை கூறும் நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியல் தனித்துவச் செவ்வியல் தன்மை பெற்றிருப்பினும், இசையை மருந்தாகக் கொண்டு காயம் ஆற்றுதல் (இன்றைய பாடம் போடும் முறை), பாட்டுப் பாண்பாடு, இசைக்கருவிகளின் அளவு, செய்முறைத்தொழில் நுட்பம், பண்களைக் கையாளும் திறம் ஆகியவற்றை நோக்குங்கால் சங்ககாலக் கூத்தராற்றுப்படை குறிப்பிடும் கலைஞர்களின் நீட்சியே சமகாலத் தெருக்கூத்துக் கலையின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது என்பதை இவ்வூய்வுக் கட்டுரை தீர்க்கமாய்க் கூறுகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சங்க இலக்கியம் மலைபடுகடாம் (பத்துப்பாட்டு - 2), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு, சென்னை.
2. ஆடற்கலையும் தமிழிசை மரபுகளும், தொ.ஆ சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், முதல் பதிப்பு : 2021, சாகித்திய அகாதெமி வெளியீடு, சென்னை.
3. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, உ.ஆ ச.வே.சுப்பிரமணியன், 15 ம் பதிப்பு : 2019, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
4. சங்க இலக்கியம் (பாட்டும், தொகையும்), எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, முதல் பதிப்பு : 2012, முல்லை நிலையம், மதுரை.
5. பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், இரண்டாம் பதிப்பு : 2019, சாகித்திய அகாதெமி வெளியீடு, சென்னை.
6. தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறு, தொ.ஆ பேரா.சண்முகசுந்தரம், காவ்யா வெளியீடு, பதிப்பு : 2022, சென்னை.
7. மலைபடுகடாம், உ.ஆ ப.சரவணன், தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம், முதல்பதிப்பு : 2022, சென்னை.

சூழலியல் நோக்கில் நற்றிணையில் வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள்

வி.ஜெயபிரியா

உதவிப்பேராசிரியர்,

முதுகலை(ம)தமிழாய்வுத்துறை,

மருதர் கேசரி ஜெயின் மகளிர் கல்லூரி,

வாணியம்பாடி.

மின்னஞ்சல் : jayapriyamkjc@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நற்றிணையில் வெள்ளிவீதியார் பாடல்களைச் சூழலியல் நோக்கில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்

Ecology, Oikos, Logos, அன்றில், தாழை மலர், யாமம்.

சூழலியல் விளக்கம்

Logos - கற்றல் என்னும் கிரேக்கச் சொற்களிலிருந்து தோன்றியது 'Ecology' என்ற சொல் முதன்முதலாக 'ஏர்னஸ்ட் ஹாகடகெல்' என்பவரால் 1869இல் கையாளப்பட்டது. இதற்கு உயிர்களுக்கும் அவைத் தொடர்பான கல்வி சூழலியல் எனப்படுவது உயிரினங்களுக்கும் அவை வாழும் பகுதிக்கும் இடையிலான உறவுநிலை தொடர்பான கல்வி என விளக்கம் கூறலாம். 'சூழலமைப்பு' என்பது சூழலியலில் குறிப்பிடத்தக்கதொரு கூறுபாடாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் பல்வேறுபட்ட உயிரினத் தொகுதிகள் தங்களுக்குள்ளும் தாம் வாழும் சூழலுடனும் கொண்டுள்ள தொடர்பை விளக்குவது சூழலமைப்பு எனலாம்.

1963இல் Engone Odum

“இயற்கையின் அமைப்பையும், தொழிற்பாட்டையும் பற்றிய கற்கை” என வரைவிலக்கணப்படுத்தினார். பின்னர் இந்தச் சூழலியல் ஒரு வகையில் தற்சூழலியல், ஒன்றியச் சூழலியல் என இருவகையாக அணுகப்படும். பின்னர், குடித்தொகை,

சாக்கியம், சூழ்நொகுதி உயிற்கோளம் எனப் பல்வேறு மட்டங்களில் உயிருள்ள, உயிரற்ற கூறுகள் ஆராயப்படும்.

'Oikos', 'Logos' என்னும் கிரேக்கச் சொற்களிலிருந்து தோன்றியது 'Ecology' என்னும் சூழலியல் எனப்படுவது உயிரினங்களை அவற்றின் வாழ்விடங்களில் கற்றல் எனலாம். அதாவது, சுற்றுச் சூழலில் உள்ள உயிரற்ற, உயிருள்ள கூறுகளைக் கற்கும் கற்கையாகும்.

சூழலமைப்பு

அன்றைய சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் பிரதிபலிப்பு என்பது புலவர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் தான் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை, இறைவழிப்பாடு, சமூகம், உணவுமுறைகள், இயற்கையோடு அவர்கள் கொண்ட பற்றினை எடுத்து இயம்புகின்றது. அவ்வகையில் தமிழிலக்கிய உலகில் சங்ககாலப் புலவர்கள் தங்கள் பாடலில் சூழலியலுடன் அகம் (ம) புறம் சார்ந்த பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். ஒரு சிறந்த சூழலியல் திறனாய்வினைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழில் தோன்றியுள்ளதை நமக்குப் பறைசாற்றுகின்றன. சூழலியல் திறனாய்வைச் சங்க இலக்கியத்தில் பொருந்தப் பார்த்தால் பழந்தமிழரிடம் காணப்படும் பல்லுயிரின வேறுபாடும். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் மக்கள்தொகைப் பெருக்கம், அதன் காரணமாக உருவான நகர்மயமாக்கம் போன்றவை இயற்கையும் சுற்றுச்சூழலையும் அதிக அளவில் பாதித்துள்ளதை அனைவரும் அறிவர். ஆற்றுமணல் மலைகளைக் குவாரிகளாக மாற்றி, விளை நிலங்களை வீட்டுமனைகளாக மாற்றியும் ஏரிகளையும், குளங்களையும் அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளாகவும், வணிகவளாகமாகவும் மாற்றி விலங்குகளை இறைச்சிக்காகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்ற இக்காலகட்டத்தில்

சுற்றுச்சூழலோடு ஒன்றி வாழாத வாழ்வை வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்பது வருத்தம் அளிக்கின்றது.

நற்றிணையில் வெள்ளிவீதியார் பாடலில் சூழலியல் சிந்தனைகள் வெள்ளிவீதியார்

கடைச்சங்கம் சார்ந்த பெண்பாற் புலவர்களுள் ஒருவர் வெள்ளிவீதியார். இவர் தம் கணவனைக் காணாது தேடினார் என்பதை அகநானூற்றில்,

“நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடெ

வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்

செலவயர்த் திசினால் யானே”¹ (அகநானூறு - 147)

அகநானூறு ஔவையார் பாடல் மூலம் அறியலாம். இதனால் ஔவையாருக்கு முந்தையவர் என்று அறியமுடிகின்றது. வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள் திணைவிவரம் சார்ந்து நான்கு பாடல்களும், குறிஞ்சி சார்ந்து இரண்டு பாடல்களும், மருதம் நெய்தல் சார்ந்து ஒவ்வொரு பாடலுமாக இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் எக்காரணத்தாலோ தம் கணவனை விட்டுப்பிரிந்து தனித்து வாழ்ந்திருந்தார் என்பது அவர் பாடல்கள் வழி அறியப்படுகின்றன. இவ்வாய்வு கட்டுரை நற்றிணையில் வெள்ளிவீதியார் பாடல்களில் சூழலியல் சிந்தனைகள் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது.

இலக்கியம் எவ்வாறு இயற்கையை ஓர் அழகியல் பண்டமாகப் புனைந்து வந்துள்ளது? எவ்வாறு பெண்ணியம், பாலின அணுகுமுறை மூலம் இந்த உலகத்தைப் புரிய முயலுகிறதோ அதுபோல இத்திறனாய்வு பூமியின் இயற்கைச் சூழலின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து இலக்கியத்தையும் பண்பாட்டையும் புரிந்து கொள்ள முயலுகிறது என்பார் செ.வை.சண்முகம். ‘சங்க இலக்கியத்தில் சுற்றுச்சூழல்’ என்னும் தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வெள்ளிவீதியாரின் நற்றிணையில் 335 - நெய்தல் திணை பாடல் வேட்கை மிகுதியால் தோன்றும் உணர்ச்சியைத்,

“திங்களும் திகழ்வான் ஏர்தரும் இமிழ்நீர்ப்

பொங்கு திரை புணரியும் பாடு ஒவாதே

யாமம் உய்யாமை நின்றன்று

காமம் பெரிதே களைஞரோ இலரே”²

என்ற பாடலில் திங்களும் திகழும் வானத்தில் தோன்றுகின்றது. கடலும் பொங்கும் அலையோடு ஒலிக்கிறது. கடல்நீரும் தாழையும் நிரம்பிய நீரையும் பல பூவையுமுடைய கானலில் முள்ளுடைய இலையைக் கொண்டது. சோறு எடுத்துச் சொறியும் அகப்பை

போலக் கூம்பிய அரும்பு மலர்ந்து நறுமணத்தைக் காற்றில் வீசுகிறது. காற்று, அம்மணத்தோடு கரிய பெரிய பனையில் மோதுகிறது.

அன்றில், அப்பனை மரத்தில் உள்ளது. என் பக்கத்து வந்து உரக்கக் கத்துகிறது. என் காமம், இவை யாவற்றாலும் பெரிதாகிறது. அக்காமத்தைப் போக்கும் தலைவர் அருகில் இல்லை என இயற்கை வனப்பு யாவும் தலைவனைப் பிரிந்து வாழ்பவர்களுக்குத் துண்பத்தை மட்மே தரும். அங்ஙனமே இப்பாட்டிலும் நிலவு, கடல், தாழைமலர், அன்றில், யாழிசை அனைத்தையும் சூழலியல் நோக்கில் உள்ளதாகவே உள்ளது.

நிலவே நீல் நிற விசும்பில் பல் கதிர் பரப்பி

பால் மலி கடலின் பரந்து பட்டன்நே

ஊரே ஒலி வரும் சும்மையொடு மலிபுதொகுபு ஈண்டி

கலி கெழு மறுகின், விழவு அயரும்மே

கானே பூ மலர் கருலிய பொழில் அகம்தோறும்

அதனால், என்னோடு பொரும் கொல் இவ் உலகம்?

உலகமொடு பொருள் கொல், என் அவலம் உறுநெஞ்சே?"³

நிலவு, நில நிற வானத்தில் வெண்ணிறமான பல கதிர்களையும் பரப்பில் பால் நிறைந்த கடல் போலப் பரந்துபட்டது. ஊர், ஒலிக்கூட்டத்தோடு மக்கள் நிறையச் சேர்ந்து திரண்டு ஆரவாரமான தெருக்களில் திருவிழா கொண்டாடும் அழகிய மலர்கள் நிரம்பிய பொழில்கள் தோறும் வண்டுகள் தாம் விரும்பிய துணை வண்டுகளோடு ஊதும். புனைந்த அணிகலன் நெருகிழுமாறு செய்த தனிமைத் துயரத்தோடு மிக நீண்ட இராப் பொழுது முழுவதும் கண் உறங்காமல் இருக்கின்றேன். அதனால் இவ்வுலகம் என்னைத் தாக்கிப் போர் புரியுமோ? (அ) உலகத் தோடு என் துயருற்ற நெஞ்சம் போர் செய்யுமோ? அறியேன். இப்பாடலில் ஆகாயம், கடல், காடு, சோலை, வண்டு அனைத்தும் இயற்கை சார்ந்தது.

நற்றிணையில் பாடல் எண் 70,

"சிறு வெள்ளாங்குருகே! சிறுவெள்ளாங்குருகே!

துறை போகு அறுவைத் தாமடி அன்ன

நிறம் கிளர் தூவிச் சிறு வெள்ளாங்குருகே?

எம் ஊர் வந்து, எம் உண்துறைத் துழைஇ,

சினைக் கெளிற்று ஆர்கையை அவர் ஊர் பெயர்தி

அனைய அன்பினையோ, பெரு மறவியையோ

ஆங்கண் தீம் புனல் ஈங்கண் பரக்கும்

கழனி நல் ஊர் மகிழ்நர்க்கு என்

இழை நெகில் பருவரல் செப்பாதோயே!⁴

சிறிய வெளிய நாரையே! சிறிய வெளிய நாரையே நீர்த்துறையிலே வெளுத்த வெள்ளாடையின் மாசற்ற மடி போன்ற வெள்ளை நிறமான சிறகுகளையுடைய சிறிய வெளிய நாரையே, நீ எம் ஊரில் வந்து எமது நீர் உண்ணும் துறைகளில் துழாவிக்கெளிற்று மீன்களை உண்ணுகிறாய். பிறகு அவர் ஊருக்குத் திரும்பிப் போகிறாய். அங்கேயுள்ள இனிய நீர் இங்கே பரவிக் கிடக்கும். வயல்களையுடைய நல்ல ஊரியினை என் அன்பருக்கு நீ எனது அணிகள் கழன்ற நோயைச் செப்பாமல் இருக்கிறாய் நீ அவ்வாறாய அன்புடைய பறவையா? (அ) பெரிய மறதியுடைய பறவையோ எனத் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தன் பிரிவுத்துண்பத்தைப் பறவைகளின் வழி விளக்குகின்றாள்.

முடிவுரை

சங்கக் காலச் சமூகம் இயற்கை வருணனை வாழ்வியல் உணர்வு, உரையாடல், உளவியல் உணர்வு, உவமைகள், இன்பம் மற்றும் துன்ப உணர்வுகள் அனைத்தும் மேகம், மழை, காடு, மலர், இலை, விலங்குகள், பறவைகள், ஆறு, மலை, மரங்கள் என அனைத்தும் இயற்கையொடு ஒன்றியதாகவே உள்ளன. அவ்வகையில் வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள் அனைத்தும் அவ்வகையில் உள்ளன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

மதிப்பீடு

வெள்ளிவீதியார் அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் அந்தந்த நிலத்திற்குரிய முதற், கரு, உரிப்பொருளைச் சுட்டி நிற்கின்றன. தாம் வாழ்ந்த இயற்கைச் சூழலைப் படைப்பில் அடையாளப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சங்கப் பாடல்களைப் பாடிய ஆண் படைப்பாளிகளைவிடப் பெண் படைப்பாளிகளின் பாடல்கள் இயற்கை சார்ந்த பதிவுகள் அதிகளவில் இடம் பெற்றிருப்பதாக உணர்கிறேன்.

இயற்கையை ஒரு தனித்த உயிரியக்கமாகக் கருதிப் பெண்படைப்பாளர்கள் தமது பாடல்களில் பதிவு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்பு

1. அகநானூறு மூலமும் உரையும், பாடல் - 147, பக் - 449.
2. நற்றிணை மூலமும் உரையும், பாடல் - 335, பக் - 619.
3. நற்றிணை மூலமும் உரையும், பாடல் - 348, பக் - 645.
4. நற்றிணை மூலமும் உரையும், பாடல் - 70, பக் - 125.

சே.இராமானுஜம் நாடகங்களில் விளிம்புநிலை மக்கள்

க.சிவரூனசம்மந்தம்

பகுதிநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

(Ref.No:05944),

அரசினர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி),

கும்பகோணம் - 612002.

மின்னஞ்சல் : manalagaramghs@yahoo.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பேராசிரியர் சே.இராமானுஜம் தம் நவீன நாடகம் இயற்றியிருப்பினும் விளிம்புநிலை மக்களின் நிலைப்பாடுகளை எண்ணற்று எடுத்துரைத்துள்ளார். அவற்றுள் கலை, இலக்கியம், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றின் அறிவார்ந்த செழுமையின் தொகுதியே ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாடு எனலாம். தற்போது தலித்தியம் பற்றியும் தலித்துகளும் தலித் அல்லாதவர்களும் தற்காலத்தில் நவீன இலக்கியத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நாடகத்தை இயற்றியுள்ளார்கள். பழங்காலத்தில் பல்வேறு இனக் குலப்பிரிவினைகளாக வைசியர், வேளாளர், தச்சர், கொல்லர், ஐயர் என்று தொழில் சார்ந்தே வழங்கப்பட்டன. அப்பொழுது அனைத்து இனங்களும் ஈடாகவே கருதப்பட்டன. காலப்போக்கில் அறிவியலும் வளர்ச்சி அடைந்தன. மேலும், மனிதனுக்குள்ளே பணம், வசதி வந்ததும் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணம் தொடங்கத் தொடங்கியது. பலர் தலித் என்பதற்கு உடைக்கப்பட்டவர், நொறுக்கப்பட்டவர், பழிக்கப்பட்டவர், முகம் கிழிந்தவர், சிதறடிக்கப்பட்டவர், அடையாள மற்றவர், முகவரி இழந்தவர், பெயரில்லாதவர் என்று பொருள்படுகிறது. விளிம்புநிலை மக்கள் என்பவர்களைப் பன்முகத்தன்மை கொண்டவராக அறியப்படுகிறது.

முன்னுரை

பேராசிரியர் சே.இராமானுஜம் நவீன நாடகத்தில் மக்களின் துன்பநிலை, அடித்தட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், நாகரிகம் தம் நாடகத்தின்

மூலம் விளிம்புநிலை மக்களின் நிலையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இவர் தமிழ், மலையாள நாடக அரங்கிற்குத் தனது எழுத்து, பேச்சு, இயக்கம், பயிரங்கம் மூலம் பங்களிப்பைச் செய்தவர். இவர் எழுதிய நாடகங்கள் பதினெழு, இலக்கியத் தமிழ் நாடகங்கள் முப்பத்து மூன்று, மலையாள நாடகம் இருபத்தி எட்டு, ஆங்கில நாடகம் ஆறு, இந்தி நாடகம் இரண்டு என எண்ணற்ற நாடகம் இயற்றியிருப்பினும் விளிம்புநிலை மக்களின் நிலைபற்றிய நாடகமாக மொளக்குறம், செம்பவளக்காளி, முகப்போலி போன்ற நாடகத்தில் உள்ள கருத்துகளை ஆராயப்பட உள்ளது.

விளிம்பு நிலை மக்களும் வன்கொடுமைகளும்

இனமும் வர்க்கமும் தோன்றிய காலம் முதல் தற்காலம் வரை மிருகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மரியாதையும் மனித நேயமும் இந்த மண்ணில் வாழும் மக்களுக்குத் தீட்டு ஏற்படுத்துகின்ற தொழிலைச் செய்து காக்கின்ற புறச்சாதியினராக தலித்துகள் மீது இந்தச் சமூகம் வைப்பதில்லை. தலித்துகள் இனம் ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் சுரண்டப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். தலித் மக்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இன்னல்களும், உயிர் இழப்பும், கற்பு இழப்பும் சமூக அவலமாக அமைகின்றன. இத்தகைய வன்கொடுமைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைவது இனம் என்னும் கொடுங்கருவியாகும். இச்சாதி குறித்துப் பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“சாதிப்பிவினிலே தீவை முட்டுவோம்

சந்தை வெளியினிலே கோலை நாட்டுவோம்

வீதிப் பிரிவினிலே விடையாடிடுவோம்”¹

எனக் கூறி, இனம் என்பது மிகக்கொடிய சக்தி. அது சமூகத்தின் ஆணியேரையே அசைத்துவிடும் எனவே அதனை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்கிறார். அத்துடன் பழங்காலத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு, ஆண், பெண் வேறுபாடு அனைவரும் சரிசமம் கிடையாது என்பதனை இருந்துள்ளது. இதனை உணர்த்தும் வண்ணம் அனைவரும் ஈடாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்காகக் கணியன் பூங்குன்றார்,

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா”²

எனத் தொடரும் புறநானூறுப் பாடலிலும்,

“பெரியோரை வியத்தலும் இவமே

சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இவமே”³

எனும் அடிகள் தமிழர்கள் வாழும் நிலம் முழுவதும் ஓர் இனமாக வாழ வேண்டும். வேறுபாடுகளை வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகிறார்.

மௌனக்குறம் ஆண், பெண் சங்ககாலத்து அகவன் மகளிலிருந்து இன்றைய குறவஞ்சி நாட்டியம் வரை நாயகப் பாங்கான குறத்தி பிம்பம் காலங்காலமாகத் தமிழ் மண்ணில் கலந்து நிற்பதாகும். இயற்கையோடு இணைந்தும் உறவு கொண்டு மனிதத்தின் சமத்துவமான பாடல் உணர்வு சிதறாமல் நிற்பது குறவாழ்வின் அம்சமாகும். ஆண், பெண் உறவின் பாலுணர்வுப் பரிவர்த்தனை சமமாகப் புலப்படுத்திக் கொள்ளும் பாங்கு அவ்வாழ்வின் இயல்பாகும்.

ஆண்

நாடகத்தில் உரையாடும்போது “இந்தப் பொம்பளங்க சமாச்சாரம் தெரியாதா! உச்சாணி கொம்புல தூக்கி விடறதும் அவங்கள் தான் ஒரேடியா ஆலமர அடிமரத்து வேருல போட்டு உடைக்கிறத்தும் ஆவதும் பெண்ணால நாடு அழிவதும் பெண்ணால தானே என்றும் பொறந்ததிலிருந்து பொனமாகிற வரைக்கும் பெண்களுக்குச் சீர்வரிசை கொடுத்தே போண்டி ஆகிற நிலைமைதான் இன்றைக்கு” என்பதை,

“கல்யாண மேடையை

ஒப்பனை செய்வதற்காகக்

கணவுகள் கண்ட

கண்ணிப் பூக்கள்

சவப்பெட்டியின் மேனியில்

சரிந்து விழுந்தன”⁴

தொடக்கக் காலக்கட்டத்தில் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை அற்றவர்களாக இருப்பதனால் ஆண்கள் வரதட்சணை, குடும்ப வன்கொடுமை போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். வரதட்சணை பெண்ணின் உயிரையும் குடும்பத்தின் உயிரையும் போக்கும் அளவிற்குச் சொல்கிறது. இதனைக் கவிஞர் மு.மேத்தா எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பெண்

உரையாடுகிறாள் ஒரே அடியாய்ப் பெண்களை இழிவுபடுத்தாதீர்கள். ஆணானப்பட்ட முப்பெரும் கடவுளர் செஞ்ச செயல் தெரியுமா உங்களுக்கு அனுசுயா தேவிகிட்ட ஆம்பள புத்தியக் காட்டிடாங்க அம்பனமா உணவு பரிமாறனும்னு கேட்ட

உடனே அவங்களைக் குழந்தைகளாக்கிப் பாலூட்டினாள். தன்னிகரில்லாத தாய் உணர்வுக்கு ஈடுண்டோ எனக் கேட்டாள்.

“உன்னைப் பெற்றவனும் பெண்தானே - சீராட்டி

வளர்த்தவனும் பெண்தானே”⁵

எனக் கேட்டாள். இதனைப் புதுமை பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வாகப் பாரதியார்,

“நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்

திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்

செம்மை மாதர் திரும்புவ தில்லை”⁶

இதன் மூலம் ஆண், பெண் சமத்துவம் போன்ற சமூகத்தில் மலரும் வேலை பிரினை பாகுபாடுகள் மறையும்.

குறவன் குறத்தி

குறவன் தன் குறத்தியைத் தேடி நகர் வளத்திற்கு வருகிறான். வரும்போதே தன் சிங்கி ஒரு நாளும் தன்னை விட்டுப் பிரிந்தது கிடையது என்று புலம்பியபடியே நகர்ப்புறத்தில் உள்ள மக்களிடம் கேட்டுக்கொண்டே ரேஷன்கடை, ரயில்வே ஸ்டேஷன், சினிமாக்கொட்டா, காடெல்லா தேடிப்பார்த்து வருகின்றான். இவர் மலைவாழ் மக்கள் என்றும் குறவன் மலைத்தேன் எடுப்பவனாகவும், குறத்தி குறி சொல்பவள், வேட்டையாடி உணவு அருந்துபவர்களாகவும், விலங்குகளிடம் காத்துக்கொள்ள வாயில்கள் குறுகியவாய் அமைத்துப்பார்க்கல் என்றும் ஊரில் உள்ள மக்கள் குறவனைப் பார்த்து ஏளனம் செய்கிறார்கள்.

“கட்டியம் - ஏய்யா! உன் சிங்கி என்ன... செத்தா போயிட்டா?

ஒப்பாரி வைக்கிறியே! போய்யா”⁷

எனத் தேடிப்பாரு எனச் சொன்னார்கள்.

“குருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பை”⁸

இதனை, சங்க இலக்கியத்தில் குறிஞ்சிப்பாட்டில் குறவன் குறத்தி வாழ்வைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

செம்பவளக்காளி - பவளவல்லி

பவளவல்லி பரத்தையாகக் காட்சி அளிக்கிறாள். பவளவல்லிக்கு திருமணம் நடக்க அன்று இரவே அந்நாட்டின் சேனைத் தலைவன் பவளவல்லி வீட்டிற்கு வர மன்னன் தம்மை அழைத்துவரச் சொல்லிக் கட்டளை இட்டுள்ளார். ஆனால் பவள

வல்லியோ கற்புநெறி காத்து நின்றல் காவலர் தம் கடமை அல்லவா என்றுகூற சேனைத் தலைவன், அதனை மறுத்துப் பவளவல்லியை மன்னன் இருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறான். மன்னன் பவளவல்லியை அடைய நினைக்கிறான். சோர்ந்த பவளவல்லி துடிப்புகளையும் வலுவையும் சேர்த்துக் கொண்டு கூச்சலிடுகிறாள். கையில் கிடைத்த கருவியால் தன்னை மாய்த்துக் கொள்கிறாள். அவை,

“பாவையவள் தன்னுயிரை
மாய்த்துக் கொண்டாள்
சுயமான அறநெறிக்கோர்
உயிரைத் தந்தாள்”⁹

பவளவல்லி நினைத்திருந்தால் மன்னரின் சுக வாழ்வுக்கும் பொருளுக்கும் விரும்பி வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் புதுப்பெண்ணாக உருவெடுத்தால். இதனையே பாரதிதான்,

“ஆடை, அணிகலன், ஆசைக்கு வாசமலர்
தேடுவதும், ஆடவர்க்குச் சேவி திரும்புவதும்
அஞ்சுவதும் நானுவதும் ஆமையைப் போல் வாழ்வதும்
கெஞ்சுவதுமாகக் கிடக்கும் மகளிர் குலம்
மானிடர் கூட்டத்தில் வலிவற்ற ஓர் பகுதி”¹⁰

புதுமைப் பெண்ணானவள் பெண்ணுக்குரிய, பொருள்களின் மீது அதிக நாட்டமின்மை, அடிமைப் பண்பு இல்லாமை, அஞ்சாமை, நாணாமை, அடங்கி ஒடுங்கி வாழாமை, கெஞ்சாமை ஆகிய பண்பு நலன்களோ திகழ்தல் சாலச்சிறந்தது என்று அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

முகப்போலிகள் மருமகள் - மாமனார்

இந்நாடகம் ஓரங்க நாடகம் ஆகும். உலகத்தில் உண்மையான முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. காரணம் அனைத்திற்கும் சுயநலம் இதில் கணவன், தன் மனைவி, தந்தை, தாய், ஊரில் உள்ளவர்களிடமும் தன்னிடம் பணியாற்றுபவர்களிடம் உண்மையான முகத்தோடும், குணத்திலும் இல்லாமல் இருக்கிறான். அதனை, மனைவி எடுத்துரைக்கிறாள். நிமிடத்திற்கு நிமிடம் முகத்தை மாற்றுவது நல்லது கிடையாது. அனைவரிடமும் உண்மையாக நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று எடுத்துரைக்கிறாள். ஆனால் கேட்க மறுக்கிறான். தன் மாமனாரிடம் உங்கள் பிள்ளை உண்மையான முகத்தோடு பழக மாட்டகிறார்கள், போலியான முகத்தோடு உள்ளார்

எனக் கூறுகிறாள். ஆனால், 'மாமனாரோ என் பிள்ளையை உள் வசமாக்கப் பார்க்கிறாய்' எனக் கூறுகிறான். இறுதியில் உண்மையான முகத்தோடு மாறுகிறான்.

கணவன்

எவரிடத்திலும் உண்மையாக இல்லாமல் முகப்போலி அணிந்து கொண்டு வாழ்கிறான். மனைவியும் கேட்டாள் காரணம் நான் அடிக்கடி வெளி உலகோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதனாலும் அங்கே எனக்கு மதிப்பு, பெருமை, வாழ்த்து, வசதி எல்லாம் உண்டு. மற்றவர்களிடம் பல்லைக் கடிக்கவும், பல்லிளிக்கவும், பாராட்டவும், பாராட்டப்படவும், அதிகாரம் செய்யவும், முறைத்துக்கொள்ளவும் மற்றவர்களை முட்டாளாக்கவும் பல நிலைகள் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது என்கிறான். ஆனால் பல நிலைகள் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது என்கிறான். ஆனால் மனைவியே இது நிரந்தர வாழ்க்கை கிடையாது. அனைவரிடம் உண்மையாக இருங்கள். தம்மிடம் வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கிறது என்ற மற்றவர்களை இழிவுபடுத்தாதீர்கள் என்கிறாள். இதனையே நிலையற்றது என்று பாம்பாட்டிச் சித்தர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“நாடு நகர் வீடுமாடு நற்பொருள் எல்லாம்

நடுவன் வரும்போது நாடி வருமோ

கூடுபோன பின்பு அவற்றால் கொள்பயன் என்னோ?

கூத்தன் பதங்குறித்து நின்று ஆடாய்ப் பாம்பே”¹¹

மாட மாளிகைகளும், கூடக் கோபுரங்களும், வண்ண மண்டபம் மதில் கூற்றிய அரண்மனை மற்றும் செல்வங்கள் எல்லாம் நம் கூடவே வருவது இல்லை.

தொகுப்புரை

மலைகளிலும் காடுகளிலும் பூர்வக் குடிமக்களை அழித்துப் பெருங்கலாச்சாரங்கள் பரவலாக்கப்படும். பூர்வீ குடிமக்கள் அடிமையாக்கப்பட்டு வேறு கலாச்சாரத்தின் கீழ் நசுக்கப்படுவதும் உலக வரலாற்றை உருவாக்கிய வன்முறை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வரலாற்றில் நிலம் பறிக்கப்படுவதும் உண்டு. கலாச்சாரமும், நம்பிக்கைகளும் பறிக்கப்படுவது ஒன்றாகவே நடந்து வருகிறது. நவீன நாடகங்கள் குறித்த செய்திகளை வெகுசன மக்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நாடகக்காரர்கள் நாடக விழாக்களை நடத்தி வருகின்றனர். நவீன நாடகத்தில் சடங்குகளும், சம்பிரதாயங்களும் பெண்ணை அடிமைத்தனத்தையும் உடைத்தலை முன் வைத்தே விழிப்புணர்வு கொண்டுவரும் வகையில் நாடகம்

பிரதிபலித்தல் வேண்டும். அதன் முன் வைத்தே சே. இராமானுஜம் இயற்றிய மொளக்குறம், செம்பவளக்காரி, முகப்போலி மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பாம்பாட்டிச் சித்தர் (தொ.ஆ), சித்தர் பாடல்கள், ப.123.
2. கணியன் பூங்குன்றனார் - புறநானூறு - பா.192, ப.464.
3. மேலது, ப.465.
4. மூ.மேத்தா, கண்ணிர்பூக்கள், ப.39.
5. சே.இராமானுஜம், மொளக்குறம், ப.314.
6. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.544.
7. சே.இராமானுஜம் மொளனக்குறம், ப.320.
8. சா.வே.சுப்ரமணியன், சங்க இலக்கியம், குறிஞ்சி, ப.153.
9. சே.இராமானுஜம், செம்பவளக்காளி, ப.308.
10. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.39.
11. ஞா.மாணிக்கவாசகன், மணிமேகலை பாடல், ப.40.

தமிழ் இலக்கியங்களில் பாண்டிய நாட்டுச் சித்திர மாடங்கள்

முனைவர் குகவிமணி

விரிவுரையாளர், வண்ணக்கலைத்துறை,

அரசு கவின்கலைக்கல்லூரி,

சென்னை - 600 003.

மின்னஞ்சல் : kavimaniku@gmail.com

அறிமுகம்

பாண்டிய நாடு பல வளங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க நாடாக விளங்கியுள்ளது. குறிப்பாக விவசாயம், விவசாயம் சார்ந்த வணிகம், கலைகள் எனப் பல துறை சிறப்புகள் பாண்டிய நாட்டிற்கு உண்டு. அதன் எச்சமாக, இன்றைக்கும் சான்றாக உள்ளதுதான் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில். இக்கோவில் கட்டடக்கலைக்கும், காண்பியல் கலைக்கும் உலகப்புகழ்பெற்ற விளங்குகின்றது. இதேபோல் பாண்டிய நாட்டில் சங்கம் மருவிய காலம் முதலே பல கட்டுமானங்கள் கலைகளின் இருப்பிடமாக இருந்துள்ளன. குறிப்பாக, ஓவியக்கலைக்கென இக்கட்டுமானங்களில் சித்திரக்கூடம், சித்திரமாடம் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்ட இடங்கள் இருந்துள்ளன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றில் 'சித்திரத்தை ஒத்த அழகு வாய்ந்த வீடுகள்' பாண்டியர்களிடத்தில் இருந்ததை அறியமுடிகின்றது. பாண்டியர்கள் (தமிழர்கள்) வீடுகளை அழகு படுத்திடச் சிவப்புநிற மண், வெள்ளைச்சுண்ணாம்பு, பச்சிலைச்சாறு போன்ற வரைப்பொருட்களைக் கொண்டு அழகிய வண்ண ஓவியங்களை வரைந்துள்ளனர். அவ்வாறு வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் நிறைந்த வீடுகள், அரண்மனைகள், சித்திர மாடம் என்ற பொருண்மையில் சொல்லாட்சிகள் பல காணப்படுகின்றன. சித்திர மாடங்கள் வழியாக, பாண்டியர்கள் (தமிழர்கள்) ஓவியத்தில் பெற்றிருந்த புலமையை,

“ஓவத் தன்ன உருகெழு நெடுஞ்சுவர்” (பதி.11:28)

“ஓவத் தன்ன விடனுடை விரைப்பின்” (புறம்.251:1)

“ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்இல்” (அகம்.98:11)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதாவது “ஓவியம் வீட்டைப் போல இருக்கிறது என்று கூறக்கூடிய காலம் போய், வீடு ஓவியத்தைப் போல இருக்கிறது என்று கூறக் கூடிய காலம் தோன்றுவதற்கு நீண்டகால இடையீடு வேண்டும். ஓவியத்தை நன்கு பழகிப் பயிற்சி பெற்று, அதனை ரசிக்கும் நிலை ஏற்பட்ட பின்பே ஓவியத்தைப் போல வீடு இருக்கின்றது எனக் கூற முடியும்”. எனவே, மக்களின் வழக்கில் உள்ள தன்மைகளையொத்த மேற்கண்ட சங்க இலக்கிய அடிகள் தமிழர்கள் ஓவியக்கலையில் பெற்றிருந்த சிறப்பினை உணர்த்துகின்றன.

சித்திர மாடம்

பாண்டிய நாட்டில் சங்கக் கால மக்கள் அரண்மனை, வீடு, பொது இடங்கள் ஆகியவற்றில் வண்ண ஓவியங்களை வரைந்து வைத்தனர். மன்னனது மாளிகையில் அரசன் ஓய்வெடுக்கும் இடம், அந்தப்புரம் போன்ற இடங்களிலும் ஓவியங்கள் இருந்துள்ளன.

பாண்டியரின் அரண்மனையில் சித்திரங்கள் நிறைந்த ஒரு தங்குமிடம் இருந்தது. இது ‘சித்திர மாடம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது. பாண்டியன் நன்மாறன் இச்சித்திர மாடத்தில் தங்கியிருந்த போது உயிர் நீத்ததாகப் புறநானூறு தெரிவிக்கிறது. இதனால் இம்மன்னன் ‘சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்’ என்று அழைக்கப்பட்டான்.

அரண்மனை

மதுரையில் பாண்டியரின் அரண்மனையில் அழகு மிக்க ஓவியங்கள் இருந்ததாக ‘நெடுநல்வாடை’ கூறுகின்றது. பாண்டியனது அரண்மனையின் அந்தப்புரச் சுவர்கள் செம்பினை உருக்கிச் செய்தது போன்று உறுதியாக இருந்தன. வெள்ளியைப் போன்று வெண்மையான சுதை பூசிய அச்சுவர்கள் மீது மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் கொடிகள் வண்ண வியமாக வரையப்பட்டிருந்ததை,

“வெள்ளியன்ன விளங்கும் சுதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரள் திண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்
உருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇக்
கருவொடு பெயரிய காண்பின் நல்லில்”

என்று நெடுநல்வாடை பாடல் அடிகள் 110-114 தெரிவிக்கின்றன.

அதேப்போல், பாண்டி மாதேவி அமர்ந்திருந்த அந்தப்புரக் கட்டிலுக்கு மேலே இருந்த விதானச் சுவரில் ஓவியங்கள் வரையப் பெற்றிருந்தன. இவற்றில் மேட இராசி முதலிய இராசிகளின் உருவங்கள் இருந்தன. மேலும் பாண்டியரது குல முதல்வனான சந்திரனோடு அவனது காதல் மனைவி உரோகிணி சேர்ந்திருக்கும் காட்சியும் தீட்டப்பட்டிருந்தது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்திருந்த பாண்டி மாதேவி அவ்வோவியத்தைக் கண்டு தானும் உரோகிணியைப் போன்று எப்போதும் கணவனோடு சேர்ந்திருக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தங் கொண்டதாகக் கீழ்கண்ட நெடுநல் வாடை அடிகள் (159-163) கூறுகின்றன.

“புதுவது இயன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
திண்நிலை மருப்பின் ஆடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலல் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பின் செல்வனோடு நிலைஇய
உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி நெடிதுயிரா”

எழுத்து நிலை மண்டபம்

மதுரைக்கு அருகிலுள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட மண்டபம் ஒன்று இருந்தது. இது எழுத்து நிலை மண்டபம் என்றும் எழுதெழில் அம்பலம் என்றும் அழைக்கப்பட்டதாகப் பரிபாடல் கூறுகிறது. முருகனுக்குரிய குன்றத்திலுள்ள இம்மண்டபத்தில், காமன் தனது மெல்லிய மலர்க்கணையைக் கொண்டு அவனது சிறப்பு மிக்க தொழில் நுட்பம் சிறந்து விளங்கும்படி வரைந்தது போன்ற வண்ண ஓவியம் வரையப் பட்டிருந்தது என்று பரிபாடல் அடிகள் (18 : 27-29) தெரிவிக்கின்றன.

“நின்
எழுதெழில் அம்பலங் காமவேள் அம்பின்
தொழில் வீற்றிருந்த நகர்”

இரதி, மன்மதனின் உருவங்கள் இம்மண்டபத்தில் வரையப் பட்டிருந்தன. மேலும் கௌதமனின் மனைவி அகலிகை மீது ஆசை கொண்டு வந்த இந்திரன் பூனை வடிவில் வந்து கௌதமன் வீட்டில் நுழைந்தது, நிறையழிந்த அகலிகையின் கோலம், வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்த கௌதமன், அகலிகை மீது கோபம் கொண்டு அவளைக் கல்லாக்கியது முதலிய காட்சிகள் திருப்பரங்குன்றத்து எழுத்து நிலை மண்டபத்து

ஓவியத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. இதனைப் பரங்குன்றத்திற்கு வந்தவர்கள் கண்டு ஆவலுடன் ஒன்றிப் போய் அங்குள்ள காட்சிகளைக் குறித்துப் பேசியுள்ளதைப்

“இரதி காமன் இவளிவன் எனாஅ
விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரும்
இந்திரன் பூசை இவளக லிகைஇவன்
சென்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
ஒன்றிய படிவிதென் றுரைசெய் வோரும்

இன்ன பலபல யெழுத்துநிலை மண்டபம்“ என்று பரிபாடல் அடிகள் (19:48-53) கூறுகின்றன.

தொல்தமிழகத்தில் நாடாளுமன்றம் அரசர் வாழும் அரண்மனைகள், செல்வந்தர்கள் வாழும் மாளிகைகள், ஆடலரங்குகள், கோவில் மண்டபங்கள், பொதுமன்றங்கள் முதலிய இடங்களின் கட்டடச் சுவர்கள், மேற்கூரைகள், துணிகள் ஆகியவற்றில் ஓவியங்களை வரைந்து அழகு செய்தனர். ஓவியங்களில் நின்றல், இருத்தல், கிடத்தல் ஆகிய மனித இயல்புகளையும், வீரம், சாந்தம், சினம், வியப்பு, உவகை முதலிய மெய்பாடுகளையும், உத்தமம், மத்திமம், அதமம் மற்றும் தசதாளம், நவதாளம், பஞ்சதாளம் முதலிய அளவுகளையும் வலியுறுத்துவது தமிழருக்குரிய ஓவிய மரபுகளாக விளங்குகின்றன. அத்தகைய அனைத்துச் சிறப்புகளையும் விவரிக்கும் அழகிய ஓவிய மாடங்கள் பாண்டிய நாட்டில் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

சங்கக் காலத்தில் செழித்திருந்த ஓவியக்கலை இடைக்காலத்தில் சிதைந்து மறைந்து போகத் தொடங்கியது. மறைந்து கொண்டிருந்த ஓவியக்கலைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆவர். சித்திரம் வல்ல ஓவியர் தமது கைத்தொழிலால் சிறப்புடன் வரைந்து வைத்த ஓவியச் சீலையைப் போர்த்தியது போன்று உவவனம் (ஒரு தோட்டம்) பூம்புகாரில் இருந்தது என்று கீழ்க்காணும் மணிமேகலை பாடல் வரிகள் (3:167-169) கூறுகிறது.

“வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கை படாம்போர்த்த ததுவே
ஒப்பத் தோன்றிய உவவனம்“

இத்தகைய ஓவிய மரபானது பாண்டிய நாட்டில் மட்டுமல்லாது தமிழகம் முழுமைக்கும் இருந்துள்ளதைப் பலவகையான இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இருப்பினும் தமிழர்களின் ஓவியத் தொன்மையை விளக்கும் சான்றுகளாக, பாண்டிய நாட்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கியக் குறிப்புகள் மற்றும் இன்றளவும் உள்ள சித்தன்னவாயில் குகை ஓவியங்கள் திகழ்கின்றன. ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட பலவகை இடங்களை அதன் பயன்பாடு மற்றும் தன்மையின் அடிப்படையில்,

“சித்திரம்பலம்

சித்திரக்கூடம்

ஓவியச் செய்கையின் நிலாவரி முற்றம்

சித்திரம் கைவினை கண்ணார் மாடம்

சித்திரம் பயின்ற செம்பொன் விதானம்

சித்திரமுதுசுவர் என அழைக்கப்பட்டதாக”

மேற்கண்ட பெருங்கதை பாடல் வரிகளால் அறியலாம். இத்தகைய தொன்மை வாய்ந்த பாண்டிய நாட்டு ஓவியங்களையும், கலைகளையும் நாம் காக்கவேண்டியதும் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்த வேண்டியதும் இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாக முன்வைக்கின்றேன்.

(சான்றாக: சித்தன்னவாசல் 7ஆம் நூற்றாண்டு மேல்விதான தாமரைத்தடாக ஓவியம்)

சான்று நூல்கள்

1. டாக்டர். இராசமாணிக்கனார்.மா(2011), தமிழகக் கலையும் பண்பாடும், சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்.
2. இராமகிருஷ்ணன் .எஸ்., (1973), இந்தியப் பண்பாடும், தமிழரும், மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
3. டாக்டர். இராசு. பவுன்துரை (2004), தமிழக ஓவியக்கலை மரபும் பண்பாடும், சிதம்பரம் மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் கையாளும் எண்ணுப்பெயர்கள்

திருமதி ஜே.எஸ். ஊர்மிளா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சௌராஷ்ட்ர கல்லூரி (தன்னாட்சி),
மதுரை - 625004.
மின்னஞ்சல் : js.urmila@gmail.com

முன்னுரை

இலக்கியங்களில் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது ஒவ்வொரு இலக்கிய ஆசிரியருக்கு ஒவ்வொரு தனித்தன்மை உண்டு. அத்தகைய வகையில் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் முருகனை வழிபட வரும் மும்மூர்த்திகளையும், அவர்களோடு வரும் தேவகணங்களையும் அறிமுகப்படுத்தும்போது எண்ணுப்பெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார். தனித்தனியே பெயரைக் குறிப்பிடாமல் அவர்களுடைய சிறப்பினை உணர்த்தும் எண்ணுப்பெயர்களால் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வெண்ணுப்பெயர்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எண்ணுப்பெயர்கள்

“எண் என்பது எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல், சார்த்தல், எண்ணல் முதலிய அளவைகளால் எண்ணப்படும் பருப்பொருளும், நுண்பொருளுமாகிய வடிவங்களையும், உருவங்களையும், தனியாகவும், குழுவாகவும், நிரலாகவும், உணரவும், உணர்த்தவும் அமைத்து வழங்கும் கணிதக் குறியீடாகும். அவற்றைச் சுட்டி உணர்த்தும் சொற்கள் எண்ணுப்பெயராகும். எண் என்பது எண்ணுதலான் அமைந்த காரணப்பெயராகும். எண்ணுப்பெயர்கள் பெயர்களின் இயற்பெயராகா பொருளை அளவிட்டுணர்த்தும் குறிப்புப் பெயர்களேயாகும்” என்கிறது வாழ்வியல் களஞ்சியம்.

தமிழ் மொழியில் எண்ணுப்பெயர்களை ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, நூறு, ஆயிரம், கோடி, தாமரை, வெள்ளல், ஆம்பல் எனக் கூறுவர். இவ்வெண்ணுப் பெயர்கள் திணை, பால் விசுவயொடு கூடி இருவர், நால்வர், எண்வர், பதின்மர், முப்பத்துமூவர், நூற்றுவர் எனப்பொருளின் தொகுதிப் பெயராகவும் வரும் என்கிறது வாழ்வியல் களஞ்சியம். அவற்றை மனதில் கொண்டு

பல ஆசிரியர்கள் இலக்கியங்களில் எண்ணுப்பெயர்களைக் கையாளுவதைக் காணமுடிகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் எண்ணுப்பெயர்களை அழகாகக் கையாண்டுள்ள விதம் வியப்பிற்குரியதாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம் பெறும் எண்ணுப்பெயர்

திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம் பெறும் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஒன்பது, பன்னிரண்டு, பதினெட்டு, முப்பத்து மூன்று, நாற்பத்தெட்டு, நூறு, ஆயிரம், பலர் என்ற எண்ணுப்பெயர்களை நக்கீரர் பயன்படுத்தியுள்ள விதத்தினைக் காணலாம்.

ஒன்று

சிறந்த மனிதன், சிறந்த பொருள் என்று ஒன்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். சிவனுக்கு 'ஏக்நாத்' என்ற ஒரு நாமம் உண்டு. எல்லா மதங்களும் கடவுள் ஒருவரே என்கிறது. நாம் நம் முகத்தை நோக்குகையில் நமக்கு இரண்டு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு மூக்குத்துளைகள் உள்ளது. ஆனால் வாயும், நாக்கும் மட்டும் ஒன்று தான் உள்ளது. ஏனென்றால் நாம் வார்த்தைகளை விட்டு விட்டால் மீண்டும் அதைத் திரும்பப் பெற இயலாது. இதனை மனதில் கொண்ட நக்கீரர்,

“இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை” (பா-57)

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் இருவேறு உருவம் இணைந்த தூரனுடைய ஒரு உடம்பைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பல் கதிர் விரிந்தன்று, ஒரு முகம்,...” (பா.92)

இப்பாடலடியில் ஆறு முகனுடைய ஒருமுகம் பெருமையை உடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பல கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“... ஒரு முகம்,

ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்

காதலின் உவந்து வரங்கொடு தன்றே” (பா.92-94)

இப்பாடலடியில் ஒரு முகம் தன் மேல் அன்பு செய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாக நடந்து அவர் மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும் பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“... ஒரு முகம்

குறவர் மட மகள், கொடி போல் நுசுப்பின்

மடவரல், வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்றே” (பா.100-102)

இப்பாடலடியில் ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வள்ளி போலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இரண்டு

மனிதனுடைய உடம்பில் உள்ள கண்கள், கரங்கள், உதடுகள், கால்கள் என அனைத்துமே இரண்டு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும். சக்தி, சிவம், ஆண், பெண், எல்லாமே இரண்டு தான். இரண்டு என்ற எண்ணை மனதில் கொண்ட நக்கீரர்,

“இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை,” (பா-57)

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் குதிரையும், மனிதனும் ஆகிய இரு வேறு உருவம் இணைந்த சூரனுடைய உடம்பைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இருவர் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி,” (பா-178)

இப்பாடலடியில் தாயும், தந்தையுமாகிய இருவர் குலத்தையும் உலகத்தார் நன்கென்று மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியில் பிறந்த இருபிறப்பாளர் என்கிறார்.

“இருபிறப்பாளர், பொழுது அறிந்து நுவல” (பா-182)

இப்பாடலடியில் உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒரு பிறப்பும், பின்பு ஒரு பிறப்பாகிய இரு பிறப்பினையுடைய பார்ப்பனரைக் குறிப்பிடுவதற்கு இருபிறப்பாளர் என்ற சொல்லை இணைத்துள்ளார்.

“முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடேஇ,” (பா.230)

இப்பாடலடியில் தம்மிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு ஆடையை உள்ளொன்றும், புறம் ஒன்றுமாக உடுத்து - அதாவது (குறமகள் மாறுபட்ட வடிவினை உடைய இருவேறு. ஆடையை உள்ளொன்றும், புறமொன்றுமாக உடுத்தியிருக்கிறாள்) என்பதைக் குறிப்பிட்ட நக்கீரர் “இரண்டு உடன் உடேஇ” என்பதில் இரண்டு என்ற எண்ணைக் கூறியுள்ளார்.

மூன்று

மூன்று என்ற எண்ணிற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. மும்மூர்த்திகள், ப்ரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், கல்வி, செல்வம், வீரம் - இம்- மூன்றும் மனிதனுக்குத் தேவையானது. முக்கண் உடைய சிவனைக் குறிப்பிடும்போது நக்கீரர்,

“உமை அமர்ந்து விளங்கும், இமையா முக் கண்,” (பா.153)

என்று பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் சிவன் என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக இதழ் குவியாத மூன்று கண்ணினையுடைய செல்வன் என்று கூறியுள்ளார்.

“மூன்று வகை குறித்த முத்தீச் செல்வத்து” (பா.181)

நாற்சதுரமும், முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய மூன்று வகையைக் கருதின ஆகவணீயம் என்னும் மூன்று தீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய என்பதற்கு இப்பாடலடியில் மூன்று என்று இரு இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண்” (பா.183)

இப்பாடலடியில் முந்நூல் கொண்டு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூல் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

நான்கு

‘நான்கு’ என்னும் எண் நான்கு திசைகளையும், நான்முகனையும், நான்கு வேதத்தினையும், நாற்பெரும் தெய்வத்தையும் (அயன், திருமால், இந்திரன், உருத்திரன்) குறிக்கும். அதுபோல நான்கு என்பதை,

“ஈர் இரண்டு ஏந்திய மருப்பின், எழில் நடை” (பா-157)

இப்பாடலடியில் ஈர் இரண்டு ஏந்திய என்பதற்கு நான்கு உயர்ந்த தந்தங்களைக் கொண்டதும், அழகிய நடையையுடையதும், நிலத்தே தாழ்ந்த பெரிய துதிக்கையை உடையதுமாகிய ஜராவதம் என்னும் யானையின் தந்தத்தினைக் குறிக்க நான்கு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

“நாற்பெருந் தெய்வத்து நல் நகர் நிலைஇய

உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கைப்” (பா-160-161)

நாற்பெருந் தெய்வம் என்பதற்கு - நான்கு தெய்வங்கள் என்கிறார். அதாவது இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் ஆகிய நால்வரைக் குறிப்பிட நாற்பெருந் தெய்வம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நான்முக ஒருவர் சுட்டி, காண்வர” (பா.165)

அயனைக் குறிப்பிடுவதற்கு, நான்முகன் என்று அதாவது நான்கு முகங்களை உடையவன் அயன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு” (பா.167)

நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்து மூவரைக் குறிப்பிடும் போது நான்கு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஐந்து

ஐந்து என்ற எண் பஞ்சப் பூதங்களையும், பஞ்சவிளக்கையும், பஞ்சகவ்யத்தையும் குறிக்கும். ஆனால்,

“ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப” (பா.254)

என்று இப்பாடலடியில் நக்கீரர், சதாசிவனும், மயேச்சுரனும், உருத்திரனும், அரியும், அயனும், பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின் அவர்களை ஐவரென்றார். அவ்வைவருள் உருத்திரன் தெய்வமாகிய தீயைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உருத்திரன் என்று நேரடியாகக் கூறாமல், ஐவருள் ஒருவன் என்று ஐவரையும் முதலில் குறிப்பிட்டுப் பின் அதில் ஒருவனாகிய உருத்திரனைக் கூறியுள்ளார்.

ஆறு

ஆறு என்னும் எண் ஆறுமுகன், ஆறுபடைவீடு என்பதைக் குறிப்பதுபோல நக்கீரர் ஆறு என்பதை,

“அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி” (பா.57)

இப்பாடலடியில் அறு வேறு வகை என்பதற்கு ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே என்கிறார்.

“ஆங்கு, அம்மூஇரு முகனும், முறை நவின்று ஒழுகலின்” (பா.103)

அம் மூ இருமுகம் என்பதற்கு அவ்வாறு முகமும் என்று ஆறு முகனாகிய முருகனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“இரு மூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது” (பா - 177)

இப்பாடலடியில் இரு மூன்று ஏந்திய என்பதற்கு, இங்கு முருகப்பெருமானை வழிபடும் அந்தணர்கள் செய்யக்கூடிய ஆறு தொழில்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விடத்தில் ஆறுமுகனுடைய அடியார்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடவருவதனால் ஆறு எண் எண்ணைப்பெற்ற தொழில்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. இதனை ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் அவர்களுக்கு உரிய ஆறு தொழில்களையும் கடமையாகக் கொண்டு அத்தொழில்களைச் செய்தலிலே சிறிதும் வழுவாதவர்கள் அந்தணர்கள் என்று சிறப்பித்துப்பொருள் காண்கிறார்.

“ஆறு எழுத்து அடக்கிய அரு மறைக்கேள்வி” (பா.186)

இப்பாடலடியில் ‘ஆறெழுத்தடக்கிய’ என்பதற்கு ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறைமொழி மந்திரமாகிய ‘சரவணபவ’, ‘குமாராய நம’ என்பதை மட்டுமே குறிக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“அறுவர் பயந்த ஆறு அமர்செல்வ!” (பா.255)

இப்பாடலடியில் அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவு பொருந்திய செல்வ என்று ஆறு முகனை (முருகனைக்) குறிப்பிடுகிறார்.

ஒன்பது

ஒன்பது என்ற எண் நவரசத்தையும், நவபாசாணத்தையும், நவரத்தினத்தையும், நவமணிகளையும் குறிக்கும். அதுபோல,

“ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரிநுண்ணொண்” (பா.183)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலடியில் முந்நூல் கொண்டு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணூநூல் என்று பொருள் கூறுகிறார். இவற்றில் ஒன்பது என்ற எண்ணும், மூன்று என்ற எண்ணும் இதில் பொருந்திக் கூறியுள்ளார்.

பன்னிரண்டு

“ஆங்கு, அப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி” (பா.118)

இப்பாடலடியில் பன்னிரு என்பதற்குப் பன்னிரண்டு கைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். பன்னிரண்டு கையும் முகத்தின் பகுதியிலே படும்படி தொழிற்செய்து என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பதினெட்டு

“ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்” (பா.168)

இப்பாடலடியில் ஒன்பதிற்று இரட்டி என்பதற்குப் பதினெட்டு என்ற எண்ணைக் குறித்துள்ளார். பதினெட்டு என்ற எண் பதினெண் கணங்களைக் குறிக்கும். அது தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், புதமும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகப் பூமி ஆகியோர் ஆவார்.

முப்பத்து மூன்று

முப்பத்து மூன்று என்ற எண் தேவர்களைக் குறிக்கும், அவற்றை மனதில் கொண்டு,

“நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு” (பா.167)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

'பதினொரு மூவரொடு' என்பதற்கு நான்கு வேறுபட்ட இயல்புடைய தேவர், முப்பத்து மூவர் என்கிறார். இவர்கள் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவர்கள் இம்முப்பத்து மூவரை அசுவனி தேவர் - 2, வசுக்கள் - 8, உருத்திரர் - 11, ஆதித்தர் - 12 என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார்.

அசுவனி தேவர் (2) : நாசத்யன், தசரன் எனப்படுவர்.

வசுக்கள் (8) : அனலன், அனிலன், ஆபத்தனசவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் எனப்படுவர்.

உருத்திரர் (11) : மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோந்பவன், காபாலி, செமியன் எனப்படுவர்.

ஆதித்தர் (12) : வைகத்தன், விவச்சுதன், வாசன், மார்த்தண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாட்சி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தன், திவாகரன், அங்கிசமாலி எனப்படுவர்.

இப்பாடலடியில் முருகனைக் காண்பதற்காக முப்பத்து மூவராகிய தேவர்கள் வருகிறார்கள் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

நாற்பத்தெட்டு

நாற்பத்தெட்டு என்ற எண் ஒரு மண்டலத்தினை அதாவது 48 நாளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துவர்.

“அறு நான்கு இரட்டி இளமை நல்வியாண்டு” (பா-179)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலடியில் ஆறு நான்கு இரட்டி என்பதற்கு நாற்பத்தெட்டு ஆண்டு என்றும், தங்களுடைய இளமைக்காலம் முழுவதும் பிரமசரியங்காத்த பேராண்மையாளர்கள் என்றும், அறக்கொள்கைகளை மட்டும் கடைபிடிக்கக்கூடிய அந்தணர்கள் என்பதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நூறு

நூறு என்றால் சதம். சான்றோர்கள் 'நூறு ஆண்டு காலம் வாழ்க' என்றும், மக்களை வாழ்த்துவதற்கு நூறு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்துவார்கள். ஆனால் நக்கீரர்,

“...நூறு பல்

வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து” (பா-155-156)

என்று பாடிய இப்பாடலடியில் நூறு யாகங்களைச் செய்து முடித்தவன். அதனால் பகைவர்களை வென்று கொல்கின்ற வெற்றியை உடையவர் இந்திரன் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

ஆயிரம்

“நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து, நூறு பல்” (பா.155)

‘நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து’ என்பதற்கு இப்பாடலடியில் நூற்றைப் பத்தால் பெருக்கி வரும் ஆயிரம் கண்களை உடையவர் இந்திரன் என்று பொருள் கூறுகிறார். நூற்றுப்பத்தடுக்கிய என்பதற்கு இந்திரன் கௌதமுனிவரிடம் பெற்ற சாபத்தையும் நினைவுபடுத்துகிறார்.

பலர்

“பலர் புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டாஅங்கு” (பா-2)

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எண்களைக் குறிப்பிடும் போது, நம் முடைய முன்னோர்கள் பேச்சு வழக்கில் பல சில என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். நக்கீரர் இப்பாடலடியில் “எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றைக் கடலிடத்தே கண்டாற் போல” என்று குறிப்பிடுவதற்கு “பலர் புகழ்” ஞாயிறு” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“வாழிய பெரிது!” என்று ஏத்தி, பலர் உடன்

சீர் திகழ் சிலம்பு அகம் சிலம்பப் பாடி” (பா.39-40)

இப்பாடலடியில் கோழி மேலாய் நின்ற கொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி, தூராமகளிர் பலருடன் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப்பாடி ஆடும் சோலை என்று பொருள்படுமாறு பாடுகிறார் நக்கீரர்.

“வலம்வயின் உயரிய, பலர் புகழ் திணி தோள்” (பா.151)

இப்பாடலடியில் இறைவியின் ஒரு பக்கத்தே இருக்கக்கூடிய செல்வனைக் குறிப்பிடுவதற்கு, பலரால் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினை உடைய என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“பலர் புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக” (பா.162)

இப்பாடலடியில் பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னும் மூவரும் தத்தத்தக்குரிய தொழில்களை முன்புபோல நிகழ்த்தித் தலைவராக வேண்டி என்பதைக் குறிப்பிடப் பலர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!” (பா.268)

இப்பாடலடியில் பலரும் புகழ்ந்து சொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின் தன்மையை உடையவனே என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

எண்ணுப்பெயர்களை எண்ணிக்கைக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்து, பாத்திர அறிமுகத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்னும் நக்கீரரின் புலமைத் திறத்தையும், ஒன்றோடு ஒன்றைத் தொடர்புபடுத்தி அதன்மூலம் புராணக்கதைகளையும் நமக்கு நினைவூட்டுவதைத் திருமுருகாற்றுப்படையின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

திருநெல்வேலி வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

முனைவர் மு.ரா.மஜிதா பர்வின்

உதவிப் பேராசிரியர்,

முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வு மையம்,

ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி -2.

மின்னஞ்சல் : mburvin@gmail.com

முன்னுரை

விலங்குகளிடமிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக்காட்டும் முக்கிய ஓர் அழகாகத் திகழ்வது மொழி. மொழி ஒரு சிறந்த தொடர்பு கருவியாகும். மொழியின் மூலமே ஒருவர் தனது உணர்வுகளையும் கருத்துகளையும் சரியான முறையில் பிறருக்கு விளங்கத்தக்க வகையில் இலகுவாக எடுத்துக் கூற முடிகிறது. மொழி ஒரு சமூகத்தினருக்குப் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அழகாகத் திகழ்கிறது. உலகின் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், ஹிப்ரு, கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம் என்னும் ஏழு மொழிகளுள் தமிழ் மொழி உயர்தனி செம்மொழிக்குரிய பல சிறப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. செம்மொழித் தமிழ் எனும் உயர்வையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. தமிழ் மொழியிலிருந்து கிளைத்த மொழிகளே தென் திராவிட, நடு திராவிட, வட திராவிட மொழிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தமிழ் மொழி பேசப்படுகின்ற நிலப்பரப்பில் ஒரே மாதிரியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்துவதில்லை. சொல்லிலும் பொருளிலும் சிற்சில மாற்றங்களோடு பயன்படுத்துவதால் அதனை வட்டார மொழிகள் என்று அழைக்கிறோம். அந்த வட்டார மொழியானது ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஏற்ப மாற்றம் அடைந்துள்ளது. தமிழகத்தின் தென் பகுதியான மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பேசப்படும் வட்டார வழக்கு மொழி நெல்லை அல்லது திருநெல்வேலி வட்டார வழக்கு நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொற்கள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

வட்டார வழக்கு

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பினுடைய அடையாளமாக, ஒரு இனக்குழுவின் அடையாளமாக, ஒரு மனிதனுடைய அடையாளமாக இருப்பது மொழிதான். ஒரு

இனக்குழு பிற இனக்குழுவிலிருந்து எந்த வகையில் மேம்பட்டதாக, செழுமையுடையதாக இருந்தது, இருக்கிறது என்பதை அறிவதற்கான கருவியும் மொழி மட்டும் தான். ஒரு இனக்குழு கலாச்சார, பண்பாட்டு கூறுகளில் சிறந்து விளங்கியது, விளங்குகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்ட இனக்குழு உருவாக்கிய இலக்கிய இலக்கணப் படைப்புகளின் வழியேதான் அறியமுடியும். கலாச்சாரப் பண்பாட்டு செயற்பாடுகளில் சிறந்து விளங்கிய இனக்குழுவின் மொழிதான் இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் மேலோங்கியதாக இருக்க முடியும். அதனால்தான் ஒரு இனக்குழுவை அழிக்க வேண்டுமானால், அக்குழுவின் மொழியை அழிக்க வேண்டும். அம்மொழியில் உருவான இலக்கிய ஆக்கங்களை, இலக்கண நூல்களை அழிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். நாம் நம்மை எதன் வழியாக அறிகிறோம். எதன் வழியாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்றால் மொழியின் வழியாகத்தான். நமக்கான அடையாளம் என்பது நம்முடைய மொழிதான்.

வட்டார வழக்கு மொழிகள்

தமிழ் மொழிபேச்சு வழக்கில் இடம் சார்ந்து அல்லது சமூகம் சார்ந்து அல்லது தொழில் சார்ந்து வழங்கும் வழக்குகள் தமிழ் வட்டார மொழி வழக்குகள் ஆகும்.

நெல்லை வட்டார வழக்கு

திருநெல்வேலி வட்டாரத்தைச் சார்ந்த மக்கள் பேச்சு முறை புழங்கும் சொற்கள் கையாளும் தன்மை சொற்களின் தனித்தன்மை வட்டார மொழிச் செறிவு எனத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குத் தனித்த அடையாளம் உண்டு.

படுக்காளி

வேலை வெட்டிக்கும் செல்லாமல் ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டு ஊர் வம்பை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு சண்டை போட்டுக் கொண்டு சிறுசிறு குற்றங்களிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருப்பவனை நெல்லை மாவட்டத்தில் படுக்காளி பயல் என்ற சொல்லால் அழைப்பார்கள். இச்சொல்லின் பொருள் காலி என்பதாகும். அதாவது ஒன்றும் இல்லாதவன் என்னும் சொல்லில் இருந்து வந்தது. ஒரு பொருள் தீர்ந்து போனால் காலியாகிவிட்டது என்று சொல்வது வழக்கம். அதேபோல ஒன்றும் இல்லாதவன் காலிப் பயல். அதிலும் எல்லாம் காலியாக விளங்குவனே படுகாலி. படு என்பது உரிச் சொல்லாக வருகிறது. அச்சொல்லே புழக்கத்தில் படுக்காளி எனப்படுகிறது.

இரப்பாளி

கோபத்தில் ஒருவனை இவ்வார்த்தையைச் சொல்லித் திட்டுவார்கள். பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்கும் தொழிலைச் செய்கிறவன். அதாவது பிச்சைக்காரர்பயலே என்று திட்டுவதற்காக, இரப்பாளி எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அலத்துதல்

'பேசுதல்' எனும் பொருள்படத் தமிழில் ஏராளமான சொற்கள் உண்டு. சொல்லுதல், சாற்றுதல், விளம்புதல், கூறுதல், விளம்புதல், மொழிதல். இந்தச் சொற்களுக்கு இடையே சிறிய சிறிய பொருள் வேறுபாடு இருக்கலாம். நெல்லை மாவட்டத்தில் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அலத்துதல் என்பது 'அலற்றுதல்' என்னும் சொல்லில் இருந்து வந்தது. அலற்றுதல் என்பது உறவினர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசி மகிழ்வது. "நீ இப்போது உன் தாயோடு அலத்துவது இல்லையோ?" என்று கேட்பார்கள்.

பைய

திருநெல்வேலி வட்டார மக்கள் "பைய" என்ற வார்த்தை அடிக்கடி பயன்படுத்துவார்கள். 'பைய' என்ற சொல்லுக்கு "மெதுவாக" என்று பொருள்.

"ஏலப் பையப் போயிட்டு வா என்னா" என்று ஒருவர் இன்னொருவர் மீது அக்கறையாகச் சொல்லி அனுப்புவார்கள். திருவள்ளூர்வரர் காமத்துப்பாலில் ஒரு குறளில் பைய என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். காதலனைக் கண்டு ரசிச்ச காதலி குறித்துக் காதலன் கூறுவதாக அமைந்த குறள்.

"அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்."

தலைவி மெதுவாகத் தலைவனைக் கண்டு சிரிக்கிறாள் என்பதை "பைய நகும்" என்கிறார் திருவள்ளூர்வரர்.

சீக்காளி

சீக்கு - நோய்; சீழ்க்கை என்பது இதன் மூலச் சொல் ஆகும். (சீக்கு, ஆள், இ) சீக்காளி என்றால் நோயாளி என்பது பொருளாகும். தொடர்ந்து நோயாளியாக இருப்பவரைச் சீக்காளி என்பார்.

"ராமசாமியல்லாம் கூப்புடாத. அவென் ஒரு சீக்காளிப்பய. ஒரு சோலிக்கும் ஒதவமாட்டான்"

சேக்காளி

சேக்காளி என்றால் நண்பன் என்று பொருளாகும். (சேர்க்கை+ஆள்+இ) சேர்க்கையாளி, சேக்காளி என இச்சொல் மருவியுள்ளது. மற்றொருவனோடு சேர்ந்து நட்பாகும் ஒருவனைச் சேக்காளி என்கின்றனர்.

"உன் சேக்காளி வந்துட்டுப் போனான்."

"அவன் சேக்காளிதான் நீயி. புத்தியும் அவனப்போலத்தான்." என்பார்கள்.

வேசடை

வேசடை என்றால் மனவேதனை என்பது பொருள். மனவேதனையில் தளர்ந்து போதல்

வேதனை + சடைவு = வேசடை. கதையில் இடம்பெற்ற ஒரு வாக்கியம் இது. 'தண்ணியில்லாம பயிரெல்லாம் காஞ்சு கெடக்குன்னு நானே வேசடையில் இருக்கேன். இப்ப எதுக்கு ஆத்தா எனக்குக் கல்யாணம்.' பச்சமுத்து அம்மாவிடம் வேதனைப்பட்டான்.

வக்கணை

கேலி, கிண்டல், வெற்றுத்துதி, நிந்தனை என இடத்துக்குதக்கவாறு பேச்சின் பொருள் மாறும்.

"வக்கணையால் இன்பம் வருமோ?" - தாயுமானவர் : பராபரக்கண்ணி - 213

நெல்லைப் பேச்சு: "ஏலே... ஒன் வக்கணையெல்லாம் இருக்கட்டுமிலே. எருமை அத்துக்கிட்டு ஓடுதுபாரு.. மறிச்சுப் பிடிச்சா?" என்றாள் கிழவி.

"வக்கணையா பேசுனா காரியம் ஆயிடுமாவே. உம்ம சொல்லுலா இங்க செலவாகாது. தெரிஞ்சிக்கிடும்" பட்டா கேட்டுவந்த விவசாயியிடம் தலையாரி எடுத்துரைத்தான். திறமையான பேச்சு என்பதே வக்கணைப்பேச்சு என சொல்லப்படுகிறது.

'என்பன்' போன்ற சொற்கள் திருநெல்வேலி வட்டாரத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தக்கூடிய சொற்கள். இச்சொற்கள் அந்த மண்ணுக்கே உரித்தான தனித்துவமான வகையில் அமைந்திருக்கும்.

முடிவுரை

நெல்லை வட்டார வழக்கிலுள்ள பல சொற்களின் அருமை அங்கேயே வசிக்கும் போது தெரியாது. ஆயிரம் மைல்கள் தாண்டி வசிக்கும் போது அசைபோடச் சுவையானது. பேச்சு வழக்கில் மிகவும் மருவிப்போன சொற்களின் தூய்மையையும் அடையாளம் காணும். 'பைய' என்ற வார்த்தைக்கு 'மெல்ல' அல்லது 'மெள்ள' என்ற பொருள். 'ஏலே' என்றால் 'அடேய்'; 'செத்த மூதி' என்பனபோன்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் வேறு எங்குமே கேட்டறிய முடியாத நெல்லை மண்ணுக்கே உரித்தான வார்த்தைகள். இப்படி, இன்னும் அந்த மண்ணின் மைந்தர்களால் மட்டுமே உச்சரிக்கப்படும் பல வார்த்தைகள் நெல்லையை அதற்கே உரிய பெருமையோடு இயங்க வைத்துக்கொண்டுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்த்தால் நெல்லை என்பது வெறும் பெயர். அந்த மண்ணின் உண்மையான உச்சரிப்பும், வார்த்தைகளுமே நெல்லைக்கு உயிர். உலகத் தாய் மொழி தினத்தைக் கொண்டாடும் நாம் வட்டார மொழிகளின் தனித்துவத்தை அழியவிடாமல் பேணிக்காக்க வேண்டும்.

வட்டாரத்திற்கு ஏற்பப் பல விதங்களில் சொற்கள் புழங்குகிறது. குமரியில் தொடங்கிச் சென்னை வரை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் தமிழ் மொழியைப் பல ஆயிரம் வார்த்தைகள் கொண்டு பேசி மகிழ்வதைக் காணலாம். நாஞ்சில் தமிழ், நெல்லைத் தமிழ், மதுரை தமிழ், கொங்கு தமிழ் மட்டுமில்லாமல் மெட்ராஸ் தமிழும் இந்தத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்குப் புதிது கிடையாது. 'தமிழைப் பழித்தவனை என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்று முழங்கியவர் பாரதிதாசன். தமிழ்மொழி காப்போம் வட்டார மொழி பேணுவோம்.

நைஜீரியர்களின் வருகையும் கலாச்சார நெருக்கடியும்

- 'நைரா' நாவலை முன்வைத்து

மு.காயத்ரி

பதிவு எண் : MKU23FFOL10873,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ் உயராய்வு மையம்,

அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை-02.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகமயமாக்கலின் விளைவாக வணிகச் சந்தைகளும், வியாபாரக் கூடங்களும் பெருகிவிட்டன. உலகமே ஒரு சந்தைப்படுத்தலாக மாறிவிட்டது. வர்த்தக ரீதியாகவும், வணிக ரீதியாகவும் பெரிய தொழில் நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தும் புலம்பெயர்ந்தும் செல்கின்ற சூழல்கள் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்தச் சூழலில் வெளிநாட்டவர்கள் நம் நாட்டிற்கு வருவதும், நம் நாட்டில் இருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும் சாதாரணமாகிவிட்டது. அந்த வகையில், உலகளவில் முக்கியத் தொழில் நகரமாகத் திருப்பூர் இருந்து வருகிறது. திருப்பூர் நகருக்குத் தொழில் ரீதியாகக் கடந்த சில ஆண்டுகளாக வெளிநாட்டினர் அதிகளவு வரத் தொடங்கியுள்ளனர். இதில் நைஜீரிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் அதிகளவு வந்துள்ளனர். நைஜீரியர்கள் பணியன் மற்றும் பிற பின்னலாடைகளை எடுத்துச் செல்வது வியாபாரம் செய்வது என்ற ரீதியில் சுற்றுலா நுழைவிசைவில் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் வருகையும் கலாச்சாரப் பின்னணியும் உள்ளூர் மக்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. குறிப்பாக, நைஜீரிய நாட்டைச் சார்ந்த கெலிச்சியின் நிறம், மொழி, உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவை அதிர்ச்சியளிக்கின்றன. அந்த வகையில், இக்கட்டுரை 'கெலிச்சி' என்ற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாகச் சுப்ரபாரதிமணியன் முன்வைக்கும் கலாச்சார நெருக்கடிகளை ஆராயும் விதமாக அமைகின்றன.

நைஜீரிய மக்களின் வருகையும் பின்னணியும்

வெள்ளையர்களின் காலணிய ஆக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாடுகளில் நைஜீரியாவும் ஒன்று. பல நூறு இனக்குழுக்களையும், கலாச்சாரங்களையும், மொழிகளையும் உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பாக நைஜீரியா விளங்குகிறது. சுப்ரபாரதிமணியன் குறிப்பிடும்போது, “நைஜீரியா ஏறத்தாழ 255 இனக்குழுக்களான நிலப்பகுதி¹ என்கிறார். இந்த இனக்குழுக்களில் நான்கு முக்கிய இனக்குழுக்களாக யோருபா, இபோ ஹௌசா, மற்றும் ஃபுலானி உள்ளன. ஒவ்வொரு இனக்குழுக்களுக்கும் அரசியல் பிரச்சினைகளும், கலாச்சாரப் பிரச்சினைகளும் பெருமளவில் உள்ளன. இதனால், போராட்டங்களும் கலகங்களும் வெடிக்கின்றன. இந்த இனக்குழுக்கள் ஒருவரையொருவர் எங்குப் பார்த்தாலும் கொல்லத் துடிப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆதிக்கம் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. தெற்கு நைஜீரியாவில் இபோ மக்கள் அதிகம் காணப்படுகிறார்கள். ஹௌசா இன மக்கள் இஸ்லாமியர்களாகவும், இபோ மக்கள் கிறிஸ்துவர்களாகவும் இருப்பதால் மத அடையாளங்களே பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருப்பெறுவதற்கான காரணங்களாக விளங்குகின்றன. 1960 இல் நைஜீரியாவிற்குச் சுதந்திரம் கிடைக்கப்பெற்றாலும் 1992 வரை வளங்களுக்காக வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு நைஜீரியா உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இபோ மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பையாஃப்ரா செழிப்பான பிரதேசமாக உள்ளது. இதனால், பல உள்நாட்டு போர்களும் வெடித்தன. அரசியல் ஒழுங்கின்மையும் இனக்குழுக்களுக்கு இடையேயான உள்நாட்டு போரும் இன்று வரை நைஜீரியா மீண்டெழுந்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. எனவேதான் இச்சூழ்நிலை அம்மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை இழக்கச் செய்தது. அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தத் திருப்பூர் போன்ற தொழில் நகரங்களுக்குப் பிழைப்பு தேடி வருகின்றனர். ஏற்கனவே இனவெறியாலும், நிறவெறியாலும் ஒடுக்கப்பட்ட நைஜீரிய மக்கள், திருப்பூர் நகரில் பல்வேறு இனம் பிரிவினர் வாழும் இடத்தில் அம்மக்களால் மேலும், நிறத்தாலும் பழக்கவழக்கங்களாலும் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். நைஜீரிய மக்கள் அன்றாடம் சந்திக்கும் வாழ்வியல் சார்ந்த இடர்களையும் உள்ளூர் மக்கள் அவர்களைக் கையாளும் விதத்தினையும் நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். மேலும், இவர் நாவலின் ஊடாக ‘பாவோ சாபோவின்’ டைரிக் குறிப்புகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இது நைஜீரிய வரலாற்றை விவரிப்பதாக அமைகிறது.

நிறப்பாகுபாடு

நாம் வாழ்கின்ற நிலப்பகுதி பல்வேறு நிறங்களை உள்ளடக்கியது போல, நாம் காண்கின்ற சமூகமும் பல்வேறு மனிதர்களை உள்ளடக்கியது. எல்லாவிதமான இயற்கைப் பொருட்களிலும் நிற வேறுபாடு உள்ளது போல மனித உடம்பிலும் அதாவது, தோலிலும் நிற வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவை நாம் வாழும் சூழலின் தட்பவெட்ப நிலையைப் பொறுத்து மாறுபட்டு விளங்குகிறது. இயற்கையிலேயே அமைந்த இந்த வேறுபாடுகள் ஆதிக்கப் பிரிவினருக்கு உகந்ததாக ஏற்றம் காண்கின்றன. இந்தப் பாகுபாடு வறுமை x வளமை, அதிகாரம் x அடிமை, உயர்வு x தாழ்வு, மேல் x கீழ் என்ற குறியீடுகளாக மாறிப்போனது.

இந்த நிறப் பாகுபாடு சாதியத்துடன் கொண்டுள்ள உறவு என்பது அளப்பரியது. இந்த ஊடாட்டம் மேல் சாதிக்காரன், கீழ்ச் சாதிக்காரன் என்ற வரையறைக்குள் மட்டுமே அடங்கி விடுவதில்லை. இன்றைய சமூக நிகழ்வுகளிலும் இதன் பரிமாணம் வேறு பல வடிவங்களுடன் தொடர்புடையதைக் காணமுடிகிறது. கறுப்பாக இருப்பவர்கள் கல்வி அறிவில்லாதவர்கள், நாகரிகமற்றவர்கள், பொய் பேசுபவர்கள், அழகில்லாதவர்கள், வறுமைப்பட்டவர்கள், சுகாதாரம் இல்லாதவர்கள் என்று கற்பிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக, 'கறுப்பு' என்பது தீண்டத்தகாத நிறமாகவும் துக்கத்தின் குறியீடாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

நிறத்தை மையப்படுத்திப் பேசும்போது, தொ.பரமசிவனின் 'கறுப்பு' என்ற கட்டுரை முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இதில் தமிழ் இலக்கியங்களில் தோல் சார்ந்த மதிப்பீடுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பக்தி இலக்கியங்களில் கறுப்பு அழகுக்குரிய நிறமாகக் காட்டப்படுகிறது. "திருமாலை ஆண்டாள் கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வம் காட்சி பழகிக் கிடப்பேன் என்கிறார். ஆழ்வார்கள் பலரும் திருமாலை 'கரியமாணிக்கம்' என்று பாடியுள்ளனர். இராமனது கரிய உடம்பிலிருந்து ஒளி கிளர்ந்தது என்ற செய்தியை 'வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரிசோதியின் மறைய' என்று கம்பர் பாடுகிறார்."2 என்று தொ.பரமசிவன் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு, பார்க்கப்பட்ட கறுப்பு நிறமானது சமகாலத்தில் அடிமையின் நிறமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இன அடிப்படையில் கறுப்பின மக்கள் என்று அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றனர். ஒரு இனத்திற்குப் பெயர் சூட்டுவது என்பது மேற்கத்திய நாடுகளில் உரையாடப்படும் பொருண்மையாகும்.

'நைரா' நாவலில் நைஜீரியர்கள் திருப்பூர் நகரில் ஒடுக்கப்படுவதற்கும் அவர்களின் மரணத்திற்கும் முதன்மைக் காரணமாக அமைவது அவர்களின் வெளித்தோற்றமாகும். காற்றாலைகள் அமைப்பதற்கு நைஜீரியர்களை நரப்பலி

கொடுப்பதாகவும் இந்நாவலில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. 'கெலிச்சி' என்ற கதாபாத்திரத்தை முன்வைத்தே நைஜீரியர்களின் வாழ்க்கை பிரதிபலிக்கிறது. பிழைப்பு தேடி வந்த நைஜீரிய மக்கள் மிருகங்களாகவே பார்க்கப்படுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் திருப்பூர் நகர மக்களால் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். நைஜீரியர்களைத் திருடர்களாகக் காணும் போக்கும் காணப்படுகின்றன.

“இவ்வளவு கறுப்பா இருக்கறவன் கூட எப்படிப் பழகறெ. தொட்டா கறுப்பு ஒட்டிக்கிடும் போல இருக்குது”³

“அன்னிக்கு ஒருத்தன் பிளாக்கி... பிளாக்கின்னு திட்டினான். அப்புறம் சிம்பன்சின்னான். ஒரு சின்னச் சண்டை. என் பிரண்ட் ஒரு கடையில சரக்கு எடுக்கறார். ஒரு நல்ல பீசை எக்ஸ்ட்ராவா எடுத்துட்டார்னு கம்பளயிண்ட். அவர் அந்த மாதிரி ஆளில்ல. எங்களைத் திருடர்களாகப் பாக்குறதுக்கும், சிம்பன்சியா பாக்குறதுக்கும் சில பேர் பழகியிருக்காங்க”⁴ என்று கெலிச்சியின் கதாபாத்திரம் மூலம் நிறத்தால் ஒடுக்கப்படுவதை முன்வைக்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். குறிப்பாக, கறுப்பின மக்களைக் குறிக்க 'நீக்ரோ' என்ற சொல்லே பரவலாகப் பயன்பட்டு வந்தது. ஆனால், சமகாலத்தில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்துவது மேற்கத்திய நாடுகளில் குற்றமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. நீக்ரோ, பிளாக்கி என்று பயன்படுத்தக்கூடிய இச்சொற்களுக்கு மாற்றாக 'ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்' என்ற சொல் புழக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய இக்காலகட்டத்தில் நைஜீரியர்கள் புறத்தோற்றத்தால் பல இன்னல்களைத் திருப்பூர் நகரில் சந்திக்கிறார்கள்.

நகரில் பல பகுதிகளில் நைஜீரியர்கள் அதிகரித்து இருப்பது உள்ளூர் மக்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி அளிக்கிறது. அவர்களின் உடலமைப்பைக் கண்டு உள்ளூர் மக்கள் பயம் கொள்கின்றனர். அவர்களை அபசகுனமாகப் பார்க்கிறார்கள். வணிக ரீதியாகத் திருப்பூர் நகருக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்த நைஜீரியர்கள் முதலிபாளையம், பூண்டிப் பிரிவு போன்ற இடங்களில் இறந்து கிடப்பதையும் சுப்ரபாரதிமணியன் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 'மணியன்' என்ற சமூக ஆர்வலர் மற்றும் போராளியை மையமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்டுள்ள சுப்ரபாரதிமணியனின் 'புத்துமண்' நாவலில், நைஜீரியர்களை அதிகாரத்தின் தோற்றமாகக் காட்டுகிறார். பணியன் தொழில் வர்த்தகத்திற்காக வந்த நைஜீரியர்கள் ஆதிக்கச் சக்திகளின் இசைவிற்கு ஆளாகிக் கூலிக்காகச் சமூக ஆர்வலர் மணியனை மிரட்டுவதும் அடிதடிச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதையும் சுப்ரபாரதிமணியன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

நைஜீரியர்கள் உரிமம் பெறுதல்

கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லீம்களும் சரிசமமாக இருக்கக்கூடிய நைஜீரியாவில் தீவிரவாதம், போர்கள் என்று பிரச்சினைக்குள்ளான நாடாகவே உள்ளது. பல்வேறு காரணங்களால் நைஜீரியாவில் இருந்து இந்தியாவில் உள்ள தொழில் நகரங்களுக்கு இடம்பெறுகின்றனர். இந்தியர்களும் நைஜீரியாவிற்குச் சென்று வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் நான்கு மடங்கு சம்பாதித்தாலும் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வரவே ஆசைப்படுகிறார்கள். காரணம் அங்கு நடக்கின்ற போராட்டங்களேயாகும்.

நைஜீரியாவில் இருந்து திருப்பூரில் 'காட்டன் பிளாசா' கடைகளை வாடகைக்கு எடுத்துத் தொழில் செய்கிறார்கள். முதலில் உள்ளூர் மக்கள் நைஜீரியர்களுக்குக் கடையை வாடகைக்குத் தர மறுக்கிறார்கள். பிறகு இரண்டு மடங்கு வாடகை தருகிறோம் என்றதும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். இதே போல், வீடும் நான்கு மடங்கு வாடகைக்கு நைஜீரியர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. மேலும், இவர்கள் 'ஓட்டுனர் உரிமம்' பெற்றுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனையே, 'புத்துமண்' நாவலிலும், 'கொஞ்ச நாட்களாய் இந்தப் பக்கம் நைஜீரியாக்காரர்கள் அதிகம் தென்படுகிறார்கள். வியாபாரத்திற்கு வருகிறவர்கள் முன்பெல்லாம் தங்கும்விடுதியில் தங்கினர். இப்போது வாடகை வீடுடுத்து தங்குகிறார்கள். உரக்கச் சப்தமிட்டுப் பேசுகிறார்கள். கறுத்த பலமான உடம்பும், முரட்டுத்தனமும் பலரைப் பயப்படவே செய்திருக்கிறது. காதர் பேட்டைப் பகுதியில் நிரம்பத் தென்படுகிறார்களாம். பெண்களைக் கேலிசெய்வது, உரக்கச் சப்தமிடுவது ஏதாவது பாடுவதென்று பலருக்குப் பொறாமையைத் தருகிறார்கள். இடுவம்பாளையம் பகுதிகளில் பல வீடுகளை வாடகைக்கு எடுத்துத் தங்கும்போது இதுபோல் சிக்கல்கள் வந்திருக்கின்றன. இடுவம்பாளையம் பஞ்சாயத்தில் அவர்களைக் காலி செய்ய வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு தரக்கூடாது என்னும் தீர்மானத்தைப் பஞ்சாயத்தில் போட்டிருக்கிறார்களாம்."5 என்று சுப்ரபாரதிமணியன் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

நைஜீரியர்கள் திருப்பூர் நகரில் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்குவதால் உள்ளூர் மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொழில் போட்டி உருவாகிறது. "காதர் பேட்டைல சலசலப்பு ஆரம்பிச்சிருச்சு. ஒண்ணு ரெண்டு கடைகதா நைஜீரியன்க போட்டிருக்காங்க. அதுவே அந்த எதிர்ப்பு. சரக்கு வாங்க வந்தமா, போனமான்னு இருங்க. இங்க எதுக்குக் கடை வாடகைக்குப் புடிக்கறீங்கன்னு கேள்வி."6 இதுபோன்று உள்ளூர் மக்களுக்கும் நைஜீரிய மக்களுக்கும் இடையே தொழில்

போட்டியும் கலாச்சார நெருக்கடியும் ஏற்படுகிறது. வட நாடுகளிலிருந்து வர்த்தக ரீதியாக இடம்பெயர்ந்து திருப்பூர் நகரில் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் வசிக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் கூர்க்காக்கள் காவலாளிகளாக இருந்தவர்கள் இன்றைக்குப் பணியன் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள். ஓரிசா, பீகார்காரர்களும் அதிகம் இருக்கிறார்கள். நைஜீரியர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கணக்கில் இருந்தாலும் ஆயிரக்கணக்கில் இருப்பது போல உள்ளூர் மக்களின் பார்வையில் படுகிறார்கள்.

நைஜீரியர்கள் வீடு மற்றும் கடைகளை வாடகைக்கு எடுத்துச் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்குவது, உள்ளூர் தமிழ்ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வது மற்றும் அவர்களின் நிறம், உடலமைப்பு, இவர்களின் உணவு முறையில் அதிகமாக மாட்டிறைச்சி எடுத்துக் கொள்வது போன்றவை உள்ளூர் மக்களுக்குப் பல்வேறு நெருக்கடிகளைத் தந்தாலும் அவர்கள் மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகம் பணம் கொடுத்து இரண்டாம் தரப் பணியன்களை வாங்குவதும் வீடுகளில் தங்கிக் கொள்வதும் உள்ளூர் மக்களுக்குச் சலுகையாகவே உள்ள நிலையில் நைஜீரியர்கள் போன்ற வடநாட்டவர்களும் வட மாநிலத்தவர்களும் திருப்பூர் நகருக்கு இடம்பெயர்வதும் சுலபமாக உரிமம் பெறுவதும் அதிகரித்துக் கொண்டிதான் இருக்கும்.

முடிவுரை

இந்தியாவில் நிலவக்கூடிய சாதியப் படிநிலைகளைப் போல், ஆப்பிரிக்காவிலும் நிற அடிப்படையிலான பாகுபாடு கடைபிடிக்கப்படுகிறது. அது வெள்ளையர்களால் கறுப்பின மக்கள் மீது செலுத்தப்படும் ஆதிக்கமாக நிலவுகிறது. குறிப்பாக, கறுப்பர்கள் என்றால், இழிவானவர்கள், ஒழுக்கமில்லாதவர்கள், தீயவர்கள், கல்வியறிவில்லாதவர்கள் என ஒரேமாதிரியான பார்வையினைக் கறுப்பர்கள் மீது வெள்ளையர்கள் புனைந்துள்ளனர். இதே மனநிலைதான் தமிழகத்திலும் சாதி ரீதியான புனைவுகள் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, தொழில் ரீதியாக இடம்பெயர்ந்து வரும் நைஜீரிய மக்கள் ஏற்கனவே சாதியப் பாகுபாடு கடைபிடிக்கக்கூடிய தமிழகத்தில் வாழும் போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், கறுப்பர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான கலாச்சார ரீதியான வேறுபாடுகள் என்பது நாவலில் பேசப்பட்டுள்ளன. எனவே, திருப்பூர் மாதிரியான வளர்ந்து வரக்கூடிய நகரத்திற்குப் பல்வேறு மக்கள் இடம்பெயர்ந்தும் வருவது என்பது இயல்புதான். ஆனால், அவர்களிடையே கலாச்சார ரீதியான நெருக்கடிகளும், ஒடுக்குமுறைகளும் நிலவுவதை ஆராயும் போது, இங்குச் சாதியச் சமூகம் புதிய

கலாச்சாரத்தைச் சாதியாகப் புரிந்துகொள்கிறது என்பதைச் சுப்ரபாரதிமணியனின் 'நைரா' நாவல் கவனப்படுத்துகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. சுப்ரபாரதிமணியன், நைரா, ப.109.
2. தொ.பரமசிவன், அறியப்படாத தமிழகம், ப.133.
3. சுப்ரபாரதிமணியன், மு.நா, ப.135.
4. மேலது, ப.107.
5. சுப்ரபாரதிமணியன், புத்துமண், பக்.75-76.
6. சுப்ரபாரதிமணியன், நைரா, ப.72.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சுப்ரபாரதிமணியன், நைரா, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., முதற்பதிப்பு, 2016, சென்னை.
2. சுப்ரபாரதிமணியன், புத்துமண், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., முதற்பதிப்பு, 2019, சென்னை.
3. தொ.பரமசிவன், அறியப்படாத தமிழகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு, 2009, சென்னை.

ஃபெப்ரீசியஸின் தமிழ் இலக்கண எழுதியல்

முனைவர் ச. முருகேசன்

விரிவுரையாளர்,

வ. செ. சிவலிங்கம் அரசு கலைக் கல்லூரி,

பூலாங்குறிச்சி, சிவகங்கை மாவட்டம் - 630 405.

மின்னஞ்சல் : murujam@gmail.com.

சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கணம் தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு தற்காலம் வரை எழுதப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எழுதிய தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு விதமான நடையினைப் பின்பற்றி எழுதியுள்ளனர். இத்தகைய நடை என்பது அவர்களின் தனிப்பட்ட இலக்கண எழுதியலைக் காட்டுவதற்கானதாகக் கொண்டாலும் எளிமைப்படுத்துவதற்காகவும் இதனைப் பின்பற்றினர் எனலாம். இத்தகைய இலக்கண எளிமைப்படுத்தலில் ஃபெப்ரீசியஸின் பங்கு எத்தகையது என்பதனை இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளது.

கலைச் சொற்கள் : அடைப்பொலி, தொல்காப்பியம், ஒலிப்பிலா ஒலியன், நாவளை ஒலி, இடை நா இடையண்ண ஒலி, பல்லின ஒலி, நன்னூல்.

முன்னுரை

ஜெர்மனியர் கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்பவே தமிழகம் வந்தனர். இதன் பின் தமிழின் மீது கொண்ட தனியாத ஈர்ப்பால் தங்களைத் தமிழ்மொழிக்கு அர்ப்பணித்து, தமிழ் அறநெறி இலக்கியங்களையும், பக்தி இலக்கியங்களையும் கற்கத் தொடங்கினர். இவ்வகை நூல்களை அவர்கள் ஆராய்ந்தறியவும், கிறித்தவச் சிந்தனைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கவும், மொழிபெயர்க்கவும் தொடங்கினர். இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிற நாட்டு அறிஞர்களைச் சென்றடைந்து, பல தமிழ் சார்ந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளிக்கொணரவும், புதிய நூல்கள் படைப்பாக வெளி வரவும் காரணமாயிற்று. அத்தோடு மட்டுமல்லாது தமிழ் நூல்களை ஜெர்மன், ஆங்கிலம் முதலான மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தும் தந்துள்ளனர். ஜெர்மனியர் தமிழகத்தின் கிழக்குப் பகுதியான தஞ்சாவூர், தரங்கம்பாடியினை மையமாக வைத்தே செயல்பட்டிருக்கின்றனர். ஜீகன்பால்சு தான் கற்ற தமிழினை தமிழகம் வந்த பிற

நாட்டார் அனைவருக்கும் கற்றுக்கொடுத்து, ஊக்குவித்ததால் அவர்கள் நூல்கள் படைக்கவும், தமிழ் நூல்களை பொழிபெயர்க்கவும் செய்தனர். இலக்கண நூலினை எழுதிய ஃபெப்ரீசியஸ் பிற ஐரோப்பியர் போன்று இல்லாமல் புதிய நோக்கோடு தமிழ் இலக்கணம் படைத்துள்ளார். இவரின் இலக்கண நூலில் எவ்வகை இலக்கண நடையினப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதனை இக்கட்டுரை ஆய்ந்து செல்கின்றது.

தமிழ் மொழி கற்பதற்கான விதிகள் (A Grammar for learning the principles of the Malabar Language - 1773)

❖ இந்நூல் பத்தொன்பது இயல்களில் தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணத்தினை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இவை இயல்கள் என்பதனை விட பகுதியாக பகுத்துள்ளார் எனலாம்.

இயல் ஒன்று : எழுத்ததிகாரமான இவ்வியலில் தமிழ் உயிரெழுத்துக்கள், மெய்யெழுத்துக்கள், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு, மொழி முதல், இடையில் இடம்பெறும் பொழுது எவ்வாறு ஒலிக்கப்படுகின்றன என்பதும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

ஔ, ஸௌ, கௌ - இலக்கிய நடைக்கான எழுத்துக்கள்.

அவு, சவு, கவு - வழக்கு மொழிக்கான எழுத்துக்கள்.

பல்லிதழ் ஒலியாக (Dental Labial sound) உச்சரிக்கும் இலக்கிய நடைக்கான எழுத்துக்கள், வழக்கில் இதழ் குவி உச்சரிப்பாக (rounded sound) வருவம் வேறுபாட்டினைக் கொடுத்துள்ளார்.

இலக்கிய நடைக்கான எழுத்துகள் வழக்கில் எவ்வாறு உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்பதனை விளக்கியுள்ளார்.

ஃபெப்ரீசியஸின் இலக்கணம் இலக்கிய நடைக்கும், பேச்சு நடைக்குமான நூலாக இருப்பதனை அறிய முடிகிறது.

❖ ர, ல, ழ, ன' எனும் மெய்யெழுத்து பெறும் சொற்களின் முன் 'அ'கரம் வரின் அவ்வகரம் 'இ'கரமாக ஒலிக்கும் தன்மை கொண்டமைவதாகும் என்கிறார். இஃது மொழியியல் பார்வையாகும்.

➤ சான்று: சுவர் (suver), பகல் (pagel), புகழ் (pugerh), மகன் (magen),

❖ 'க, த, ப' எழுத்துக்கள் மொழி முதலாக வரின் 'k, t, p' எழுத்தாகவும், மொழி இடையில் 'g, d, b' எனும் உச்சரிப்பினைப் பெற்றமையும்.

❖ வல்லின ற'விற்கு 'r, t' இரண்டு எழுத்து ஒலிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

❖ சொற்கள் இணைந்து தொடரில் இடம்பெறும் மாற்றத்தினையும் கொடுத்துள்ளனர்.

➤ சான்று: அது + அல்ல = அதுவல்ல, காத்து + அடிக்குது = காத்தடிக்குது.

இதனைத் தமிழில் புணர்ச்சி என்போம். வருமொழிக்கு ஏற்ப எழுத்து மாற்றம் பெற்றமையுமே தவிர பொருளில் எவ்வித மாற்றமும் இருக்காது.

இயல் இரண்டு: தனிப்பெயர்கள் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

❖ பெயர்களில் ஒருமை, பன்மை, வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்று வருதல் கூறப்பட்டுள்ளன.

❖ ஒருமை - மனுசன் - உயர்திணை, பிதா - உயர்திணை, பூ - அஃறிணை.

❖ பன்மை : பூக்கள் - அஃறிணை, பிதாக்கள் - உயர்திணை.

பன்மைச் சொல் 'கள்' விசுதி பெற்று வருவதுடன் 'ர்' விசுதியும் பெற்று வரும் என்கிறார். தமிழ் மரபு இலக்கணங்களில் உள்ளதனைக் கொடுத்துள்ளனர்.

➤ சான்று : அய்யர், அரசர், தம்பிமார், தகப்பன்மார்.

இவ் 'ர்' விசுதி மரியாதைப் பன்மையினைச் சுட்டுவதாகும்.

இரட்டைப் பன்மை சுட்டக் கூடிய 'மார்' விசுதி மரபிலக்கணத்திற்கான ஒன்று. 'கள்' விசுதி பிற்காலத்தில் இணைக்கப்பட்டது. இவ்விரண்டினையும் சுட்டிச் சென்றுள்ளார்.

இயல் மூன்று: இவ்வியலில் பெயரடைகளைத் (அடைமொழி) தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

சான்று : நல்ல, பெரிய, சிறிய, கற்பாறை.

முதலான அடைச் சொற்களைச் சான்று தந்துள்ளார். இதனைத் தமிழில் குறிப்புப்பெயர் என்பர்.

இயல் நான்கு : பிரதிப்பெயர். நான் - நீ, தான் - தாம், என் - உன் எனும் பிரதிப்பெயர்களை தன்மை ஒருமை, தன்மைப்பன்மை, முன்னிலை ஒருமை, முன்னிலைப் பன்மைகளைச் சுட்டிச் செல்கின்றார். மேலும், எ, ஏ முதலான வினா எழுத்துக்களையும், அ, இ, உ போன்ற சுட்டுச் சொற்களையும் கொடுத்துள்ளார்.

இயல் ஐந்து : பெயர்சொற்களும், பிரதிப்பெயர்களும் வேற்றுமைகள் பெற்றமை விளக்கியுள்ளார்.

இயல் ஆறு : வினைத்திரிபுகள் குறித்து விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. வினைத் திரிபுகள் நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலத்தில் வினைகள் எவ்வாறு திரிந்து வருகின்றன என்பதனை முக்காலத்தின் வாக்கிய அமைப்பின் வழி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பிற ஆசிரியர் முக்காலத்தின் வாய்ப்பாட்டினைக் (கிறு, கின்று, வ், ப், த்) கொடுத்த பின்பே விளக்கம் தருவர். ஐரோப்பியர்கள் தொடரிலேயே அமைத்துச் செல்கின்றனர். தனியாக வாய்ப்பாட்டினைத் தரவில்லை.

இயல் ஏழு : பொதுவான வினைகளென 'ஆகிறது, விழுகிறது, படுகிறது, திறக்கிறது, பன்னுகிறது' முதலான வினைச் சொற்களைத் தந்துள்ளனர். பிற ஆசிரியர்கள் வினையுடன் இவ்வினையேற்கும் சொற்களைக் கொடுத்திருக்க . பெப்ரீசியஸ் மட்டும் வேறுபடுகின்றார். இவ்வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் இயல் ஆறில் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் வினைச் சொற்கள் ஏற்கும் வாய்ப்பாடு கொடுத்திருப்பதாலாகும். இயல் ஏழில் வழக்கு மொழியில் பயின்று வருகின்ற வினைச் சொற்களினைக் கூறியுள்ளனர். பெப்ரீசியஸின் இலக்கண நூல் நன்னூல் விளக்குவது போன்று அமைந்துள்ளது.

இயல் எட்டு : பார், செய், அடி - என்ற ஏவல் வினையினையும், பாரேன், அடியேன், செய்யேன் - போன்ற எதிர்மறை வினைகளையும் விளக்கியுள்ளார்.

இயல் ஒன்பது : இருந்தேன், இருக்கிறேன் வினைச் சொற்கள் வாக்கியங்களில் புணரும் தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர பத்து முதல் பதினைந்து வரையுள்ள இயல்களில் வினைகளையே குறிப்பிட்டுச் செல்லுகின்றார். பிற ஜெர்மன் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் வினை எனும் பகுதியில் இவை அனைத்தினையும் உள்ளடக்க இவர் மட்டும் வேறுபடுகின்றார்.

இயல் பதினாறு : ஆண்பால் (ன்) 'காறன்' பெற்று தோட்டக்காறன், வீட்டுக்காறன், பெண்பால் 'காறி' பெற்று வீட்டுக்காறி, சமையல்காறி என்று தொடரில் அமைந்து வருவதனைக் கூறுகின்றார். இவ்விடம் வீட்டுக்காரன், தோட்டக்காரன், வீட்டுக்காரி, சமையல்காரி என்றமைய வேண்டும். அ. தாவது இடையின ரகரத்தினை விடுத்து வல்லின ற் கரத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். வழக்கில் வல்லின எழுத்து, இடையினமாக உச்சரிக்கப்படுமே தவிர இடையினம், வல்லினமாக மாறாது. இத்தெளிவின்மை தமிழ்ச் சொற்களின் பொருள் அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதனை மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்குவதாகவும் கூற முடியாது. ஏனெனில்

நுனியண்ண ஆடொலி வருடொலியாக வரும் வருடொலி ஆடொலியாக வருவதில்லை.

இயல் பதினேழு : எண்ணுப்பெயர், அளவைப்பெயர் விளக்கப்பட்டுள்ளது. எண்ணுப்பெயரில் 'நான்கு, ஐந்தினை' விளக்குவதில் சீகன்பால்கினையே பின்பற்றியுள்ளனர். நான்கு - நாலு, ஐந்து - அஞ்சு, அயிந்து எனக் கூறுகின்றார். ஐந்து என்னும் எண்ணுப் பெயரினை விளக்கும் ஃபெப்ரீசியஸ் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய மொழிக்குரிய இரண்டு வடிவத்தினையும் கையாண்டுள்ளார். ஈருயிர் (Diphthong) 'ஐ' காரம் வருகின்ற இடத்தில் கீழ் நடு இதழ் விரி (Unrounded vowels) 'அ' உயிர் கொடுத்துள்ளனர். 'ஐ'காரம் வரும் இடத்தினை 'அயி' எனச் சொல்லியுள்ளார். பல்லின மூக்கொலி தவிர்த்து மூக்கின இடைநா இடையண்ண ஒலி, அரையுயிர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பிற இடங்களில் 'ஐ'காரத்தினை மொழி முதலில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பினும் மொழியின் இடையில் உயிர்மெய்யுடன் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இம்மாற்றம் எதனால் நிகழ்ந்தது? உயிரெழுத்துக்களில் 'ஐ'காரம் பயன்படுத்தும் ஃபெப்ரீசியஸ் மொழி முதல் கொடுக்கவில்லையே இத்தவறு தமிழ் மொழியில் உள்ள மொழி முதல் எழுத்துக்களினை அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது 'ஐ'காரம் 'அ'கரமாக உச்சரிக்கப்படுவதால் தராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆய்த எழுத்தினை கூடுவன அமைத்தவர் அதனை எச்சொற்களிலும் பயன்படுத்தவில்லை. பிற ஆசிரியர்கள் மாற்று வடிவம் கொடுத்து மொழியின் இடையில் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். ஃபெப்ரீசியஸ் தமக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பிய தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களான சீகன்பால்கு, வால்தர் இருவரும் தொடரில் ஆய்த எழுத்தினைப் பயன்படுத்தவில்லை. இவர்களின் வழியினை இந்நூலின் ஆசிரியர்களும் பின்பற்றி இருந்திருக்கலாம். என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இயல் பதினெட்டு : காலம், நாள், மாதம், ஆண்டுப்பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை - 2.3

மாதப்பெயர்

தமிழ்	ஆங்கிலம்	தமிழ்	ஆங்கிலம்
தை	January	சித்திரை	April
மாசி	February	வைகாசி	May
பங்குனி	March	ஆனி	June

அட்டவணை - 2.4

ஆண்டுப்பெயர்

தமிழ்	வருடம்	தமிழ்	வருடம்
பிறபவ	1747	சித்திரபானு	1762
சுக்கிலா	1749	விசெய	1773
விக்கிறம	1760	மண்மத	1775

ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பதனை நாயற்றுக் கிழமை என்கிறனர். மூக்கின இடைநா இடையண்ணம் (Nasals Palatal) வருகின்ற இடத்தில், மூக்கினப் பல்லொலி (Nasals Dental) கொடுத்துள்ளனர். வழக்கில் மூக்கின இடைநா இடையண்ண ஒலி, மூக்கினப் பல்லொலியாக உச்சரிக்கும் போது அதனைத் தொடர்ந்து வரும் அரை உயிர் 'ய'கரத்தில் உள்ள 'இ'கர உயிர் 'அ'கரமாக மாற்றம் பெற்று ஒலிக்கப்படும்.

இயல் பத்தொன்பது : தமிழ்ப் பழமொழிகளினைக் கொடுத்துள்ளனர். பிற இலக்கண ஆசிரியர்கள் பழமொழியினை அவர்களின் இலக்கண நூல்களில் இணைக்கவில்லை. :பெப்ரீசியஸ் புதுமையான முறையினைக் கையாண்டுள்ளார்.

முடிவுரை

- ❑ ஜெர்மன் நாட்டில் இருந்து வருகை தந்த :பெப்ரீசியஸ் தமது முன்னோர் போன்றே தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.
- ❑ தமிழ் இலக்கணம் எழுதிய :பெப்ரீசியஸ் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய மொழிக்கான ஒன்றாக எழுதியுள்ளார்.
- ❑ தமிழ் மரபு இலக்கணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதனை எடுத்துக்காட்டி வழக்கு மொழியில் எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்தது என்பதனைக் கொடுத்துள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.
- ❑ உயிர், உயிர் மெய் எழுத்திற்கான உச்சரிப்பு முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உச்சரிப்பில் எவ்வாறு மாற்றம் ஏற்படும் என்பதனையும் கொடுத்துள்ளார்.
- ❑ தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினை வழக்கு மொழி, இலக்கிய மொழியில் ஏற்படும் மாற்றத்தினையும் கொடுத்துச்சென்றுள்ளார் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது.
- ❑ தொல்காப்பியர் தாம் வாழ்ந்த கால மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதியது போல் :பெப்ரீசியஸ் 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணம் எழுதியுள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. இளம்பூரணம் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், 1955, திருநெல்வேலி, சைவ சித்தாந்த நூல் பதிப்புக் கழகம்.
2. கருணாகரன்.கி, ஜெயா. வ. 2012, மொழியியல், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
3. முருகேசன். ச. 2022, தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு, விழுப்புரம், விசாலட்சுமி பதிப்பகம்.
4. Arden. A. H. 1910, *A Progressive grammar of common Tamil*. Vepery, The Society for Promoting Christian Knowledge.
5. 1942. *A Progressive grammar of the Tamil Language*, Madras, The Christian Literature Society.
6. Beythan Hermann. 1943, *Praktische Grammatik der Tamil sprache* (Practical Grammar of Tamil language), Leipzig, Otto Harrassowitz Publication.

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துக்கும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
கூடையச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்குங் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தழைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே...!

- உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை